

(୧)

ବସ ପାହାରୁ ପଦିବ ଦୟର ପ୍ରାକରେ
ବରୁଷର ଗତିକାରସଂହାରକ ।
କୋହମ ମୁଖ ଗୋପ ଦେବି ପୋର
ଉତ୍ସାହ କବାର ସୁରଗା କହିବେ ।

(୨)

ଅଭ୍ୟାସର ଏ ନିକ ପଦ୍ମଥା ଅନ
ପରେ ଦୂରରେ କଳାକାର ଚାନ୍ଦି ।
ଦେବ ପେଣପତ୍ର, କରପତ୍ର ଦତ୍ତରେ
ଦେବରୀ ନାମେ ସଥା ଚାନ୍ଦି ମୋହମ୍ ।

(୩)

କବାକ ଆହନେ, ଦର ଦକଳ ନାହିଁ
ତର ପରିତ ଜ୍ଵାଳିତିହାସନେ କହି ।
ସୁଦେଶ ହତ ଅଧିକ ଦେବ ପ୍ରାଣକାମ
ସବ ଝର୍ଣ୍ଣ କଳାଦକ ମହ ଆର ଦେବ ।

(୪)

କୁଠର, କୁଠର, କୁଠ ଅଧାର ବାହୀ
କୁଠର ଅଧାର କହ ଦିନବିଦାରନେ ।
କବୁରପତି କୁଠର ଦିନ ଏ କବନେ
ପ୍ରାଣରେ ସଥ ପ୍ରବ କାର୍ଯ୍ୟ ସମଦନେ ।

କଟକ } ଶି ଦାମୋଦର ଅନ୍ତକାଳୀୟକ
୧୯୦୮ } • ତେଜାକାଳ

ମଲ୍ଲପ୍ରାୟ ।

ମହାକାଳ ଦେଖେ ଦେହୁର

ଅପ୍ରାମ ୧୯

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବୈଦେହୀଶ ବିଳାସ ।

ଫର୍ତ୍ତ ଶବ୍ଦ ।

କୁଠାରସହିତ ମହୁରି ହୋଇ କଟକ
ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକୋମାନାଳ ପୁସ୍ତକାଳୀୟରେ ବିଜ୍ଞାପନ
ଦେଇଅଛି ମୂଲ୍ୟ ଅଣ୍ଟର ବିଷଟା ମୋହମ୍ବଳ-
ପାଇଁ ତାକ ମାସିଲ ଟ ୦ ।

କିମ୍ବଲିନ୍ଦିତ ପ୍ରସ୍ତୁତିଷ୍ଟରୁ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକୋ-
ମାନାଳ ସହାରସରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଅଛି ।
ମହିମ ସ୍ତର ରୂପାନ୍ତରିତ ଟ ୦ ୧୨
ଚିଟାରଚୋରିପା ଟ ୦ ୧୫

ବିଷଟା ପୁସ୍ତକ ।

ଏତକୁର ସହସାଧାରଣାରୁ ଶାର ବସାରୁ-
ଅଛ ସେ ସେ କେହ ବାପକବାର କିବାରୀ
ମୁକ ବିରାଜର ସୁତ ଅମିର ଖାର (ସେହ
ପଢ଼ରେ ଦୋଡ଼ା ସର୍ତ୍ତାରର ଓ ସୁତ ରୂପାର
କବାର ବିଜ୍ଞାପନ କରୁଥିଲ) ବର୍ତ୍ତମାନ ଟ ୨୨
କାରବାର ମହାକଳ ଇତ୍ସାହ ଅଛ ଉପରୁ

ପ୍ରମାଣ ମହିତ ଅଧିକା ପୁସ୍ତକାରର ଅଗ୍ରଭୁ-
ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ବର ଦର୍ଶାଇ ପାଇବେ କାହିଁ ଅମ୍ବ
ଉଥରାଇଶିବ ବିଷଟା ପୁସ୍ତକାର ଦେବ ।

ଶା ୨୭ ଉପରେ ପରେଲୁଙ୍କ

ଶି ବାଲାକୁଣ୍ଡ ସରବାର
ଆଲମରୁନ ବିକାର କଟକ

STUDENTS' UNION

A lecture

on

Sun-spot

by

Babu Jogeschandra Roy M. A.

Place—Town School Hall

Time—Saturday the 26th July at

4—30 P. M.

G. S. Thakur
Secretary

BRAHMINI BYTURNEE
DIVISION.

NOTICE

Is hereby given that under orders received from Government the Executive Engineer will supply, for all new distributaries eight pipe outlets per mile of distributary, in the first instance, and that when these have been supplied the lessees will be required to provide and fix all additional pipe outlets, and to execute all repairs or renewals that may be required.

On distributaries No. 0 to 13 of the Kendrapara Canal, and 1 to 17 of the High Level Canal 1st range a large number of pipe outlets has already been supplied at Government expense, and the lessees on these Canals are therefore informed that they will have to provide and fix any additional pipe outlets and to execute any repairs or renewals that may be required at their own expense.

The pipes required for outlets may either be procured by the lessees themselves, or purchased from the Sub-Divisional Officer who will always maintain a supply of them in stock at convenient points.

Cuttack } (Sd.) A. MONIES
17th July 1890. } Executive Engineer
Brahmini Byturnee Dn.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ପ୍ରାହାଣୀ ବେଳବଣୀ ଉତ୍ତରକ ।

ଏଥିଥାର ବିଜ୍ଞାପନ ଉଥପାଇଅଛି ଯେ
ବିଜ୍ଞାପନରେ ପ୍ରାପ ଆବଶ୍ୟକ ସାବ୍ଦିତ ପ୍ରଥମେ
କରନାନ୍ତର ଯି ମାରଲାରେ ଅଠଗୋଟା ଜଳ-
ବାହାରୀଯିବା କଲା ସମସ୍ତ ନୂତନ କରନାନ୍ତର
ନିମିତ୍ତ ଯେବାକେ, କାହା ଯୋଗାଇ ଦେବ-
ଗଲ କିବାକୁ ପଞ୍ଚାବାରମାନେ ଅଛିରୁ କଲା
ବାହାରୀଯିବାର ସମସ୍ତ କଲା ପୋଗାଇବା ଓ
ବସାଇବା ଏବଂ ସେହ ନିଲାମାନକରେ ଯେଉଁ
ମରମତ ବା ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକର
ଦେବ କାହା ସମ୍ମିଳିତ କରିବାର ପରିପାତର
ହେବେ ।

କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଲାଲର । ଶା ୧୯୦୮ ଜାନ୍ମୟ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାରେବଳ କାଲର ୧୯ ରେଖାର
୧୦କୁ ୧୭ ଜାନ୍ମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରନାନ୍ତର
ମାନକରେ ସରକାର ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଏଥିଥିରୁ
ଅନେକ ଗୁଡ଼ିକ କଲାହାରୀଯିବାର କଲା
ଯୋଗା ପାଇଅଛି ଅଭିବକ୍ଷେତ୍ର ସେହ ଲାଲର
ପଞ୍ଚାବାରମାନକୁ କଣାର ବାହାରୀଯିବାର
ଦେବରେ ଅପରାଧ ଘରାଇଲା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ
କରି କଲ ବାହାରୀଯିବା କଲା ଅଭିଜନ
ଦେଲେ କାହା ଯୋଗାଇବେ ଓ ବସାଇବେ
ଏବଂ ସେହ କଲା ନିମିତ୍ତ କୌଣସି ମରମତ
ବା ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟର ଅବସଥକ ହେବେ କାହା
ସମ୍ମାନକର କରିବେ ।

କଲ ବାହାର କରିବା ନିମିତ୍ତ ଯେହ
କାମାକ ପ୍ରସ୍ତୁତିର କଟକ କାହା ପଞ୍ଚା-
ବାରମାନେ ନିଜେ ଯୋଗାଇବେ ଅଥବା
ସବୁଦିବଳ କରନ୍ତିରର କରନ୍ତିର କାହା କରୁ
କର ପାଇବେ । ସବୁଦିବଳ କରନ୍ତିର କରନ୍ତିର
ପ୍ରାନମାନକରେ ସେହ କଲାରୁ
ସବବା ଯୋଗାଇ କରିବେ ।

କଟକ } ବିଜ୍ଞାପନ ଏ ମନ୍ଦିର
୧୯୦୮ } ଏତକୁଣ୍ଡର ଲିଙ୍ଗମ୍ବୁର
ପ୍ରାହାଣୀ ବେଳବଣୀ ଉତ୍ତରକ

ଆମ୍ବ ପାଇସାଧବୋବାରରେ ନାକା-
ପ୍ରକାର ଦେଶୀୟ ଜିଷ୍ଠମାନ ଅଭିନିମ ଓ
ଶାସ୍ତ୍ରବଳର ମଧ୍ୟେ ଏଠିବାର ସ୍ଵର୍ଗିତ ରହି-
ବାହାରୀଯିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଶାକବା-
ମଳ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି

କଳ-ଗାଡ଼, ବାମଜ, କୋଡ଼, ରେଣ୍ଡା ଓ
କିନ୍ତୁଶିଥୋତା, ହାନୀପୁରୀରକୁଳା, ଖେଳବାର
କିଷ୍ଟ, କଲୁ, ଆସ ଦେବାର ଏହି ଅନୁଭ
ଅତେକ୍ଷଣୀୟ ଦୁଃଖ ବନ୍ଦମୂଳିତଙ୍କାରୀ ଯାହାର
ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ପ୍ରୟୋଗକାରୀ, ଲେଖିଲେ
ଅଭ୍ୟରତ ଓ କଣେକ ବାବଧାତର ସହିତ
ପଠାଇବୁ । ଅମ୍ବେମାଦିନଦେବା ଛାଡ଼ା ଅଳଗାକୁ
ସ୍ଵରୂପୀ ଦୁଃଖ କିମ୍ବା ଓ ସରବରତ ବର୍ତ୍ତ
ମନ୍ଦିର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୁଳକ । କେବଳ ଯେଉଁ ଦୁଃଖ
ଅତ୍ୟନ୍ତକୁ କିମ୍ବା କର ପଠାଇବାରୁ ଦୁଃଖ
ତହୁଁର ଦୂରତବ୍ର ଦର ଉଧରେ ଦିଲି ପଠାଇବାର
ପରିପ୍ରେମ ତମନ୍ତେ ବାଚବର ଟାଟା ହୃଦୟରେ
ଦୁମିଶଳ ପ୍ରାଦୁମାନକୁଳାର ନିଅଯିବ ।

ମହେଶୁଦ୍ଧିମାରେ ଅମ୍ବହାର ଚିତ୍ତରୀ
ଦେବକାରୁ ଲଜ୍ଜା କଲେ ସେମାନଙ୍କର ପାତ୍ରାବ
ଅବସ୍ଥା ଉପୁରୁଷ କାରଣ, ବ୍ୟାଧ କୁଳକ କାରଣ,
ଲା, ସେବି ଘୁରୁଷ ହୀ, ସେବି ଅବରଣ,
କୃପାକ୍ଷମ, ଥିଦାର, କୋଣ୍ଠକୁର୍ଦ୍ଦ, ଧାରୁପାକୁର୍ଦ୍ଦ
ତରବାହ କରଇ ଲୋକି ପଠାଇଲେ ପାହାର
ତ୍ରାପୋକିର୍ଣ୍ଣ ଜୀବି ପଠାଇବୁ ।

ଅଗ୍ରିମନ୍ତଳ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଦେଲେ ଜୀବନଟି ଦୁଃଖର
ମାଧ୍ୟମରେ ବାରମାକବଳିବଳ୍କୁ ପ୍ରେରଣ ଦ୍ୱୟା
ଦେବନ - ଅହରତି ଯୁଦ୍ଧରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନି
ଭାବରେ ପଠାଥାଇ ପାରେ ।

ଅଧିକ ଅଭ୍ୟମର ଦର ବିଶ୍ୱାସ ଦେବା
କିମ୍ବାକଳ । ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧିଙ୍କେ ପ୍ରବେ
ଶ୍ରୀରାମ କଲେ ସବୁ ଦୂର ଆସିବେ । ତତ୍ତ୍ଵବେ
ଧର୍ମ ମାତ୍ର କରାଯାଇଁ ବି ଅମ୍ବଲକ୍ଷ୍ୟ
ଦୂରବ୍ୟାଧି କଥ୍ଯ ଦରେ ବା ଭବନ୍ତିର ଦେଲେ
କବାଚି କେହି ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ ନାହିଁ ଅପରା
ଧରେ କିମ୍ବା ଅଭ୍ୟମରିତ ପ୍ରବାର୍ଧମାତ୍ର ବିଜ୍ଞାନରେ
ଏହି ଦେବେ ।

କୁଳା ବହୁକିଣ୍ଡ ପଥାର ଲମ୍ବ ଠିକଖାଇ
ଅମାତାର ଆଠବାହୁ ଦେବ ।

ବାର୍ତ୍ତକାଳୀ

ଶୁଣି କିମ୍ବା ଏହା ଦରରେ କହିଲ ବନ୍ଦର
ତୋଷର ବଜାର ବାବୁ ଗୋପନୀୟଙ୍କର ସମ୍ମାନ
ପାଇବାଟେ ବାବୁ ଅର୍ଥାତ୍ କର କଖାଳିବ
ଆମାରରେ ବିଜୟ ଦେଇ ଅଛୁ ପଥା—

19 80 510 2 208 3000 8 6000
17 82 " " 3 20 " 8 000
52 82 " " 3 50 " 8 000
13 80 510 2 208 3000 8 6000

ଶ୍ରୀମତୀ କାନ୍ଦିତା ଗୋପନୀୟଙ୍କର ସମ୍ମାନର
ଉତ୍ସବରେ ବସି ନିକଟରେ ଅମ୍ବାଳକ
ଦୋକାଳରେ ଉଚ୍ଛବିତୋରା ଓ ହଲ୍ଲା ଓ
ରେସମାର୍ତ୍ତଗେର ଲୁଗା ଓ ଷ୍ଟ୍ରେସନ୍‌ସ୍ଟ୍ରେ ଓ ବଜାର-
କରା ପିମାଣ ସତରତର ବନ୍ଦୟ ହେଉ ଅଛି
ତାହା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଦୁରକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦ
ଅଛି । ଉଚ୍ଛବିତ ଅଛି କେବେକ ଫୋର୍ମଲ
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ସକାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତାହା ନାହିଁ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଲ ସାହାବର
ସାହା ଅବଶ୍ୟକ ହିଲୁ ଥୋକାକରେ ଅଛେ—
ପଣ କଲେ ସୂଳବ ମଳ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ତୋଳ-
ଆଇବେ । ଏହିଜ୍ଞା ଅମେମାଳେ ବିଲେଇଣ୍ଟାଙ୍କ
ବନ୍ଦୟ ସକାରେ କୋକାଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭବି-
ଅଛି । ତେହିଁ ଆରବ କରକାଳୁ ଝୁର୍ରୁଲେ ତାଙ୍କୁ
ବନ୍ଦୟ ବର୍ଣ୍ଣିବ । ସହ ହିଲୁ ହାତମାଳ କିନ୍ତୁ
ଦେବା ପଥ ଅପଣା ମଜଳିସ ସକାରେ କରି
ବୁଦ୍ଧାନ୍ତି ଦେବେ ଏବି ସବୁକୁ ଏହି କରି ଟଙ୍କାଟଙ୍କା
ହସାକରେ ଡାକ୍ତାଦେଲେ ପାଇ ଆଇବେ । ମନ୍ତ୍ର
ଧାରାର କିମ୍ବା ଅଗ୍ରତାକର ଭାବ ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ
ଥୁବ । କିମ୍ବା ହେଲେ ଖାତକୁ ପୁର ମଳ୍ୟ ତାଙ୍କ
ବୁଦ୍ଧବାନ୍ତି ଦେବ ।

૧૪૬

କଳେ ପେନ୍ଦିଲା ।	କରୁଛ ଅର୍ଥ ।
ଗଢ଼ିରେ ସୁତ ଦେଇଲେ	କଣ୍ଠରେତ୍ତିଲା ।
ଶକୋ ।	ବାଚ ବିଶ୍ଵାସ ତି
ଦେଖେଇଲାକ	କହ କରିଲ ତ ଆଜା
କମେରୀକ ଦେଇ ଉଚିତା	ବଢ଼ା ।
ଶେର ବାହାର କୋଟି	କରୁଛ ବୃଦ୍ଧତାକୁମ୍ବ
ପଢ଼ି ।	ସବୁଷିର ତୁମ୍ଭ
କରି ପରୀକୁ କରିଲା	ଫେଲିପକ ପରିଯାତ ହଜା
ପରିବା କାଗଜ ପାଇଲୁ	କେବଳିକ କାହାର
ଦିଲ ଓ କଳମ ।	୧. ଘୋଟକ ଅସ୍ତରିଲୁ
ପେନ୍ଦିଲିକ ବାଟିକା ବିକି ।	ବାଗୁଳ ଓ ବୁଦ୍ଧିରା ।
କାହା ଏକାକର ତଠିଲୁ	ଶୈଳିକ ଅଭିରୋଧ
କାଗଜ ଓ ଲକ୍ଷାରୀ	୨୦୦ ମାତ୍ର ।
ଟେଲ ପେ	ଅନ୍ତରେକ ପେନ୍ଦିଲୁ
କେବ କୁଟୀ ।	ଅନ୍ତ ଏ ପରିପରିବର୍ତ୍ତନେ
କମଳ ପାହିବ ।	କେତେ କଥା କହେ
ବାକାର ବାକାର କାହିଁ ଦେ	କିମ୍ବ କିମାର କୁଣ୍ଡା
କୁଣ୍ଡା ପାହିଲାକ ତୁମ୍ଭା	ପେନ୍ଦିଲ ଦେଇ କାହାର
ଅନ୍ତରେ କେତେ—ଅର୍ଥକୁ	ପରିବର୍ତ୍ତନ କେବ କାହାର
ବୁଝିଲ କରିଲା ।	ଫେଲିପକ କେତେ କାହାର
ଅନ୍ତର କୁଟୀ ।	କରୁଛ କେବ କାହାର
ଅନ୍ତର କୁଟୀ ।	କରୁଛ କେବ କାହାର

ବ୍ୟାପକୁଳର ତ ପିତାଙ୍କର
ଦେଖିଲ ନେଇ ଓ କହି
କହିବ କହିବ
କାହାକ ହାତ ଛାପିବ

କେତେବେଳେବେଳେ ଜୀବ	ନିର୍ମାଣା
ଏ ସୁଖିଲେ ଦଳା	ଦେବ ଦୁ ଦେବଶିଳ୍ପ
ବେଳା ।	ବଳାଦଳା ଶାତ୍ର ଓ ଲୋଭ
ଅଳକା ଦଳା	ତ ଭେଦ
ପାତ୍ରାଦଳା	ମନ୍ଦରାଜାଜାବ ଓ ଉତ୍ତର
ପାତ୍ରାଦଳା	ଆଜ ପାତ୍ରାଦଳାର ଶାତ୍ରା ।
ମୋଳା ଓ ମୋଳାଦଳା	ତିର୍ଯ୍ୟକ ଭାଗ
କରିମ ଧର କରିମାରୁ	ସଂମେଲନ ଅଥାବ ଜୀବା-
ଦଳା, ଶାତ୍ରାଦଳା ଓ ତ	ଶତ କରାନ ଅରଳ
ବୁଦ୍ଧା	ଦେବର ବରଳା ଦମନାର
ଦେବମହାଦେବ ।	ଦୁରତାର ଦୁଇ ।

ପିତ୍ରାର

ଏ ଗାଁରୁ ଦେଇଲାଏ ପାହିରେ କିମ୍ବା
ନିଅଁ ରେ ତିରଳାଳ ଦୋଷାଳ୍ପତର ଆଟିବା
ଦେଇଲେ ପାଣିଗଲା କବି ଦେବ ଦେଇ ନାହିଁ
ଆରେ ଲେଖିଦେଇଲେ ମଜ୍ଜାହିତ ଦେବ ଓ ଭାବ
ଧରିବ ଗାଁବି ।

ବରିକୁ ବମ୍ବା ଓ ସାଇରେ ଲାଗୁଳାକା
କାହିଁ ମେ ପାହା ।

ମୁଦ୍ରଣ କରିଲା

ବିହୁରସପକାରେ ବିଜ୍ଞପନ ପ୍ରଥମରବାର
ଆର୍ଦ୍ର ଅଳ୍ପଲେଖ ରୂପେ ଆର୍ଦ୍ର ହୋଇଥିବା
ଯଥାତ୍

ପ୍ରମାଣବ ପରିଚୟ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଅନ୍ତର୍ମଳ୍ଲ

ପ୍ରକାଶିତ ୫୦ ମେଲ୍ଡି ପାତା

ମାତ୍ର ହୋଇଥି କଞ୍ଚକଳ ସେବକେ ସନ୍ଦର୍ଭ
ଦେଲେ ତହୁଁର ଖଣ୍ଡି ଟ ଏହି ପ୍ରକାଶ ଦେବତା
ବାର୍ଷି ।

ଦୁଇମ୍ବ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରମ୍ବର ସକାଳେ ଗଣୀ ପ୍ରଥମ
ଦେଇ ହେବା ଏ ଶିଖିଲ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇ

ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପଦ ପାଇଲୁ ହେଲା ।
ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପଦ ପାଇଲୁ ହେଲା ।

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କେବୁ ପାହିଲାମନ୍ତରେ ପାହିଲାମନ୍ତରେ ପାହିଲାମନ୍ତରେ ପାହିଲାମନ୍ତରେ

କୁଳ ମନ୍ତ୍ରୀ

ଟ୍ୟୁନିଯନ୍ତ୍ରଣ

ସମ୍ବୂଧ୍ବିଦୀ ସମ୍ବାଦପତ୍ରକାରୀ ।

ପୃଷ୍ଠା ୧

ଜାନ୍ମ ୨ ଇଣ୍ଡିଆ ରାଜ୍ୟ ପରାମର୍ଶ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ

ପୃଷ୍ଠା ୧୫୨

ଅଞ୍ଚଳ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ୟ ଟ ୩
ପ୍ରାତିଦିନୀ ଟ ୬

କରିବାର ରେବନ୍ଧୁଗାର୍ତ୍ତର ହୃଦୟରେ
ନୟମେନର ଆସ୍ତର ରେକଲକ ବାବେକ
ଅନ୍ତକାର ତରସ୍ତ୍ରୀ ବନୋବସ୍ତ ସମ୍ରକ୍ଷରେ
ବିଜଗରେ ଯେଉଁ କବୁଳା କରିଥିଲେ ଏବଂ
ଯତ୍କୁ ପତ୍ରାସକର ଅଯୋଗଦା କଥା
ଯମୋମାକେ ଏଥିଥେ ଉକାର କର ପାଠ-
ପରିମଳେ କୁଳାଙ୍କରୁ ସେହି ବୁନ୍ଦାରେ
ତରସ୍ତ୍ରୀ ବନୋବସ୍ତ ତେଜାର ପ୍ରତିକର
କରିବା କାରଣ ଅନ୍ତରେଖ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ
ପାଠକମାକେ ଦୁଇତିତିମେ ସେ ବିଜଗରେ ଅମ୍ବାଗର
ହିତବକାରେ ଯୋଗ୍ୟ ରଂରେଜମାକେ
ଦେଖୁଣ୍ଟା କବୁଅରନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଯମୋମାକେ ସମ୍ମୁଖୀ-
ନୁପେ କୁଳାଙ୍କରୁ କରିଥାଏ । ଆମା ବନୋ-
ବସ୍ତ ଅତି କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତରୀ ଏବଂ ଜରିବକାର୍ଯ୍ୟ
ଅର୍ଥ ହେଉଥିଲା ଅଥବା ଅନ୍ଦମାଳର
ଦୂରକାର ହେଉଥାଏ । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ
ତେଜାର ମଜାର ଏହି ସ୍ଥଳ କେବଳ ?

ଅମ୍ବାଗର ପତ୍ରାସ ସମ୍ବାଦପତ୍ର କେବଳ
ଅନ୍ତରେ ଏକଟ ଉଥିମାତ୍ରରେ ଜାକା
କରିଥିଲା ସହିତ, ଲାଇ—ଉଥିମାତ୍ରରେ ପାର୍ଯ୍ୟ
କଢ଼ିଲାକରିଗଲ ନବାର କାହିଁ । ଏକହିଲ
ଜାପାନ୍ଦୀର ସମ୍ବାଦପତ୍ର ନ ହୋଇ
ପରିବାହି ହେବ ତେଣୁ କୁଳ କାରା କଣା
ପଡ଼ିମାରୁ ପାଦାଗାହିତ । ମହାନ ବୋଲ
ମୁଦ୍ରା ହେବାର ପାଇଁ

କେଲେ ଏକଥିଲ ଦିଲାପତିମାନରେ ବନ୍ଦ-
ଶୋଭ କଣିକାର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥା ଅଛି । ବନ୍ଦ-
ଶୋଭରେ ବାହୁଦ୍ଵାପଦ୍ମଶିଖ ପର ମଜାଲିବାର-
ଗତରେ ଶାବଦିଦିମଠାରେ ଭୋକ କଣ
ଅଛିଥାପରି କାନ୍ଦିରେ ପକାଇ ଦେଉଥିଲେ ।
ଗୋଟିଏ କୁଥା ଏକଖଣ୍ଡ ପର ଦେବ ଦେଖିଥିଲେ
ମହାପ୍ରଭୁ ଭୁଜରେ ବିଶିଳ ଓ ଉଥିଥିଲେ
ପର ପତେଇବେଳ କଢ଼ିଗଲ । ପୂଜାପତ୍ରକ
କରିବାମାତ୍ର ମହାଶକ କେଲ । ଏଥିରୁ ଘଟ-
ନାରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସେବକମାନେ ଏଣିକି
ବଜ ଅଧାରଧ୍ୟାକାରୀ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲନ୍ତି ।

ସମ୍ବଲପୁରରେଖିଣୀ ଏବଗର କୋଳ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ବଜକନ୍ଦରୀର ରାଜାମଙ୍କ ଦୟ
ଅପଣା କୁଳମାଳର ଗୋଟିଏ କୁଳାଙ୍କା କଳ
ପ୍ରାପନ କରିବା ରହିବ କର କାରାକା କୁଳ
ଦୟିର ଅରମ କର ଅଛନ୍ତି । ଏହି କୁଳର
ଶୁଭ ଦେବା ସମୟରେ କୁଳଶକ୍ତି ପରିଜନିତ
ପୋଲିଟିକଲ ଏଜନ୍ୟ ଜ ୪ ଏବଂ ମହିମାନ
ଏବଂ ଅବେଳା ପ୍ରମାଣ ବ୍ୟକ୍ତି ରହିଲା
ଏବଂ ସେ ଦିନ ନବରାତରେ ଉତ୍ସବ ଦୋଷଥିଲା ।
କାପୁରରେ ଏଥି ପାଇଁ ସକଳମାନରେ ଉତ୍ସବ
ଦେବା ଉତ୍ସବ କାରଣ ଏ ଦେଶୀୟମେଲକର
ଏହା ପରାମରଶ ଦେବାର ମାର୍ଗ ଅଛନ୍ତି । ଏକାକି
ଅନୁଭବରେ ପ୍ରକାଶତେଣୀ ନାମରେ
କଣେ ମମାନପାଇଁ ସଧା ପ୍ରସରିତ ଦେବାର

ତଣାଥୀ । ଅମ୍ବାଗର ଏକାକି କାନ୍ଦା
କରୁଥିଲୁ ଏହି କୁଳାକାରିଖାନ୍ତି ସହିଲ
ହୋଇ ଅନ୍ଦାଳ ବଜା ଓ ଧନାତ୍ମ କାନ୍ଦିବ
ଶିଖାର ଅଧର୍ଷ ହେଉଥିଲା । ଅଧାରଧ୍ୟ କାମମହା-
କ୍ଷୟ ଏହି ଶୁଭ ବାର୍ଷିକ ଅର୍ଥ ଦେବ ଅଚନ୍ତୁ
ପ୍ରଶଂସନ୍ତ ଦୋଷଅନ୍ତର ଏବଂ ଏଥାର୍ଥ
କାମାକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଧର୍ଯ୍ୟଗତ କେଇଅଛି ।

—୧୦୧—

ଶ୍ରୀଏ ସରବାରୀ ଶାକାକାରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ
ଗତବର୍ଷ ଭାବଦିବପର୍ବତୀ ସମସ୍ତବା ପ୍ରାୟ ଦୟ-
ନାନ୍ଦ ମହାର ହାତ୍ତ ଦିବେଶକୁ ଉତ୍ସବ ଦୋଷ
ଥିଲ । କର୍ତ୍ତର ମୂଲ୍ୟ ସତରିଲାକାରୀ ଟଙ୍କା
ପଟ୍ଟା । ମୋଟବଲର କାମା ଶୁଭର ଦେବତାର
ହାତ୍ତ ଗୋଟିଏ ଏକତ କର ଦେଲାବୁ କଳ
ସେବା କାହା ଗୁଣ୍ଡ ଦୋଷ କାମାକାରୀର
କାହା ଦିବେଶକୁ ଯାଇଥାରୁ ଏବଂ କିମ୍ବ
ଏବାର ମଧ୍ୟ କରି କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପିନ୍ଧା ଦେଖିବା
ପରିଷାର ଦେବିଗରେ ଜର୍ଜ ରେକର୍ଡ୍‌ରୁ
ଦିବେଶକୁ ଯାଇଥାରୁ ଏବଂ କିମ୍ବ
ଏବାର ମଧ୍ୟ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । କିମ୍ବ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଟଙ୍କାର ମହିମାନରେ କେବାର୍ଥିରେ
କିମ୍ବ କରିଥାଏ । କିମ୍ବରେ କେବାର୍ଥିରେ
କିମ୍ବ କରିଥାଏ । କିମ୍ବରେ କେବାର୍ଥିରେ
କିମ୍ବ କରିଥାଏ ।

କରୁଥିଲୁ ମାତ୍ର ଅମ୍ବାଳର ଡାକ୍ ରେ
ଆସ୍ତା କାହିଁ । ହିନ୍ଦୁ କଣ୍ଠମାଟି, ପଢ଼ି
ଏହି ବ୍ୟକ୍ତାର କରିବାକୁ ସଫଳ ବନ୍ଦର
ଦେବେ କାହିଁ କିମ୍ବା ପାଇ କଣ୍ଠର ପଠାଣ
ଶୁଣିବା ଦର୍ଶା ଜଣାଇଛି ଏହି ମୋତେ
ଏଥାର ବ୍ୟକ୍ତାରକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବନ୍ଦର ପଢ଼ିବା ହେଲା ।

ରେବନ୍ଧୁଳାଲମେଳକରୁ ବିଦ୍ଯାତ୍ମିତ ଦେଖା
ଛବିର ମଧ୍ୟରୁ ଏକଜଗ ସୁନ୍ଦର୍ବୀଜୁର ପାର୍ଥନା
ବିଦ୍ୟାରେ ବଳେକର ଅଧ୍ୟେ ମେହୁଁ ଦେଖୁଣ୍ଟ
ରେ ପାଦ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ଶିଖ ସ୍ପୃହରେ
ଲେଖିଅଛୁଁ । କିନ୍ତୁ ଶିଖ ଅଶ୍ଵୀଷ ଅଧାପରକ
ପିପୋର୍ଟ ଓ ପଣ୍ଡାତ ଅନୁଷ୍ଠାନିକର ନିଜଙ୍କ
ପାର୍ଥନା ବରିବାରେ ଅଧ୍ୟେ ମନ୍ଦାଶୟ ବର୍ତ୍ତନ୍ତ
ନିଜଲେ କି ଅସନ ପିପୋର୍ଟ ଜୀବରେହୃତରଙ୍କ
ତିବଟରୁ ଦୂର ଯାଇଥିରୁ ସୁରବଂ ସେ ନିଜଙ୍କ
ଦେବବାଲୁ ଅଶ୍ରମ । ଏଥରୁ ପିଣ୍ଡ ଜିଲ୍ଲାଧାରିଅଛୁଁ
ସେ ଏକମାତ୍ର ଅଶ୍ଵୀଷ ଅଧାପରକ ପିପୋର୍ଟଙ୍କୁ
ଥୁବ ମଣି ଦବୁରୁ ଗରି ଦ୍ୱାରା ସେ ଗୋଡ଼ିବେ
ଶୁଣି କଥ ବରିଅଛନ୍ତି ଦେଖି ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
କର ଲାଗାଇଛି ଏହି ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ୟ କିନ୍ତୁ
କାରିଜୁଗର କାହିଁ । ଏଥରୁ ଶୁଣିଲାଙ୍କ ପୁକଳୀ
ଅଧାପରକ ଜାମାତ ଜାହାଙ୍କ ନିଜରେ
ଶୁଭାବ ଦବୁପୁରା ପ୍ରକଟନେ ଗାହାଙ୍କ ଉପୋର୍ଟ
ଦେବକର ଦେବପେକ୍ଷ ଏହି ଏକ ଜାହା-
ପିପୋର୍ଟରେ ନିର୍ଭର କରିବା ମେମର ସୁରଜାତ
ଦେଇବପାର ସ୍ମାରପଦମାଳକରେ ପ୍ରକାଶ
ଦେଇଥିବା ଏ ବିଷୟ ଏହି ଜାରିଷ୍ମ୍ୟଦରେ
ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥାଏ । ସବୁ କିମ୍ବିରେ ମାତା
ଜୀବାଯାଏ କଲେକ୍ଷମ ଅଧିକର ତତ୍ତ୍ଵରେ
ପ୍ରଦେଶ ଆହୁ ବଢ଼ ଦୂଃଖର ବିଷୟ ଅଛନ୍ତି ।
ଆମୁମାଳ ଅଧା ଡରୁ କିମ୍ବିକାପୁରା
ପାଇରେହୃତର ପାହେବ ଏ ଦିଷ୍ଟମ୍ବର ଭବମ
ତତ୍ତ୍ଵ କରିବେ । ଶେଷକମାଳେ ଏଥି
ପଢ଼ିବ କରେ ପିଲାନର ନାରୀଶା କପାତ
ଦେବ କାହିଁ । ବାର୍ଷିକାରୁ ଉପବେଶନ କର
କମାତ ଅଧିକ କରେ ।

କଲିବ୍ରାଦାରୀ ମୁଣ୍ଡ ଆଜନାଏମହେ ବର୍ତ୍ତର
କୁଣ୍ଡା ପ୍ରକାଶ କୁଣ୍ଡା ଅଧସଖରେ କୃତ୍ତି ନଗ-
ନାନ 'ଶ୍ଵରମହାକଳ' ନାମର ଅମ୍ବପରିଷିଳ୍ପ
କୁମରାର ଦୋଷକୁରରେ

ବେଳେ ଉଦ୍‌ବାଚି ସମ୍ବନ୍ଧ ଗାନ୍ଧପ୍ରତିବିବେଶ
ପାଠ୍ୟମାର୍ଗରେ କୁଳାଳଅଛୁଟ : ଦୌର୍ଯ୍ୟମଲିକେ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଅସାମୀ ଦୋଷ ସ୍ଥିତା— ଏବଂ
ଏହି ଛାତ୍ର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପ୍ରକାଶ କରି ମୁହଁବିଦ୍ୱିତୀ
ଭାରି ପ୍ରସାଦକାରିଙ୍କ ମନରେ ବେଳନା ଦେଇ—
ସୁବାରୁ ତହିଁ ତିମେତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରକାଶ କରି
ଅପଣା ଲେଖା ପ୍ରତିବାଦାର କଲେ । ପରିଧ୍ୟାଦି
ପରତୁ ନେବେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଇ କି ଦୂର୍ଲାପ ସ୍ଥାନରେ
ଏ ମୋହଦମାର ହବେଦି ଅସାମିରୁ ବେଳେ
ଦିଯୁଇବା ନବର । ଏବତ୍ ବର୍ଣ୍ଣିତ କହି
ଲେ କି କୌଣସି ହବିଲେବର କୁଣ୍ଡା ସ୍ଥାନର
ପଢ଼ରେ ଲେଖିବା ଗରିଷ୍ଠ ଅଗସ୍ତ୍ୟ ଅଟଳ
ଅସାମୀ ଦୋଷ ସ୍ଥିତାର କଣ କି ଥିଲେ ଦେଇ
ବଜ୍ର କଠିକଣ୍ଠ ଦେଇଥାନ୍ତେ ତତ୍ତ୍ଵ ଦୋଷ
ସ୍ଥିତାର ବରବା ଓ ଧାରିଯ୍ୟା ବଣ୍ଣ ଦୟାରଗାନ୍ତି
ରହା ନ କରିବାରୁ ସେ ଆମାନ୍ଦଦିନ୍ତୁ ସର୍ବତ୍ର
ପାଞ୍ଚଶତ ଟବା ଛଇମା— କଲେ । ଏହିନ୍ତରେ
ଅକର୍ଯ୍ୟ କିଛି ଦୋଷ କାହିଁ ତତ୍ତ୍ଵ ଗୋଟିଏକଥା
ଏହି ସେ ମୁଦ୍ରକଖଲ୍ଲିର ଭଲମନ ବର୍ଜିଲିନ୍ଡର
ସାଧାରଣସାହି ଅଟଳ ଏବଂ କୌଣସି କହି
ଲେବର ମୁଦ୍ର୍ୟ କେବଳ ତାହାର ମୁଦ୍ରିତମାତ୍ର
ପ୍ରକାଶ ବରବା ବନ୍ଦପୂରେ ନମାରଫିମାନ
କରେ ତାହାର ସମେପ ଜୀବଜୀ ଓ ଭାବିତ
ସମାଲୋଚନା ପ୍ରକାଶ ଦୋଷଥାଏ । ଏହିନ୍ତି
ସମାଲୋଚନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ମୁଢିକୁଳିତ
ମନକଥା କିମ୍ବା ଥିଲେ ତାହା ପ୍ରକାଶକରିବା
ଭାବର କି କୁହର ଅଥବା ତହିଁର ଶାଖା
ଦେଖିବାରେ ହତିକର ଅଳକହାର ତାହା
ପ୍ରିର୍ବିଲ୍ ବରବା କଠିକ ଦୋଷ ଦେଇଅଛି
ଅତେବଂ ଏ କଷ୍ଟଯୁକ୍ତ ଅଭିନାଶ ବନ୍ଦପୂର
ପ୍ରକାଶ ଦେବାର ଅବଧିକ ।

ଏବେଷ୍ଟରୁ ପେହିମାନେ ହୋଇଲୁ
କା କଳାଶାତ୍ରିଦୟ ସ୍ଵାପ୍ନ ଦୁଆରୀ ଧେମାନେ
ଆଜିମାନାକଣ୍ଠେରେ ଏ ନିର୍ବାଦୀକୁଳ
ପୃଷ୍ଠରେ ଥିବା କାରବାସମାଜରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
କରନ୍ତି । ଗଲବର୍ତ୍ତର ସେହି ବିଜ୍ଞାନୀ ପ୍ରକାଶ
କିଛି କହାଇଅଛି କହିରୁ ଜାଗାଧାରୀ ଯେ ତେବେ
କହେ ଅଛିରେ କମକଷ ୧୯୫୫ ଓ ତହିଁ
ପରି କର୍ବ୍ବ ୧୯୫୯ ଦିନରେ ଥିଲେ । ଏତର
କରନ୍ତି ସଂଖ୍ୟା ଦୂରି ଦେଖାଯାଇଲୁ ଏହି ସମ୍ମାନ
ଅଛି ଏକା ଦିନରେ କମକଷ ୧୯୨୭ ଡିନ
ଅଛି । କର୍ବ୍ବପ୍ରେସରେ ୧୯୫୯ ଦିନ

ପାଠ୍ୟାଳାମାର୍ଗ ଖାଲୁକୀ
କଳିତାରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜଳନାମାର୍ଗ ଲାଙ୍ଘନିକାରୁ
ତାରୁ ତା ୧୯ ଜୁଣ ଅର୍ଥାତ୍ କହି କୁଅର ଏହି
ଏହି ଅବସରରେ ଶିଖିତମାତ୍ରେ ଅର୍ତ୍ତକ ସମୟ
ଅବାରା ପ୍ରଦୋକ୍ଷମାଦ୍ୱାରା ଏହିରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ନ ଅତିରିକ୍ଷିତକାଳ ନୂପର ଶାତାବ୍ଦୀ
ଅବସରରେ କବରି । ଶ୍ଵରବାପେ କାହିଁମାତ୍ରରେ
ଏହିପ୍ରାକରେ ବନ୍ଦିତେ ବୋଲି ସ୍ଵର କେତେବେଳେ
କଣଣୀକୁଣ୍ଡ ତାରୁ କଥିଦେଇ ପ୍ରାପ୍ତହୃଦୟ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ବିଷ୍ଣୁଦେବ ପ୍ରକଳନ ସମାଚୁ ଏହି ଶିଖିତ
ସମାଜର ଅଧିକାରକ କେବଳ କାହିଁକି । ଏହି
ବର୍ଷ ଶିଖିତମାର୍ଗର ଅଧେଷ୍ଟ ପ୍ରକଳନରେ କହି
ଉତ୍ତରରେ ଏହି ପ୍ରକଳନମାପ ଲାଙ୍ଘନିକାରୁ

ଶିଖିବମାକେ ଉପସ୍ଥିତରେଲେ । ମାତ୍ର ପ୍ରବଳ
ଦୁଷ୍ଟିହେଉ ସୁଲୁବ ଜେପୁଡ଼ି କଣଶ୍ଵରକୁ
ଆ ୧୯ ଉତ୍ସରେ ସେଠରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲ
ମେହୁଦିନଠାରୁ ଛା ୨୭ ରିଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ-
ଦଳ ଯାହା ହେବ ତାହା ଧାର୍ଯ୍ୟରିବଲେ । ଏ-
ବିଷୟରେ ଅମ୍ବେଗାକେ ଖଣ୍ଡିବ ପାର୍ଶ୍ଵପତି ଆଜି-
ଅକ୍ଷୁ ମାତ୍ର ପ୍ରାଚୀଭାବରୁ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରି-
ବାଇ ଅନ୍ତମ ହୋଇ ତହିଁର ସଙ୍ଗେ ବିବରଣ
ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁ—ସଥା—

ପ୍ରଥମଦିଳ ଜେପୁଣ୍ଡା ଲକ୍ଷ୍ମେକୁ ଶିଖ-
ମାଳକୁ ପାଠ୍ୟାଳାସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନାଚାକାର୍ଯ୍ୟ
ଏବଂ ଶିଶ୍ରୀ । ୫ ସଦାଚାରହିତୟକ ଛପଦେଶ
ଦେଲେ । ୬ ଯୃଦିତାରୁ ଚର୍ଚୁଆଁ ପଞ୍ଚମଦିଳ-
ପଞ୍ଚମ ତୁଳ ଅର୍ଥାତ୍ କବାଳ, ମୁରବା ଓ କବା-
ଇବାର୍ଯ୍ୟ ପେଲୁଙ୍ଗ ୭ ବଗିଳୁ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ
ଏତ୍ୟାଦିର ଶିଶ୍ରୀ ଦିଗ୍ବୟାଗଲ । ପାଇସ କଳରେ
କୁ ୧ ର ଶିଖକଳୁ ଭୁଡିଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ କବିତାରୁ
ଅଦେଶ ହେଲା ଶେଷଦିନରେ ଗୋଟିଏ
ଦୃଢ଼ ସର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତହୋଲ ଉତ୍ସନ୍ନକଳୁ ଅନ-
ଦିଶୀ ଦୂର ସେମାକଳୁ ସାମାଜିକ ଉତ୍ସନ୍ନମାନ
ପାଇବ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟଗରିବାର୍ଯ୍ୟମାନ ପୁଦର୍ଶିତ
ହେଲା ଏବଂ ଯେହିସାନେ ଏଥିରେ ପ୍ରଶନ୍ନସମୟ
.ଦେଲେ ସେମାକଳୁ ପୁରସ୍କାର ଦିଗ୍ବୟାଗଲ ।
ପୁରସ୍କାରକିମିତ୍ର ପୂର୍ବ ସ୍ନାନୟକେବାଦାର
୧୯୯୫ମେ ପଞ୍ଜାବ ହୋଇଥିଲେ । ସତରାରେ
ପଞ୍ଜାବ ଦୂରରେ ୨୩ ଶିଶ୍ରୀ ଉତ୍ସନ୍ନକ ଲଜ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନ ଲଜିଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ ଜେପୁଣ୍ଡା
ଲକ୍ଷ୍ମେକୁ ମହାଶୟ ଟ ୧୧ ଲାର ମିଶ୍ରାର
ଶିଖକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବିଜେତାକରନ ସମୟକୁ ବିଜେତା
ଦୂର ସନ୍ଧାନକୁ ଖୁଲିଗଲେ । ପଢ଼ିପ୍ରେରକ
ଲକ୍ଷିତରୁ କି ହେଠାର ମାନନ୍ୟ ଦେବ୍ତ-
ାଷ୍ଟର ବାହୀ ମଧ୍ୟକରନକର ବିରେଷ ସହ ଓ
ରୁକ୍ଷମ ସହିତ ଆମଦଶ ଓ ଶିଖକମାଳକର ଚର୍ଚା
ପରିଲୁଳେ । ନଚୁବା ଘୋରହଣ୍ଠି ବାଜରେ
କବାଦ ଅଗ୍ରାପ୍ର ଯୋଗ୍ରେ ସେମାନେ କଢ଼ି କଷ୍ଟ
ନଥାନେ । ଜେପୁଣ୍ଡାଲକ୍ଷ୍ମେକୁ ବାର୍ଷିକ
ଏଥ ଅଳେକ ପ୍ରଶନ୍ନସା କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଅମ୍ବମାଳକ
ନେତରେ ଏକାର ଶିଖକସ୍ଥିଲମ୍ବ
ପଢ଼ିନର ବନ୍ଦୋଦସ ଅଛି ।

—• १३५ •—

ପ୍ରକାଶକ ।

ସଙ୍ଗ ୧୮୮୨ ଶାଲରେ ବଜାଳାର ହେବ
ଖେର୍ବାର୍ଡ ଅକାଦେମୀକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ଏକ

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାର ବିବ କହିଲେ ଅଳ୍ପାଳ୍ୟ
କୁଣ୍ଡମ୍ବରେ ଉତ୍ତିଶାର କିନିଜିଥାରେ ବିଲପ-
ସବୁ ଛାଡ଼ା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିବେଶାୟ
ମାଦକଦ୍ୱବ୍ୟ କୌଣସି ପଂମାଶାର କାହାରା-
ଠାରେ ବହିବାର ନିଷେଧ କରିଥିଲେ । ଏହି
ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁସାରେ କାହାରଠାରୁ ବିଶିମାୟ
ଗଢ଼ିବାପତି ବା ଗଙ୍ଗେର ପାୟଗଲେ ବେ-
ବେଳୁ ଫରଳଦାସ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଇ ବଣ୍ଣ ପାଇ-
ଥିଲ । ଯୁଗ ଓ କଟକରେ ଏପରି ଅଳୋକ
ମୋହଦମାରେ ଅଳୋକ ଲୋକ ଦଣ୍ଡ ପାଇ-
ଅଛନ୍ତି ଏବ ଏବେବେଳେ ସୁନା କେବେ
ମୋହଦମା ଦାବର ଅଛି । ଗତବର୍ଷ ଏହି
ସମୟରେ ଗଢ଼ିବା ସ୍ଵପ୍ରଗତିକ ଉପୋଷ୍ଟ-
ଦୃଷ୍ଟିରେ କଣ୍ଠୀୟ ଗର୍ଭମେଣ ଜୀବିଧାରିଲେ
ସେ ଗଢ଼ିବାକି ପତି ଅଳ୍ପାଳ୍ୟ ମାଦକ ଦ୍ୱାବ୍ୟ-
ଅପେକ୍ଷା ମାନ୍ୟ ଏବି ଏହାରୁ ରହିବକର
ତହିଁ ପରବର୍ତ୍ତରେ ଜୀଜୀଶାହର ଜୀବପତି
ଚଳାଇବା ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଅଟେ । ଅଛିଏବ
ଗଢ଼ିବାକି ପଦିର ନିଷେଧଥାର୍ଥ ବିହିବକର
ଅଳ୍ପ ମାସଙ୍କରେ ତହିଁ ର ବାରିବାର ବରିବାରୁ
ଅନୁମତି ଦେବାସକାରେ ବୋର୍ଡର୍କୁ ଅନୁରୋଧ
କରିଥିଲେ । ଝେବନ୍ୟ ବୋର୍ଡ ଆବଶ୍ୟକୀୟ
ତଥା କର ଗଲ ଅପ୍ରେଲମାସରୁ ଗଢ଼ିବାକି-
ପତିର ଦୋକାନ ପଞ୍ଚ ଦେବାରୁ ମଳସ୍ତ କରି-
ଥିଲେ ଏବ ତତ୍ତ୍ଵଲେଖରେ ଏ କଗରରେ
ପୋଡ଼ାଏ ଦୋକାନ ସତିମତ ପ୍ରାପ୍ତିତ ହୋଇ-
ଥିଲ । ମାତ୍ର କୌଣସି ବାରିବାରୁ ବୋର୍ଡର୍କ ପୂର୍ବ
ବିଜ୍ଞାନ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଛି ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ
ଜୀବିଧାରୀ ଦୋକାନ ଫିଙ୍କ ନାହିଁ ପୁରବଂ ପତି
ରଖିବା ଅପରାଧରେ ଲୋକେ ବଣ୍ଡ ପାଇଥ-
ିଲାନ୍ତି । ବତ୍ର ଅଳନନ୍ଦରତ୍ନମ୍ବୟ ସେ ଗଲ କଲି-
କଣା ଗରେଟରେ ରେବନ୍ୟ ବୋର୍ଡ ଏହି-
ମର୍ମରେ କିଞ୍ଚିତକ ପ୍ରକାର କରିଅଛନ୍ତି କ ତେଣୁ-
ଶାର କିଞ୍ଚା ସମସ୍ତରେ ଗଢ଼ିବାରିଥିବୁମନରେ
ସଙ୍କ ୮୮୨୭ ସାଲର ବିଜ୍ଞାନ ସଙ୍କ ୮୮୫୦
ସାଲ ଅପ୍ରେଲମାସ ଥା ୧ ରଖିବୁ ବହିତ
ହେଲ । ଏଥୁବ ଅର୍ଥ ଏହି କ ଅଳନନ୍ଦକିମ୍ବ
ପରମାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକପାର୍ଶ୍ୟନ୍ତି ଗଢ଼ିବାକି-
ପତି ସେ କେହି ଜୀବିଧାରିକ ଏକ ଗଲ ଅପ୍ରେଲ-
ମାସ ପ୍ରଥମମାରିବାରଙ୍କ ଯାହାଠାରେ ଭକ୍ତ
ପରମାଣବୁ ଉତ୍ସାହି ପାୟମାର ଅଛି ସେ
ଅବକାଶାନ୍ତରକ ଲବନ କର ନାହିଁ । ଅଛିଏବ
ଯେ ବିଦ୍ୟାକୁଞ୍ଜରୁ କ ଉପରିଲିଖିବ କାହିଁ

ଦେଶରୁ ଗଡ଼ିଜାତିଷତି ରଖିବା ଅପସ୍ଥିତରେ
ଯେ ସମସ୍ତ ଅସମି ବନ୍ଧୁର ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କର ବଣ୍ଣ ଅଳାୟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କରଠାରୁ ଅଳାୟ ହୋଇଥାଏ ତଥା-
ମାନା ଟଙ୍ଗା ଫେରିଦେବା ଏବଂ ବଣ୍ଣଙ୍କ
ରହିଛି ଦେବା ଛାତିବା । ବାସ୍ତବରେ ସେତେ-
ବେଳେ ଶର ଅପ୍ରେଲମାସଠାରୁ ପଢିଦୋବାକାଳ
ପିଟିବାର ପ୍ରେର ଦେଲ ଏବଂ ପହଞ୍ଚିଦ୍ୱାରା
ନବତ୍ରୀମେଲାକ ଅର୍ପାୟ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ-
ଥିଲ ସେବନେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ବିଶ୍ଵବିଜ ନର
ଗଡ଼ିଜାତିଷତି ରଖିବା ଅପସ୍ଥିତରେ ଲେନଦ୍ରି
ଧର୍ମଜହାନ ସ୍ଵର୍ଗ କରିବା କିମ୍ବା କଲେବୁର
ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ବାସରିପ୍ରାୟ ହାତମାଳବର
ଥର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବବେଳନା ଏବଂ କିର୍ଦ୍ଦୟଳାର୍ଥ
ହୋଇଥାଏ । ବୋର୍ଡକ କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପ୍ର-
ବାର ଅସମିକୁ ଜାମିକରେ ରଖିଥିଲେ ବହୁ
ରତ୍ନ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲେଖାଦେବରରୁ ଅଭିଗତ
ହେଲୁ ସେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଯେବେ ଗେରପବି-
ମୋଦଦମା ବାଯେର ଥିଲ ଗପବୁଧବାର
ଗେଜେଟ ଦେଖି ମାତ୍ରମେସ୍ତୁଷ୍ଟାଦବ ଖାରଜ
କଲେ ଏବଂ ଏ ନଗର ବାଲୁବଜାର ଓ
କୌତୁକବଜାର ବୋଗାକରେ ପଢି ବନ୍ଦୟ
ଦେବାର ଅଳ୍ପମର ହେଲା । ବେଳନ ପାଦସର
ହୋଇଥାଏ ମୋଦଦମା ସମ୍ରତରେ ସୁବିଷ୍ଟର
ଦେବାର କାହା ଅଛି ।

ପାଇନାଶବ୍ଦ ଚବୀତବ

କଞ୍ଚିପଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କହିଲୁ ତେବେଳ କଥାମାତ୍ର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୋକାନ ଫିଲ୍ କାହିଁ ସୁରବଂ ପଢ଼
ଦଶବା ଅପରାଧରେ ଲୋକେ ଦ୍ୱ୍ୟ ପାଇଅ-
ଛନ୍ତି । ବଡ଼ ଆଜନକବିଷୟ ସେ ଗତ କଲି-
କଥା ଗତେଟରେ ରେବନ୍ୟ ଗୋଟି ଏହ-
ମର୍ମରେ କଞ୍ଚିତ ପ୍ରମୁଖ କରିଛନ୍ତି ଓ ଠେ-
ଶାର କଥା ସମସ୍ତରେ ଗଢ଼ିଆଇଥିଥିମନରେ
ସତ ୮୮୨ ଧାରା ବିଜ୍ଞାପନ ସତ ୮୮୩
ଧାର ଅପ୍ରେଲମାସ ତା ୧ ରଖିବୁ ରହିଛି
ଦେଇ । ଏଥବେ ଅର୍ଥ ଏହି କି ଅଭିନନ୍ଦବିଷ୍ଣୁ
ପରମାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକପାଞ୍ଚପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଢ଼ିଲାକି-
ପଢ଼ି ସେ କେହି ଉତ୍ତିଷ୍ଠାଇବ ଏକ ଗତ ଅପ୍ରେଲ-
ମାସ ପ୍ରଥମମାର୍ଚ୍ଚରିତାରୁ ଯାହାଠାରେ ଛନ୍ତି
ପରମାଣବୁ ଉତ୍ତାପନ ପାପ୍ୟାବ ଅଛି ସେ
ଅବକାଶକୁ ଲୁଦନ କରି ନାହିଁ । ଅବକା-
ଶ୍ୟ ବିଦ୍ୟାକୁଅଥ କି ଉପରିଲିଖିତ ତାରିଖ

କରଇଲେ ତରିକା ଏ ପରିମଳାବଳୀ ସମ୍ମାନ ପଠନେ । ପଦ୍ମଶିଖ ବାରାନ୍ଦିର କହିଲେ ଏହା ବାଧାପିତ୍ତ ପରିବାର ନୁହି, ପଇଲାହାରୁ ତୁମ୍ଭକଥା ଶୁଣି, ତୁମ୍ଭର କୃଷ୍ଣଶାର ଓ ବିଦ୍ୟାର ଜନ୍ମିଛି ଏଣୁକର ଯେବେ ମୃତ୍ୟୁମାତାର ମୂର୍ଚ୍ଛା କରିଲା imagination କରିଛି ପରିବରେ ତୁମ୍ଭର ମୃତ୍ୟୁମାତା କୁମ୍ଭର ଗରାନ୍ତାର ବର ନାହାନ୍ତି । ଅର୍ଥ, ଆମେ କାହିଁ ଅର୍ଦ୍ଧଗତରେ ଏକାଙ୍ଗ ବନ୍ଦରମ୍ଭାବରେ ଯାଇ ତୁମ୍ଭରଙ୍ଗା ବସିବା ହୁଏଇ ତୁମ୍ଭ ଅଛି ଦେଖିବା । ଶ୍ରୀକାର୍ତ୍ତ ବାରାନ୍ଦିରଙ୍କ କହିଲେ । ଏଠାରେ ଅର୍ଦ୍ଧଦେଖିଯୁ ଖଣ୍ଡର ଦୟ ଏବେରାହିରେ ଏକାଙ୍ଗ ବାଧାରବାର ଛାତି ନୁହେ । ବାବନ୍ଦିର ସାହେବ କହିଲେ ଆମିହାତିର ଦୁଇଆର ଥିଲେ ବଳାଲେବଦ୍ଵାରା ଆମ୍ବର ବି ଯତ ଦେଖିଲାଗରେ । ଯାଦା ହେଉ ଆମେ ତୁମ୍ଭର ତୁମ୍ଭ ଓ କୃଷ୍ଣଶାର ଦୂର କରିବା ସକାରେ ବୁଝି ହୋଇରୁ କୌଣସି ଆଶକା କରିବ ଓ କଞ୍ଚା ସହି ଏ ଦୂର ପ୍ରବନ୍ଧାଳ୍ପ କରିବ ।

ବାରକର ଅସଗା ପ୍ରତିଜ୍ଞାନୀଙ୍କରେ ଚାହୁଁ
ଆଶିନ ଅର୍ଦ୍ଧବନ୍ଦରେ ଝଡ଼ଗ ଓ ଛଳଲର
ପିପୁଳ ଦେଇ କବରପ୍ରାଣରେ ଯାଏଁ ଦିନରେ
ବେଳେ ଦଶକ ଦୂରାମେ ଏକ ଧରନ ବସନ୍ତଥାର
ପର୍ବତୀର ପାଟବଠାରୁ ଆଜାନ୍ତରୁ ଯସିଥାର
ଦେଖିଲେ । ଥରକାରବଳମା ଦେଇ ମାତ୍ର
ନ ଦିଲିବାରୁ ସେ ତାର ଖର ମନେ କର ପିପୁଳ
ଫରର କଲେ, ଉଆତ ଦେବୁଧ ଅଗ୍ରସର
ଦେଇ । ତତ୍ତ୍ଵ ସେ ମନେ କଲେ ଖର ଥିଲେ
ପକାଇଆନା, ଏ ଖର କୁହେ ଅଛି ତେହି
ଅନୁତ—ଏଷା ଦକ୍ଷା କାହିଁ ଦେବାରୁ ସେ
ଆହବର କହିଲେ ଅବେ ତୁ ଯେହୋ ମୋଧା
ଅବୁ ଥିଲା, ପଦାଚାରୀ କାହିଁଲେ ସୁନ କର
ମାର—ଏବାରକ । ତକୁ ସେବୁଧ ନ ପଳାଇ
ନିର୍ଭବର୍ତ୍ତୀ ହୃଥକେ ମସ୍ତକ ବିଷ୍ଣୁ ଧବିନମୟ
ପ୍ରକାଶରୂପରୁ ଦେଖାଯିବାରୁ ସେ ମନେ ଦରେ
ଦେବେ ମୋ ସଜୀବ ବଥା ସତ ଓ ଅପା-
ନ୍ତରୁଧ ସଥୟେ ହୁଏ । ଏବେବି ବୟସରେ
ଶଶି ଅବଜ୍ଞାନ କିନ୍ତୁ ସେ ଧିନେ ମରାହି ଧାରଣ
କଲେ ଓ ତେ ଦୟକରତୁଧ ଅଛି ନିରକ୍ଷୁ
ଦେବାରୁ ବାରଚରେ ଶାକୁ ପୁଣ କର ଖରଗା-
ନର ନବନ୍ଦୀ ତାହା କଲେ ପରିଗଲ । ତତ୍ତ୍ଵ
ସେ କଥାବଳ୍ପ ଜାର ଦେଖିଲେ ସେ ତାମର
କରସ ବହୋର କୌଳ ଏଥର ପ୍ରକାଶର

ଧୀରଙ୍ଗ ପୂର୍ବକ ଅତି ଘରତ ଦୋଷ କଲେ
ପଡ଼ିଛି । ଏହଙ୍କେ ସେ ସେଇ କଷ୍ଟୁଯ୍ୟାପନ
ଦେଇଲୁ ସହଜର ପଚ୍ଚମୀକ ଦୋଷଗାରେ ।
ଅହର ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ—ଶ୍ରୀ ମନୀ, ମୋ-
ମୃଣ୍ଣ ଅଥଜରେ ରହ ବଢ଼ିବାପୁ ଦେଇଲୁ ଟେବି
ଶୁଅଳଦିଆ—ସଜେବିବାରେ ପତି ଏବଳୀ
କଲି । ତୁମଠାରେ କହ ପ୍ରକାଶ ନ କର
ତୁମ୍ମକରେ ତୁମର ବୟକ୍ତି କରାବ ଜାଇ
ଗୁଲାଯିଗାର ବଥା ସ୍ଵର କନ୍ତୁ ମୁଁ କଷିଶ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଦୋଷ ଜାହିଁ ମୋହର ଦୋଷ,
ମୋ ଦୋଷ କମାକିଛ ସେହିମୁକକ ଚମ୍ପିଦାଳ
କର ଓ ଏ ସମାଜର ଧରତାକୁ ଲେଖିପଠାଆ
ଶାଲ ବାରାଫାଲି । ଜଣାହାତୁ ଶାହର ପ୍ରାଣ
ଜାର ଦେଇ । ବାରକିର କୋଠିବ ଅତି
ଏ ସମୟ ଦ୍ଵାନ୍ତ ଲେଖିରକ୍ଷି ଜୋହରରେ
ଅପରା ପୁରିରେ ପିଲାଳ ପାଏଇ କର ଅସୁ-
ଦତ୍ତା କଲେ । ଏ ପ୍ରାଣରକର ଏକ କବର
ଦେଇ । ଅହା ଏହା କେତେ ତୁଦିଯିବା-
ବକ । ତୁରକଥା ଦେଇ ଏହେତୁର ଯୋଗ-
ଗଲା ବାହୁବରେ ତୁତ ହାହିଁ, ତୁର ଦେଖିବାକଥା
ସବୁ ଏହିପର ସୁନ୍ଦର ବନ୍ଦାବୀ । ଏ ପୁରେ
କୁଟୀମ ତୁତ କର ନ ଜୋଇ ଅନ୍ତର ଦୋଷ-
ଶୁଅଳେ କାରନର ସାହେବ ତୁର ଦେଖିବାକଥା
ପ୍ରଗର କରିଥାନ୍ତେ, ଓ ତୁତ ଅଛି ଦେଇ
ମାନିଥାନ୍ତେ । ବୁଦ୍ଧାମାଳ ଦେବକ ଶ୍ଵା-
ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟ । ଦୁଇଥାର ଏଥର ମୂର୍ଖ ।

ସାଧୁବିଜସମ୍ବାଦ ।

ଶୁଣ୍ଡାଟା ଏହି ପୂର୍ବକାର ଦେଇଛନ୍ତିର । ମେଧାପାଦ-
ହେତୁ ପ୍ରଥମ ମୁଖ୍ୟ କବି ସତ୍ତା ଗୋଟିଏଇ କେବୁ
ଦେଇ ଯଥିଷ୍ଠ ପର୍ମିନୀ ପଦ୍ମନାଭ ଅବାଦ ପାଞ୍ଚାଳ ଶକ୍ତି
ପାଦପାଦିକର ପିଲା ହୋଇଥିଲା ।

ଏ ସ୍ମାରି ଅଳୟତାରୁ ପାହଦଳ ଏହି କରିଥିଲ ମାତ୍ର
ଦୂରି ପରିମାଣ ଅନ୍ତର ରହିଛା । ଜଣେଥିଲ ତାଙ୍କ ଅଭିଭୂତ
ମୋତେବଳ କେତେବ୍ୟାଚିଲେ କୁଠ କେତେବ୍ୟା
ପାର କାହିଁ ଏ

କାହିଁ ହଜାରେଇଲାଗାନ୍ତି ଏହି ଆମୁଖରେ କଥା ପାଇବା
ଯାଇପାଇଁ ଏହିବାର ସମ୍ଭବକେ କଥାବାବୁ ଫେରି ଅଭିଭ୍ୟାସୁ ।
କଥାବାବୁ ପାହେବ ଅବାମୀ ବସ୍ତୁରେ ଦେବାବାବୁ
ଏଠାର ଏଠାରମଧ୍ୟ କଥାବେ ।

କୁଟଳ ଦିଲ୍ଲୀରେ ମୋହରର ତେ କାନ୍ତିମାତ୍ର ଧରିବା
କାଳ କାନ୍ତିକାଳ ଅଣିଷ୍ଟିବ୍ୟୁତି ପରେପରା ପାଇଁ ଦେଖାଯାଇଥିଲା

ମେଘା ବନ୍ଦିରୁକୁ ସାତେବଳ ଯେଶବାନକାରୀରୁ
ମୁଖ ଛୋଟାଏଇ ।

ଶେଷ ମହିନେରଙ୍ଗରେ କରିବା ପରିଚେତ
ପରାମରିଛି ଶାଖୀ ସାଥେ ପ୍ରକାଶ ଦିଲା ଫୁଲୀ । ଏହି
ପଠ ବିଦୟାରେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ପୂର୍ବକରେ ଉପସ୍ଥି
କୁଣ୍ଡଳ ଲଭନ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଗାହଁ । ତେଣୁ ସ୍ଵା ମେଲେ
କରେ ଏହି ଅନୁ ସମ୍ବାଦ ପରିପାଦି । କର୍ତ୍ତୃ ମୁଖ୍ୟ ଯେବେଳେ
ବିଜ୍ଞାନ ତଥେ ମେଲେଇ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି ଏ କହିଯାଇ

ବିଭିନ୍ନ ମାହିର ତତ୍ତ୍ଵ ମାନ୍ୟତାକୁ ଓ ତେବେ ବିବଲକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ପରିଚାଳନା ଦେଖିବାରେ ଯୋଗ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବନ୍ଦ ହେଲାମାତ୍ର ଏହାର ବିପ୍ରକାଶକାରୀ ସମ୍ପର୍କରେ ପରିଚାଳନା ଦେଖିବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଲାମାତ୍ର ।

ବାହେୟ ମାତ୍ରକୁ ଓ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଅର କର୍ତ୍ତା
ସାହେବ ପ୍ରଥମପ୍ରେସାରି ଉଦ୍‌ଘାଟ କରିଲେ ।

ଲେଖକ ଏହା ସମ୍ପଦର କବିତାଙ୍କ ବାହ୍ୟରେ
ଗ୍ରାହକେଟ ବସନ୍ତରେ ପଦବେ କୃତି ହୋଇଥିବା ।

ଅ ଦେଖିଥିଲୁଗର ମିଳିଛି, ସକ୍ଷି କି ମନୀଃ ଏଠ ମୁହାର
ଯାଏ ଦୂରାତାର ମା ୧୦ ଦିନପରେଟ୍ର ମହାରାଜା ପଢ଼ିଲୁ
ଏବେଳେ ପାଇବାକୁଣ୍ଡିଲୁ ୧୯୬୦ ମେସି ହୋଇଥିଲା

ତେଣୁ ଦିଲ୍ଲୀରୁ କାହିଁ ଦେବାଳୀର କର ସୁଧ ଓ
ଶାଶିନୀର କରିଯାଏ ହେବେ ।

ତେଣୁରୁ ମନେରୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ କାହିଁ ଦେବକୁରୁକୁ
ଦ୍ୟାମନୀର ଦୂଷିତ ହୁଏ ପାଇଁ ହେବେ ।

କାହିଁ ମୁହିତର ଦିଲ୍ଲୀଗାନୀରୁ ଶାନ୍ତି ପାରିଗାନ୍ତି
କାହିଁ ଗୁରୁ ପାଲେଖର ସତର୍ଷୀଯୀ ଗୋର୍ଦ୍ଵ ସର୍ବଜୀ
ଜୀବି କରିବାରେ ।

କାନ୍ତିର ପୁଣ୍ୟମହାର୍ଥ ଦୀର୍ଘ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ହେଲାମାତ୍ର ସହାଯତା ଦିଲାକାର ପଦମାତ୍ର ଦୀର୍ଘ
ଦୀର୍ଘ ଦିନରେ ଦିଲାକାର ପଦମାତ୍ର ଦୀର୍ଘ ଦିନରେ ।

ମନ୍ଦିରପାତ୍ର ସେ ମୁହଁନ ଅଧିକା ଚାଲାଯାଇଛି । ମଧ୍ୟ
ଏବଂ ବନ୍ଦିକୁ ବଜାର ପରିମଳ୍ଟ ଦେଇ ଅପରାଧ ଘଟାଯାଇଛି ।

ଶେଷମାତ୍ର ଉପରେ ଅମ୍ବଦୁଇମାହିକୁ ସାରତରେ ତ ଗାନ୍ଧି
ଯେବହାବ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଦେବ ଅନ୍ତର୍ମାଲୀରୁ । ଏହି ଏହି
ଦୂରେ ଦେବ ଶାଖା ବନ୍ଦରୁ ତ ହୋଇ ଏ ପ୍ରକାର ଶାଖା
ପାଇଥାଏଇ ଏହି ଦେବ ।

ଦେବତାଙ୍କ ସମ୍ମାନ ହେଲା ।
ଦେବତାଙ୍କ ସମ୍ମାନ ହେଲା ।

ଶ୍ରୀମତ କନ୍ଦିଲାପାତ୍ର ଘୋଟି ତ୍ରୈଷ ଅଳଙ୍କରଣ ଦର୍ଶନ
ଯେ କି ଏକାଦଶମହିତର ସୁରକ୍ଷା ଭୂମି ହାଜି ଦର୍ଶନ
ଦେଖି ଯାଏଥିବ ହେ ତାରମେହତେ ପାଠିତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ପ୍ରକାଶ ମିଳିବା କିମ୍ବା କାହାରିମାନିମାନ ପାଇଁ ହେଲେ

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାଧୁତିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

କରୁଣା ପାଇଁ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ନିର୍ମଳ ଦେଖରେ ଦେବତାଙ୍କ ତଳେ
ହେଉଲେବେ ତେବେବର୍ଷ ବସୁ ତହର
ଏକ ପାଲିବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୋଷଥିଲା । ସେ ପାଲ-
କାବୁ ଦେଖା ଗଲେ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଗୀର ଗା-
ଅଣି ସେମାନେ ସ୍ଵପ୍ନରସରରେ ଅନନ୍ତବିନି
କର ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନକର ଅଜ୍ୟପ୍ରଭାବ
ବ୍ୟାଧି ଉଦ୍‌ବାର ଅଭ୍ୟାସ ଲାହୁ ସେମାନ-
କର ଗୀର ପାଇବା ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ହେଉଛି ।
ପରିମିତକୁଣେ ଏ ଅଭ୍ୟାସ ପରିଚାଳିତ ହେଲେ
ଅନେକ ବୈଗ ବ ଯାହା ଉପରେ
ଆମୁମ କି କୁଏ ତହିଁର ଉପରେ ହୋଇପାରିବ ।

ପାପକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ମିଳିବିଷୟାରକାର
କଠିନ ନିର୍ମି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରଣ ହେଉ
ସହଜରେ ମୋଟପଲ ଅପେକ୍ଷା କନ୍ଦମୁକ-
ରେକ୍ଷ୍ୟୁଲ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲ ହୃଥଳ ମାତ୍ର
ସ୍ଵାପ୍ନକମ୍ପରେ ଗତ ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନାର
ସମାପ୍ନେତାରେ ଅନୁମାନକୁ ଶେଟଲଙ୍ଘ
ଏଥର ବିପରୀତ ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ
କହିର ସ୍ଵର୍ଗତ କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଅଛି
ଅମେସାନେ ଅଧା କରୁ କି ମିଳିବିଷୟାର
କୁଳମାଳେ ସମ୍ମେଲନର ତୁମ୍ଭ ନ ୧.
ଗଜିମେଲୁକ ଦେଖାବରେ ଦିନ ଥୁଲେ ତା
ବେଳୀର ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟର ସାର୍ଥକରା
ହେଲୁବାବେ ।

ଅଚିତ୍ତରକର୍ମଗୁରୁମାନଙ୍କ ଘୁମାର ଦିନ୍ୟୁ
ତତ୍ତ୍ଵ ବରିବା ଲମ୍ବି ସେହି କମିଶଳ ବସି-
ଥିଲ ସେ କମିଶଳ ଉପେକ୍ଷି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି
ଦାଖଳ କରି ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ କିମ୍ବାତବାଧୀ
ପେନସଳ ପାଇବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ଏବନ୍ତି-
ଲିଂ ନଅପେନ୍ଦ୍ର ହୃଦୟରେ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
କରି ଅଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଟଙ୍କାକ ଚରବ ଅଣା
ହୃଦୟରେ ଗଞ୍ଚି ଦେବ । ଏପ୍ରସ୍ତାବ ମଞ୍ଜୁର
ଦେଲେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଭି ଗୋଟିଏ
ଚୋଟି ଲବା ଦେବ ବିନ୍ଦୁ ରୂପାର ବଜାର
ଏଥମଝରେ ତେଜ ଦେବାର ଅଭି ଦେବାରୁ
ଦେବା ଦୁଆର ରାଯିଛଃ ବିଶ୍ଵେଷ ଶତ ଦେବ
କାହିଁ ।

କେବଳରେ ହଖାର ସବେଳୁ ଚାହିବା
ସ୍ଥାପିତ କପଳକଲେଜରୁ ଗତ ବି, ଏଇ ଧାର-
ାରେ ଯେଉଁମାନେ ଘାସ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ନେମା-
କର ମଧ୍ୟ କେହିଁ ଶୁଦ୍ଧ ନିୟମିତରୂପେ
କଲେଜରେ ଉପସ୍ଥିତ କି କୋଳ ହକା ସେପର
ଉପସ୍ଥିତ ଥିବାର ସାର୍ଟିଫିକେଟ ଛାତ୍ର କଲେଜର
ଅଳ୍ପଠାରୁ ଘାସଥିବାର ପ୍ରକାଶ ଦେବାରୁ
ବିଦ୍ୟାଲୟର ଚର୍ଚିପରମାନେ ଅବେଦନ
ଆପୁଣ୍ଡି କି ଆଗାମୀ ଚର୍ଚି ଛାତ୍ର କଲେଜରୁ
ଏହି ପରିଷାଳା ଦେଇ ପାଇବେ କାହାଁ । ଏହି-
ମୂଳ ସହ୍ୟ କୋଳ ଅବଧି କିମ୍ବୁତୁପୁଣ୍ଡି ଜଣା-
ଗାଇ କାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯେବେ ସହ୍ୟ ହୋଇଥାଏ

ପତ୍ରକାର	ଅଗ୍ରମ ବାଣିଜ ମଲ୍ଲ	ଡଃ ୫୦
	ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ	ଡଃ ୨୯

ବେବେ ଏକିବ ଦୟ ସଥେଷ୍ଟ ନୁହି ସାର୍ତ୍ତଟି
ବଞ୍ଚ ଜୀଳ କରିବା ଅପରାଧରେ ଯେଉଁ ବନ୍ଦି
କା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଗୋଟିଏ ଭାବାଙ୍କୁ ଫଳକିତାର
ଅବାଲଗରେ ଦୟ ବନ୍ଦିବା ଛୁଟିଲ । ଯେଉଁ
ଠାରେ ଶିଷ୍ଟକମାନେ ଜୀଳ କରିପାରିଲା
ତ୍ୟାରେ ହିଂସାକ୍ଷର ହେଲା
ଦେବ ସଦଜ୍ଜରେ କଣାପିଲୁଅଛି । ଏହାରାକୁ
ଅବାଲ ହେଲୁ ସେ ଏକମୟରେ ବିଦ୍ୟବଦ୍ୟା-
ଲୟର ସେନେଟମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବର
ହେବାର ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଅଗାଇଅଛି ।

ହାଲେଷବତୀରୁ ସୋବେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଗନାଥ-
ସ୍ତରରେ ସବଧା ମେରଦିର ଉପରୁବ
ହେଉଥିବାରୁ ଲାହା ନିର୍ବାରଣାରେ ଚଳଇପାଇବ
ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିବାର ଗଛ ସମ୍ମଦରାହିନୀ
କାରେ ପାଠକି ଯାଆ ।—

ବିଭବଗ୍ରହ (ନୂଆବଚାର) ସେଇମତ୍ତି
ଖଣ୍ଡାଗାସତ୍ତା ଏବଂ ବାକଗା ଯହି ଗୁରୁଜାଗାରେ
ବୁଦ୍ଧା ଅନ୍ତା ହୋଇଥିଲୁ ଯେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଚୀମାଳା
କରେ ପୁରୀ ମୁଦ୍ରାଯୁକ୍ତ ବହିବେ । ବ୍ୟକ୍ତ ହେବୁ
ଯାଏ ଜଣ୍ଣେ ବା ଦୂରଧର୍ଣ୍ଣ ଗାଢ଼ି ଏକାକୀ ଯିବା
ଗାହ । ଗାଢ଼ି ଓ ଘାଢ଼ି ଯେତେ କରିଥିବେ
ଏବଂ କରିବେ ବାହାରବେ ଏବଂ ସଙ୍ଗରେ ପୁରୀ
ମଦତ ଉହିବ । ସେଥି ଉପରେ ବାଲଗମ୍ଭୀ
ପୁରୀଦ୍ଵାରା ଅନୁସରିବା ଦେଇଥିବି ଏହି

ମହୋପରି ସବୁକଳ୍ପନାର ସମସ୍ତ ଚକ୍ରଘୂରେ
ଦୁଷ୍ଟି ଉଣ୍ଡିଥିବେ ।

ଏହଦୋବନ୍ଧୁରେ ଅବଶ୍ୟ କେବୁ ତାଙ୍କ
ଦେବ ମାତ୍ର ଏହା ସୁଲିଷ୍ଟର ଅଯୋଜନକାର
ପରମପୂର୍ବକ । ସୁଲିଷ୍ଟ ସଙ୍ଗେ କି ଯାଏ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ବଳ କ୍ଷେତ୍ରକେ ଗୈବ ଧରିବାହାର କେବା
ନିବାରଣ କରିବାରକ୍ଷେତ୍ର କେବେ ଚାହାବର
ଦୋଷରୀ ପ୍ରକାଶ ହୁଅଥା ।

ବାଲେଷ୍ଠର ସମ୍ବନ୍ଧବାହୀରେ ପାଠ କଲୁ
ବ ଯେମେନ୍ଦ୍ର ସଙ୍ଗ ଦେଖିଲୁଣାଥରେବ ବାହାତୁର
ତିତ୍ତଶ୍ଵର ଉପଲଭ୍ରେ ଜଳଦାନ ଚମିତ୍ର ଦୂର-
ବର ଟକା ଅସୁର କମେବାସ ଖଣ୍ଡ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଖେହପର ବାରୁ ବଧାରମଣ କାଷ ଓ ଭାଦାକ
ଶ୍ରୀଶ ଆପଣା ମାତା ପ୍ରବଦେଇକ ନାମରେ
ଜଳଦାନ ନମିତ୍ର ବାର୍ଷିକ ବୁଅଶର ଟକା
ମହାପାର ଜମିବାସ୍ତୁ, କଞ୍ଚାବୋର୍ତ୍ତକୁ ବସୁରେ
ଅର୍ପନକରିଅଛନ୍ତି । କଥାବୋର୍ତ୍ତ ହଜୁ ଜମଦାନ
ଦୁଃଖମଣ୍ଡ କରି ସଜ୍ଜ ଅଦାୟ କରି ଯାହା ଲଜ୍ଜ
ପାଇବେ ତାହା ପୁଷ୍ପଶାସୀ ଓ କୃପ ଖୋଲାରେ
ବାରେ ବ୍ୟୁକ୍ତରେବ । ଏପରି ବିରାସାୟିକାନ
ଅବର୍ତ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀୟ ଏହି ବାଲେଷ୍ଠର କଞ୍ଚା-
ବୋର୍ତ୍ତ ପ୍ରତି ଲେବକର କାହେଷ ସହନରୁତ୍ତ
ଶୁଭାର ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ଅଛି । ତେଣାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କଞ୍ଚାବୋର୍ତ୍ତକୁ ଏପରି ଦେବ ଦ୍ୱାରା ଦାଳକରିବାର
ପ୍ରତାପ ଥାଇ ନାହିଁ । କେବଳ୍ ସାଧାରଣସିରି
ଦାତରେ ଜମିବାସ ଭାର ବରିବା ବୁଥାଟି ଅ-
ମୂଳକରୁ ଅଭ୍ୟାସ ଦୋଷ ଦେଉଅଛି । ଅମ୍ବୁ-
ନାରେ ବୁରସା କରୁ ଅବଶ୍ୟକତାରେ ଦେବର୍ତ୍ତ
ଜମିବାସ ହର୍ଷ କର ପ୍ରମିଲୀ କୋଟିରେ
ଟକା କମା କରିବାର, ଅଧିବାର ପାଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ପୂର୍ବେ ରହିଲୁଛାର୍ତ୍ତ ନିୟମ କରିଥିଲେ
ଏ ମରିଅର୍ତ୍ତରହାର ମାରଗାଯା ଖଳା
ଲଗଦ ଟଙ୍କାପରି କାଠକଣୀଟିକ ସୁନ୍ଦରୀ-
ପୂର୍ବରୁ ଦାଖଲ ହେବା ଛାଇର ଫାରା କ
ଦେବେ ମାନାର ବାଜାନଗାର ରଣ ହେବ ।
ସେ ସମ୍ମାନ ଆମେମାକେ ଏଥର ପ୍ରତିବାଦ
କରିଥିଲୁ । ଏଥର ସ୍ଵର୍ଗ ବଳ୍ପ ମରିଅର୍ତ୍ତର
କଷୟରେ ଦୟତି ଦୟନ ପରିଚାର ଦୋଧିଷ୍ଠା
ଦର୍ଶନେ ପୂର୍ବବ୍ୟାପ ପରି ରହିଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍
କାହିଁବିର ବାହିନୀରେ ମରିଅର୍ତ୍ତର କଥା କହିଲାଏ

ଆଜାରେ ବାଖକ ନ ହେଲେ ମାତ୍ରାବ ଦ୍ୱାରା
ପତନ ଏହି କୁକୁରର ଦୋଷରୁ କିମ୍ବ
ହେଲେ ସାଥୀ ଯାଦା ଧରିବି ନାହିଁ । ହେ-
ବଳ ଏହିକ ନୂହଳଦ୍ୱାରା ଦୋଷରୁ କି ଯେବେ
ମନୀର୍ଦ୍ଧରେ ଗଢ଼ା ପଠାଇବା ବ୍ୟକ୍ତି କାମ
ଅଛିବାସଙ୍ଗେ ଖଣ୍ଡେ ଶ୍ଵାସକାଗଢ଼ର ମୂଳ୍ୟ
ପଠାଇବ ଦେବାର ଯାଦାର ଟକା ଲଟକାବୀ-
ବଳ ଦାଖଲ ଦୋଷ ନ ପାଇଲେ ବିଳମ୍ବ
ହେବାର ଦେବୁ ଦର୍ଶାଇ ଯେଉଁ ଦରଖାସ୍ତ
ସେ ଶ୍ଵାସକାଗଢ଼ରେ ଦିଅନ୍ତା ସେହି ଦର-
ଖାସ ଯାନା କାଗଜରେ ଲେଖି ପଠାଇଗରିବା
ଏବ ସେ ଦରଖାସ୍ତ ଶ୍ଵାସ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଦରଖାସ୍ତ-
ପରି ଗମାନ ହେବ ।

ବିନେଳ ବା ଲବାହୀପର ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ-
ପଥରେ ଲେଖାଅଛି କି ଜାରଗୟ ପଥରକୋ-
ଲେଇ ଆଦର କରିବାପରେ କରୁଅଛି ।
ବିନେଳ ପଥରକୋଲାଲ ହରୁ ହୃଦୟର ବଳ-
ମୋ କରଇତାରେ ପ୍ରବନ୍ଧକ ଟ ୩୦୦୦ ଲା
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅମିତାମ ଦେଉଥିଲୁ ମାତ୍ର ଜାରଗୟ
କୋଲାଲ ଜାହାଜ ଦକ୍ଷାସହିତ ଟ ୫୦୦୭ଲା
ଅର୍ଥାତ୍ ତଣ୍ଡର ଅଧ୍ୟାମୂଳିକରେ ପ୍ରାସର ଦୋଷ-
ପାରେ । ରଜୀରଙ୍ଗର ଅଥରକୋଲାଲ ଦେ-
ତାରେ ପରାମାଦୋଲ ବିଲଙ୍ଗ ବୋଲୁଯାଇବୁ
ସାମାଜିକ ପ୍ରଦେହ ଦେଖାଯାଇ ଅଛି ଏହା
ଏହା ସେଠାରେ ଉଧ୍ୟକମ୍ଭାମ ଆଗମି ଜୟ-
ମର ମାସରେ ପ୍ରାୟ ଅଧିକର ମହିନେ ରଜୀର-
ଙ୍ଗର ପଥରକୋଲାଲ କେମରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଅରୁଣ୍ଟ । ତେବେଳାଲ ପୁମ ଜାରଗୟକ କମ୍ଭା-
ମର ଜାହାଜ ସମସ୍ତରେ ସରଗୟ ପଥର-
କୋଲାଲ ବ୍ୟକ୍ତାର ଦେଉଥିଲା । ଏଥିର
ଅନ୍ତର୍ମାନ ଦେଉଥିଲୁ ସେ ପଥରକୋଲାଲର
ଇପ୍ରାମାନ ଚମଶ୍ଵର ବଢ଼ି ହେବ ଏହି ସେବେ
ଦେଖାଯୁ କରି ସମ୍ମାନକ ଦେଖାଯୁ ଜାହାଜର
ରେ ଏ ଦୂରକ ଯୋଗର ବହମାର ଯତ୍ନ
କରିବେ ତେବେ ଥଳ ପୁରୁଷଙ୍କର ଅଭି
ଗ୍ରୋହିବ ଅଛି ଯାହା । ପାଇଁଏଣ୍ଟ ଦେଖାଯାଇ
ଏହି ଯିନିରେ ଦୟାକୁ ଦୋହିପାରିବ ନାହିଁ

ବିଲକ ପାର୍ଶ୍ଵମେଷ ସଙ୍ଗରେ ଯେତେବେଳେ
କବି ଅବେଳକପ୍ରତି କଥାକୁ ଦୃଶ୍ୟ ମୋହନ
କରେ ଏହିର ଚାରବା ପଦାର୍ଥ କେବାରୁ କଥାକୁ
ଅଛି । ଏହି ପାର୍ଶ୍ଵମେଷ ସଙ୍ଗରେ ଯେତେବେଳେ

କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅଧିବେଶନ ଅରମଣୀରୁ ଲଭିବାକୁ
ଏହି କାଗଜୀ ମହାବିତି ସମ୍ପର୍କୀୟ ଜୟନ୍ତୀ
ଓ ତଥା ମନେବର ପାଶୁଦ୍ଵାପ ଓ ମହିଳେ
ବୁଦ୍ଧବିଦ୍ସର ବ୍ୟବସ୍ଥାପନସମାଜରେ ଯଦ୍ୱାନ
ବେଶ୍ୟାଳୀ ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତହିଁ ସଂବରେ ଏ ୮୫୦ ଟ୍ରୀ ଅବେଦନପତ୍ର
ଦାଖଲ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତହିଁରେ ୨୫୫୨୦
୧୭ ମୁଦ୍ରର ଅଛି । କିନ୍ତୁ ପାଶୁଦ୍ଵାପ ବିବୃତିରେ
ଦେଇଲା ଏ ୨୨ ଟ୍ରୀ ଅବେଦନପତ୍ର ଦୟା ଯାଏ
ଅଛି ଏ ଏବିଥରେ ୨୫୫୨୦ ମୁଦ୍ରର ଅଛି ।
ଯେଉଁଦେଇ ଦୂରାଙ୍ଗ ଅବେଦନପତ୍ର ନଥିଲୁ
୮୦୦ ବ୍ୟାବର ଉପିଷ୍ଠ ଏବିଶ୍ୱର ଲକ୍ଷାବର
ମୁଦ୍ରନମାଳାକେ ପଠାଇଥାଏନ୍ତି ଏବଂ ଯଦିବେଳେ
ଏ ତହିଁରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ମୁଦ୍ରନମାଳା ମହାନ୍ତିର
ମନ୍ତ୍ରରେ ଯୋଗ ଦେବାର ଲେଖାଅଛି ନ ଯା
କଥିତ ହୋଇଥାଏ ଯେ ରେମାନିକୁ ପାଇଁ
ନିଯ୍ୟାବାଦାରାକୁ । ଅବେଦନପତ୍ରରେ ଏବାବାଦା
ଲେଖାଅଛି କି ହନ୍ତୁମାଳେ ମୁଦ୍ରନମାଳାକୁ
ବୟାକକ ସନ୍ତୁ ଏବଂ ଭାବିତର୍ପ ଏବା ହନ୍ତୁ
ସବ୍ୟ ବୋଲି ହନ୍ତୁମାଳେ ମୁଦ୍ରନମାଳାକୁ
ବଢ଼ିଦେବାକୁ ଚେଞ୍ଚା ବରୁଅଛନ୍ତି । କିମ୍ବା
କିମ୍ବରେ ହନ୍ତୁ ମୁଦ୍ରନମାଳାକୁ ନଥିବେ ଏବା
ଦୂର ବିହୁପ ସଲେ ବଜା ଦୂରର ନାମାନ୍ତର
ସହିତ ହୃଦୟ ଦେବା କାହିଁ ।

ଗତ ହୃଥକାର କଲ୍ପିତକାଷେତ୍ରରେ
ନୂତନ ବୃକ୍ଷାଶ୍ରମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକରେ ଗଢ଼ିଲୁ
ଏବଂ ମନୁଖୀ ସ୍ଵରତାଶ୍ରମ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଅନେକ
ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗରେ ସେଇଁ ବୃକ୍ଷାଶ୍ରମ ଅଛି, କହିଲେ
ଏକ ୧୦୦ ଥାର ପ୍ରାବିଲୁରେ ତ ୧୦୦ ଏ
ପ୍ରେମୀ ଥିଲେ, ତ ୨୫ ଏ ନୂତନ ପ୍ରେମୀ
ନିର୍ମିତେଲେ, ତ ୫୫ ଏ ପ୍ରେମିର ବୈଷ୍ଣବ
ଧୂଳପ୍ରେମ ଅନୁମନେ ପଢ଼ାଯିଲେ, ତ ୮୮ ଏ
ଆଶମ ପଢ଼ି ଦୂରଗରେ ଏବଂ ତ ୩୮ ଏ କର
ମୁଦ୍ରା କରିଲ । ଅପର ନିମ୍ନେ ଗଜକର୍ତ୍ତା ୧୦୦
ଦ୍ୱାରା ପର୍ବତ ହୋଇଥିଲ । ୧୦୧ ସାରରେ
ଅପର ଚେତିଯାମାଟାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କୋଣ
ଲ, ୧୦୨ ବାଲରେ ଅମଦାଗୁଡ଼ୀଙ୍କର
ପାଦ ଅଣାଗଲ । ଚମ୍ପୁରୁ ଧୋଇଟେବଳୀ
ବାଲଟି ଏଥି ନିର୍ମିତ ଗଜକର୍ତ୍ତା ୨୭ ଦେଇ
ଟଙ୍କା, ମେଡରସିଯାଲଟି ୧୦ ଏଇ, ଗଢ଼ିଲୁ
୫ ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସଦବୁଟ୍ ୧୦୨
ଲା ହୋଇଥିଲ । ୧୦୩ ଅପର ପରିଚାଳା

କେବେ କୌଣସି ସ୍ଥାଳରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି-
କାହିଁ ଦିଆ ଦୋଷଅଛି । ଆଶମ୍ପୁଣ୍ଡ ବିକା-
ଶ୍ଵର ଟଙ୍କା ଦିଲାର ଟଙ୍କା ନିଳପାରେ, ଅଗ୍ରନ୍ଧ
ମରେ ଟ ୧୫୫୦ ଲା ମୂଳଧନ ଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଅଳବର୍ତ୍ତକରିବକ ସ୍ଥାଯୀସ୍ବରଚିହ୍ନ-କଟିବୁ
ଟ ୭୨୦୮ ଲା ସାରର କବଳାନ୍ତରୁ, ତହିଁ-
ଖୁବି ଟ ୨୦୭୨ ଲା ଦଶକ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ କୁଞ୍ଜାମେ ନିରୀଳ କମେଟ୍ ଦୟାଯିବ ।
ମନ୍ତଳ ବୃଦ୍ଧିଶର ସ୍ଥାଳ ଓ ଶାଶ୍ଵତାବଳୀ
ପଣ୍ଡାୟଳ ନିମିତ୍ତ ଏବଂ କଟିବୁ ହେବ ।

ଏହି ଅଳ୍ପ ଚିଠିପତ୍ରରେ କିମ୍ବେଳୁ
ଦେବ ଧୂହାର ତାହାର ଲିଖିଥିଲୁ ଏହାମେତ୍ର
କହନ ବହୁଷଙ୍ଗବୀଯ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମାନ୍ଦ୍ର ଅବଶ୍ୟ
ଦୂରାକୁ ଦେବ ତାପର ଗୋପନୀରେ ତାହା-
କୁ ଗୋଟିଏ କରିବା ଗର୍ବମେଶବର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
କହନ ଏହି ତାହା କଲେ ଅଣ୍ଟାଗୁରରିଦ୍ଧ
ଜୀବ ଦେବ ବୋଲିଦେବ ତାହା । ଦେବନୀସ୍ତ୍ର
ପରାମରଶ ଅଧ୍ୟେତର ଅପରାଧ ପୋଲିଟିକଲ ବା
ଆକାଶରେ ବିଭାଗୀୟ କର୍ମଚାରୀ ମନ୍ଦିର
କରାରାନ୍ତି ଏହି ଦେବ ଦମ୍ଭରେ ବୋଧ୍ୱତ୍ଵି
ର ବୃଦ୍ଧମୁଖେ ଶବ୍ଦବଥ କରିଥିବେ । ମାତ୍ର
କୁତୁହାରେ ସବକାମୀ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ପଡ଼ ସବକାମୀ
ପ୍ରମତ୍ତ କି ଆଜି କୁତୁହାରାପକାମର ଅନ୍ତରୁ
ମନ୍ଦିର ହରାପାର୍ଟ ଅଟଳ ଏହି ପ୍ରକର କରିବୁ
କଲେନ୍ଦ୍ରର ଅଧ୍ୟେ ତାହା ବୃଦ୍ଧମୁଖ ଏହି
କୁ ପରମର୍ଥ ଅବଦେଲାପୁର୍ବକ ବାଗଜି
ତାହାର ପାଇଁଥାରେ କି ଆଜି କଲିବାକୁ
ନାହାର ଯାଇଁଥାର ଦେବତାରେ କଲିବାର ଦେଇ
କାପକାର ହରାର ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

କୁଣ୍ଡର ତ୍ରୈଵାର୍ଷିକୀରେ ଏ ଦେଶ ବିନ୍ଦୁ-
ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ପ୍ରହେଳି ଅଛି ଜାତୀ ବିନ୍ଦୁ-

ତୋର ସ୍ମୃତିମ କହ ପଦରଚୂପେ ଦେଖାଏ
ଅବୁନ୍ତି । ଯେ ଲେଖିଅବୁନ୍ତି ଓ ଏ ଦେଖରେ
ବୁଦ୍ଧିଭବିତ ଭାବ ନିରାପତ୍ତ ଏବଂ ସମ୍ମାନ
ଯାନ ଚଷାକ ଉଥରେ, ମାତ୍ର କିଳାରରେ ଛାନ୍ତି
ତର ସୁସଂ ମହାସାଗାଁ, ବଜ୍ରପୁଣ୍ଡି ବଡ଼ୀ ଲଞ୍ଛି
ଓ ଧନ୍ୟମାଳକ ଭୂପରେ ରହିଥିଲା । ଏ ବେ-
ଶର ପିଣ୍ଡର ଓ ଧନୀ କୁମେହାବୀମାଳେ ବୁଦ୍ଧିକୁ
କହାନ୍ତି ଭୁବନ୍ଧନ କର ଆଗେ ହେବ ତିନ୍ଦା
ବିଭବୁ କାହିଁ । ସମ୍ମାନ ବିଲଗରେ ଯେଉଁ
ବୁଦ୍ଧିବର୍ଦର୍ଶନ ହୋଇଥାଇ ତହିଁରେ ଶାମଜ
ମହାସାଗାଁ ସୁବସକ ଏବଂ ବଡ଼ୀ ସମ୍ମାନ
ବିଭିନ୍ନମାନେ କୁଷେଇପଥୋଗୀ ଷର୍ଣ୍ଣ ବଳଦିପ୍ର-
ତ୍ରିତ ପଠାଇ ସାଧାରଣ ଲେବକସହିତ ପ୍ରକା-
ରନ୍ଧାତାହାର ପୁରସ୍କାର ଲାଭର ଚେତ୍ତା ବର-
ସ୍ଥଳେ । ଦେମାନଙ୍କୁ ଦସଇବା ବାରଗ
ସାଧାରଣ ଲେବେ ପ୍ରାଣପଣେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ
ସୁତ୍ରଂ ଗୋଟାକିର ଭୟକ ଦେଲେ । ଶାମଜ
ମହାସାଗାଁ ଗୋଟାଏ ଗଣ୍ୟକାଶେ ଏଥର
ଟେଟ୍‌କ୍‌ବା ପୁରସ୍କାର ପାଇଲେ ଏବଂ ଯୁବ-
ବଳ ମଧ୍ୟ ଗୋଟାଏ କଳଦ ଦେଖାଇ ପୁର-
ସ୍କାର ଲଭିବିଲେ । କିଳାର ବଡ଼ନେବି-
କାଳେ ଏହିମତ୍ତ ଡାକ୍‌ଫିଲ୍‌ଡାକ୍‌ଟାର୍ ଧୂମରଙ୍ଗିନୀରେ
ହୁଏ ଖୁବ୍‌ପର୍ବତୀ ଆର ଅମ୍ବମାଳକ ଦେଖରେ
ଗୋବଧ ନିବାରଣମିତି ଉର୍ଧ୍ଵ ବିଭବ ଦେଇ-
ଥୁବ ଅଥବା ରନ୍ଧମାଳେ ଅଳାହାର ଓ ଅଳା-
ହାରରେ ସେ ବଢ଼ୀ ଜକନ୍ତୁ ତ ଦେଇଥ-
ରନ୍ତି ସେ ଦରକୁ ଦୁଷ୍ଟ ପତ୍ର ନାହିଁ । ହନ୍ଦୁ
ଟିକିଏ କର ଗୋତୁର ପ୍ରାଣନାଶ କରୁଥିଲୁ
ସେଥିର ଗୋପ ଲାହିଁ ମାତ୍ର ମୁଖମାଳ ବା
ଶାକ୍ଷୀୟାଳ ଖାଲବାଲଗି ଗୋଟାଏ ସେତ୍ରାଏ
ଗୋତୁ ମାଲକେ କୋଧର ପାମା ରହିଲୁ
ନାହିଁ । ଅମ୍ବମାଳେ କଢ଼ୀ ସେ କୌରାପି-
ତ୍ରେ ଗୋତୁର ହାଶ ଚାକରବାର ଲାଗି

ମେଲାର ଦଶତଥାନ ।

ଏଠା ରେବନ୍ଧୀ କଲେଜର ଶୁଦ୍ଧି-
ଧାରାର ସେ ସମସ୍ତ କଥା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ-
ଛି ଯାହିଁ ରୁ ଧାରାକମାଳେ ଅବଧି ମୁଣ୍ଡିଥିବେ
ଯ ଶୁଦ୍ଧାବାସର ଧିକ୍ଷମାନେ ଦୂରୀତିରୁ ଅଧ-
ିକ ଭଣା ବରକା ଏବଂ କଟ୍ଟି ହୋଇ
ଦ୍ୱାରା କରିବା ଅବାରେ ଶୁଦ୍ଧାବାସର
ଟକମାଳ ବିନ କରିବାରୁ ଚେତ୍ତା କରି

ଏବାବେଳକରେ ହିତାତିତ ଦୋଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଯେବେ ଏକର ସାମଦିବକ ଅବେଶ ମନ୍ତ୍ର
ପଟକମାଳ ବିର ରହିଥାନ୍ତା ଏକ ଗୌଜୀ-
ଦାର ସମ୍ବା ଶୁଣାବାସରେ ଉଗ୍ରତ ଆନ୍ତା
ରେବେ ଯେଉଁ ପଟକା ହେଲ ଶୁଣିମାନେ ବନ୍ଧୁ
ପାଇଲେ ତାହା ଅଗେ ପାଇ ୨ ଆନ୍ତା ପ୍ରକୃ-
ତରେ ବି ଗାଁ ଫଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଟକ ଚଳ ଥିଲ
ବେଳେ ଅଶ୍ଵୀତ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ କୁଷ-
ମଣି ହେଲୁ ବେ ମାୟମ ରଖା ହେଲ ତାହାଙ୍କ ।
ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟାପାରର ପ୍ରଧାନପକ୍ଷ ଭକ୍ତ ଅଧ୍ୟାପକ
ହେଲୁ ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅଶ୍ଵୀତ ବିଷୟ ସେ
କଲେଜର ଅଧ୍ୟାପକ ଏକର ସାହେବ ତାହାଙ୍କ
ପାପେଟ ଅନୁସାରେ ବିନା ଅନୁସରନ ଓ
କିମ୍ବରରେ ଦୂରତଃକର ସମ୍ବାଦ ପଟକରେ
ଅଥବା ଅଧ୍ୟାପକ ଏବି ଗୌଜୀଦାର ଯେଉଁ
କଲେ ସେମାନବେଳ ହେ ଦୋଷ ହେଲ
ନାହିଁ । ଏଥୁବୋଗୁ ସମ୍ବାଧାରଣାର ଏ
ବିଷୟରେ ଦୁଃଖ ଓ ଅବନୋଷ ଏବି ଦ୍ୱାରା
ଶତକ୍ଷେତ୍ର ସହାନୁଭୂତି ତାର ହୋଇଥିଲି ।
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାରାର କୌଣସି ପ୍ରତିକାଳ
ସଠାର ପ୍ରକାଶ ହେଲି ଜାହାନ କୁନ୍ତୁ କାହାର
କାରାର ୨୦୩୩ ଓ କଙ୍ଗନା ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନ-
କରେ ଏ ବିଷୟର ଅନ୍ତେବଳ ହେବାର
ସେଠା ଲେବକୁ ତୁମରେ ପତ୍ରାରବା ଥିଲାରେ
ଏକଖଣ୍ଡ ପତ୍ରବାଦ ତାରଯୋଗେ ପ୍ରେରିତ
ଦୋଇ ଥିବାରୁ ଗଲ ତା ୨୫ ଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠସମାଜ
ଓ ଭେଲିହୁସୁବରେ ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲୁ
କିନ୍ତୁ ଭାରତମାନର ଅର୍ଥ ଏହି ବି ଜାହାନଦା-
ରିବାର ପ୍ରତିବାଦ କର ଅଛନ୍ତି ଓ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମା-
ନୀକ ନାମକ ଜାଗେ ବିତାତିତ ଶତକ ସମ୍ବା-
ଦ ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ ଥିବାରୁ ଏହେ ଅନୋକ
ପଣିଥିଲା । ପଦପ୍ରେରକ ଅଭିଯ୍ୟ ବଢ଼ି ଏହି

ଲେବ । ଗାୟକର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପରେ
ପାଗ ଅତ୍ବ କହିବାକି କିଛିନ୍ତା ନାହିଁ ।
କାବଣୀ କାବଣୀ କାହା କହିଲେ ମାତ୍ରାକାଳୀନ
ଧଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧରି ପାରିବ । ସେ କବିଦଳ
ପାଶର କଥାଟି ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ କରି ମନେ କରି-
ଯାଏନ୍ତି ସେବନ୍ଧୁରେ ଲେବେଳ ମୂଳକାପ୍ରତି ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ
ରହେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଗାହା କିବୋର ବର୍ଣ୍ଣ
ତାର କେତେବେଳେ ଦେବେ ଆହା ଅନୁମାନ

ରୁ ଅଶ୍ରୁ କି ସମ୍ବାଦ ଅଧ୍ୟାଧଳଙ୍କ କିରୁ
ଦରେ ଏଥୁପରେ ଯେଉଁ ଗରସନ୍ତୁଦି କଲିବ
ତାକୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲ ଏକ ଯାହା ଜୀବା
ନ ହେଲେ ସବୀ ଜାଇବେବୁର ସାହେବର
ଶରୀରରେ ଥିଲ ତାଙ୍କ ମନରେ ରହିଲ
ଥିବାର ଅଧ୍ୟାଧଳ କୁଷମାର ଜନ୍ମିବାରୁ
ବେଳେ ଦେବୁ ଯାବା ବାମରେ ଘରପାଟ ବର
ନେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଉପରୁ ଚାହିଁର ପୋଷ-
ବିଷା ହେଉଥିଲା । ସବବାଦ ଅଧ୍ୟାଧଳ ଭାବୁ
ତାରମ୍ବାଦର ବାବୁ ଏ ଗଠନ ସଙ୍ଗେ
ମିଶାଇ ଥିବାର ହାହାରିଠାରେ ବହୁ ଅଛିଲି
ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଆଦ୍ୟ ଦାହିଁର ଭାବେଖି ହେଉ
ଥିବାରୁ ଗୋଧ ଦୂରର ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ
ନିଜର ଅନ୍ତମାକ ଅପସାର ବେଳ ନାହିଁ ।
ଏହି ଜାପକ ଅନ୍ତମାକଙ୍କ କଥାର ପ୍ରତିବାଦ
କି କିମ୍ବା ଶିଳ୍ପକ୍ଷର ଅଳ୍ପାୟୁ ଦଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲା
ଏହି କାହିଁର ଧରିବେନ୍ତିର ବରବାର ଅବଶ୍ୟ-
କା ବିଷୟରେ ଅମ୍ବେଳାଙ୍କ ସହି ଯୋଗ
ଦାନ କରି ଅଛନ୍ତି ସବୁ ସହିପି କି ଏହଙ୍କାର
ବିପ୍ରାରବ ବିବରଣ ପରିବରେ ପ୍ରକାଶ ହେବା
ପୁଣ୍ୟ ଦୂର ଏକ ତୁମ ଦେଖାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
ବନ୍ଦରଙ୍ଗେ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ନାହିଁ ତାହା
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏହିକ କୁହେ ଏହିର ବିପ୍ରାରବ
ବିବରଣ ଯାହା ଜାଣାନ୍ତି ତାହା ପ୍ରକାଶ କର-
ଗାକୁ ଯାହାରୀ ହୋଇ କାହାନ୍ତି ଏହି ସଂଶେଷରେ
ଯାଦା ପରାପର କରି ଅଛନ୍ତି ତାହା ଭାବପକା-
ରିର ନୁହନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଏକଥା ହୋଇବାକୁ
ହେବ ଯେ ସଂଶେଷ ଏ ବନ୍ଦରଙ୍ଗେ ଜାମାଣ କୁଳ
କରିଯୁ ଚକ୍ରବାବୁ ପାଇ ବିରକ୍ତରେ ପରି-
ଥିଲା । ସାଧାରଣ ନାହିଁ ଅଗ୍ରାଦ୍ୟ କିମ୍ବା ଦ୍ୱାରା
ନିଲାଯସରର ହୋଇଥିବାର କହିଆରୁ ନାହାନ୍ତି
ଅଗର ସରକାରୀ ଫୌମାନୀ ହେବା ପର୍ଦନ
ନାହାନ୍ତି ନତ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାହାରୀ
ତାହାନ୍ତି ଏହି ଲକ୍ଷଣ କି ଦେବା କାହିଁକି
କରିବାକୁ କରିଥିଲା । ଏ ବନ୍ଦରରେ
କାହିଁକିରୁ ମନ ଅଛିରେ କିମ୍ବା ହୋଇ
ଥିଲା କିମ୍ବା କାହିଁର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହି
ବେଳରେ ଏକାକିତାକା ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଥିଲା
ମହିମେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସରବାରୀ କିମ୍ବା
ଅଧେରୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମାତ୍ର ।

ପରିବେଳେ କାନ୍ଦିଥିଲା ଏହି କଣ ଏଠାରୁ
କଲିତାମ ପାଇଁ କିମ୍ବାର ଅନୋରଜ

ଲାଗିଥିବାପ୍ରଦେଶେ ଏ କରଇ ଛାତ୍ର ଜୀବାର
ଅଳ୍ପାମ୍ବୁ ସମ୍ପଦହିନେର ବହଁର କାହିଁ ମାତ୍ର
ଜାହୁର କହେବା 'କହୁ ଅର୍ଥଦେଖ ଫଣ୍ଡୁ
ଅଟଳ । କୋଣ କୁଆଜ ଏଠାରୁ ବୋଲିବିପ୍ରେର-
ଭସନ ପେମାଳକ ନିରାଟକୁ ନ ଯିବାରୁ ନାରବ
ବିହାରିଙ୍କୁ ନବେହ ପ୍ରାମୟ ଦିଶାବିଜ୍ଞପ୍ରର
ଅଳ୍ପିପ୍ରସଙ୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ୍ଷାକ୍ଷାପ୍ରକାରରେ
କପ୍ରସତ ବହୁବଳାକୁ ଉଚ୍ଚିତେ ଆଜି ଅସା
ହେଉ ଲାଗି ।

ଦର୍ଶାପତ୍ରା-କଟ୍ଟୀ ।

ଏହଙ୍କ ଉପଲବ୍ଧରେ ପ୍ରଥମେ ୧୯୫୯ ମେ
ଜାନୁଆରୀ ପ୍ରାୟ ଗତି କି ୩୦ ପରୁ କି ୧୭ ଜାନୁଆରୀ
ସବବାର କରେଗାମାନ ବଳ ହାତ ଅସ୍ତ୍ରିଲା ।
ଏହି କି ୩୦ ଶି ମଧ୍ୟ ର ବଲକଟାର ବଳେ
ସବ ଦୂରୀତୁଳା ହିଣ୍ଡି କାଟିବା ନିମିତ୍ତ ଅନ୍ତରକ
ଅର ଗବର୍ନ୍ମମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନ କରି ଥିଲେ
ମାତ୍ର ବୋଧ ଦୁଆର ସେସମୟର ଲକ୍ଷ୍ୟରୁ
କର ବର୍ତ୍ତମାନାପେଣ୍ଠା ଦେଖିବୁ ଲେବଳ ଧର୍ମ
ଓ ସମାଜବିମନ୍ଦୀୟ ବାଦମାନରେ ଅଧିକ ସମା-
ନ୍ତ୍ରିକ ଥିବାରୁ ୧୦୦୦୦ ବର୍ଷରେକାରୁ
ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ପରିପରାରୁ
ମାତ୍ର ଏ ଦେଇବ ବାଣିଜ୍ୟ କି ୩୦ ଶି
ଅଧିକ ଅଧ୍ୟାଧିକ ଅଧ୍ୟାଧିକ ବର୍ଷରୁ
ଦୂରୀତୁଳ ଅର୍ଥ ଅର୍ଥ ଅର୍ଥ ଅର୍ଥ ଅର୍ଥ
ସେମାନେ ସାମାଜିକ ଲେବ ନୁହିଲା । ୩୦୦୦
ଦିନର ଦେଇ ସୁଜୀବିତାର କ ହୋଇ କମା-
ଇବ କୁଣ୍ଡି ବସପରେ ଆବେଦନ କର ଆପାରାରୁ
ପନ୍ଥିମାନ ବାଲରେ କଲିବହା ବନ୍ଧୁମ ଅପରାଧ
ଏବି ବଜାରବିଧାନର ହିଣ୍ଡି କାଟିବାରୁ ମନ୍ତ୍ରୀ
ଦେଇ ଅର୍ଥାତ୍ ଛକ୍ର ବର୍ଷ ଲୟମ ଦେଇ କ
ମାଲ ଆମଦାନୀ ଓ ପ୍ରାଣର ମାସର ଆକାୟ
ଏବି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ଦିବା କାପି ସହାୟେ
ଦେଇ ଦୂରୀତୁଳରେ କୁଣ୍ଡିଲ ଏବି ଲକ୍ଷ୍ୟ-
ପ୍ରକାରେ ଦୂରୀତୁଳ ବନ ରହ ଆଜି ସମସ୍ତଦିନ-
ମାନବରେ କଷ୍ଟମ ଅପିର ଓ ବଜାରବିଧାନର
ମୂଳରେ ରହିବ । ଏଥରେ ମଧ୍ୟ କଟିବିମନ
କର ଗୃହ କ ଦେଇ । ଏଥର ସେମାନେ
ଗୁହାର କଟିବ କ ଜାଗାକଥିବ ପ୍ଲାନ୍
ଅପିର ଏବି ବାଲମାନ ତମାରପ ୧୦୦ କ
ବନ ରହିବାରୁ ବାଣିଜ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କୁଣ୍ଡିବା ପ୍ରତି
ବିଭି ଅମୁକିଧା ଦେଇ ଏବି ଆମଦାନିଯାତ୍ରେ
ରହି କ ୧୦ ଲ ବନ ହେବାରୁ ତାର ହିଣ୍ଡିମନ

ଥରେ ସେ ସମ୍ପ୍ର ବୁଝି ଉଚ୍ଚାବ ଦେଖାଏ
ଉଚ୍ଚର ଟଙ୍କା ବେମାଳେ ପାଇ ପାଇଲେ ତୁ
ବାରକ ବୁଝି ଦେଖାଇବ ଅନ୍ତରୀମାନୁଷାରେ ଗର୍ଭ
ଶୁଣେଇବ ପ୍ରସରିତ କୁଣ୍ଡିମଧ୍ୟର ତୌରେ ବାଜୁ
ଥ ଅପର ମ୍ୟାନ୍ତି ହୁଣ୍ଡି ଜ୍ଞାନର କୋଣରେ ବେଶାରୁ
ବାଧ୍ୟ କରିଲା । ଅର୍ଥବିନ ସମ୍ପ୍ର କାଳ ଏବଂ
ବସୁମଥିରେ ଜ୍ଞାନଅଧ୍ୟେତର ଜ୍ଞାନାଚ ଆପେକ୍ଷା ଏବଂ
ଦିଲକରେଇ କୁଣ୍ଡି ଅପେକ୍ଷାନ କରି କରିଛୁ
ଦିଷ୍ଟପୁରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଏ ଅନ୍ତରୀମାନ
ଆମ୍ବାନକ ଶ୍ରେଷ୍ଠର ମନକୁ ସେଇବାରୁ
ସେ ସକଳ କଷ୍ଟପୁ କରିବିଲୋ ପୃଷ୍ଠାକ
କଲେ ବି ଯଥାକୁଥିଲାପରେ କରିବା କରିବ
ଗୋଟାଏ କିମ୍ବାକୁ କୁଣ୍ଡି କରି ଦୃଶ୍ୟରେଇ
ଅଳକାନ୍ତିରେ ଗୋଟାଏ କିମ୍ବାକ ଦୃଶ୍ୟରେ
ସେ ଗହିରେ ଧର୍ମ ରାଜୀ ନମେତି ସେବେବନ
ହୁଣ୍ଡି କାଳେ ପ୍ରଦେଶରେ ଦେବତା ଦେଇଲା
କରି ହୁଣ୍ଡି ଦୟାରେ ଏବଂ ଅର୍ଥ ଏବଂ ବଜ୍ରାପର
କରି ସରବରେ ପ୍ରକରିତ ଦେବ ସେ କରିବାରେ
ଦିଶେଷ ସମ୍ମାନ ପାଇବା ପୂର୍ବତତ ଏବଂ କୁଣ୍ଡି
ପୁରୀ ଅବଶ୍ୟକ ଜନମାଳ ବର୍ଣ୍ଣିତେ
ଅନ୍ତରୀମ ସମ୍ପ୍ର ଦେବତାକ ବରେଣ୍ୟର କୁଣ୍ଡି
କୋଣ ସମ୍ପର୍କ ହେବା ଏହି ପ୍ରକାର ଏ
କୁଣ୍ଡି ମହାମତୀ କାହାର କାହାର ମହା
କଂଶକ ଓ ଦେଖାଯୁ ହମାରିମାତ୍ରକୁ ପ୍ରା
ହୋଇଥିଲା । ହୁଣ୍ଡି କରିବାରେ କାଂଶକ ବିଶିଶ
ସମ୍ମାନରେ ପ୍ରକାର ସମସ୍ତରେ ଏବଂ ଦେଖାଯୁ
ପରମାନରେ ହୁଣ୍ଡି କରିବାରେ ମର ପ୍ରକାର କର
ଥିଲେ । ସରିକାମ୍ବା ମନ୍ଦିରରେ ରେଖିଜ୍ଞାନ
ଅଧିକ ଏବଂ ଜ୍ଞାନଅଧ୍ୟେତର ପାଇଁ କୋଣି
ଥିଲା । ବିଶାଖ ଥୁଲେ ମେଲାକୁ ମନ୍ଦିରରେ
ଦିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ କୁଥର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଗଜ କୁଣ୍ଡି
କରି ଭାଇରା ହାତ ଫାହା ପ୍ରକାର କରି
ଥିଲେ । ଜ୍ଞାନଅଧ୍ୟେତର କର୍ତ୍ତା କାଂଶ
ଦେଲେନ୍ତେ ଦେଖିବୁଲେକର ପଢି ପଥ
ସହାନୁଭୂତି ଦେଖାଇ କରି ଥିଲେ ସେ ଏ
ହୁଣ୍ଡି ହୁଣ୍ଡି କାହିବା କରିବ କନ୍ଦିଲ ଏବଂ ମୁ
ତ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରି ହୁଣ୍ଡି କରି ଅପର କର୍ମ
ମାଳକ ହାତ ବରେଣ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ଆରିବ ପାଇ ହୁଣ୍ଡି ଅନ୍ତରୀମାନ ଅକ୍ଷର
ଅଧିକ ଆକାଶ ପଦା ଦେଇ ପାଇବ କାହିଁ

କାର୍ଯ୍ୟର କରେଇ ବନ୍ଦ ହ ହେଲେ ବେଳୀ
କୁଣ୍ଡ ପାଇବେ କାହିଁ । ଫଳର ଏଷବୁ ଅପରି
ତେ ତଥ ପାଇବ ନାହିଁ ୬ ଅମ୍ବନଙ୍କ
ରେତନଙ୍କ ଅଧିକା ସ୍ଵରୂପ ପୁର କରୁ ଗର୍ବୀ-
ମେଳ ରତ୍ନପୂର୍ବ ମନ୍ତ୍ରର ଅଧାର ଦିଶ୍ୟେ କୃତୀର
କିଞ୍ଚିତକ ପ୍ରଗତି ଦତ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଗାମରେ
ରତ୍ନର ଫଳ ଏହି ହୋଇଥାଏ ସେ କଲିକଗାର
ଦେବମୁଦ୍ରା ଅଧିକର ପ୍ରକାରଟା ୧୮ ନ
ହୁଲେ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇଥାଏ । ମେଘପଲ-
ବନେର ସମ୍ମତ ପ୍ରବନ୍ଧର ବନ୍ଦ ରହିବ ତହିଁରେ
କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରତା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ନବର୍ତ୍ତମେସବର - ହପର ଲକ୍ଷିତ ଶ୍ରେଣୀ
ଏକପ୍ରାଚୀ ରଥା ଦୂରି ଦେଖା ଯାଇଅଛି ମାତ୍ର
ଏହା ହାବି ଭଣିବିମାନରୁ ଅଶ୍ଵା ସଫଳ
ହୋଇଗଲୁ ସନ୍ଦେଖ ନାହିଁ । ଅଶ୍ଵନାକୁଷାରେ
ଏତୋଷ୍ଟିକାଳ ଶାରଦିନ ବନ୍ଦ ରହୁଥିଲା ।
ଏହିକି ସବକାମଙ୍କର ସ୍ମୃତିକି ଦେଇ ।
ଏହା ଶାବନକର୍ତ୍ତର ଏହା ପ୍ରାଚୀର ଦୃଶ୍ୟମଣୀ
ଅଜ ଅନ୍ତରୁ କଟା ଯାଇଅଛି ଆହଁ ଦିନକ ଆଉ
ହିନ୍ଦେ କଟାଇବି ଏହି ଏହି ଏକପରମଧୂରେ
ସବଜ୍ଞତା ହୋଇ ଥାରେ । କିନ୍ତୁ ଏଥରେ
ଅର୍ଥିର କଥା କିନ୍ତୁ ଜାହିଁ । ଲଂଘନ ପେ-
ଇଲ ବଣିକ ହାତ ଦେବ ଅଛିନ୍ତି ସେ ପ୍ରମନେ
ଅନ୍ତରୁ ହେବ ବନ୍ଦତା କରିବ । କରିବିମାନଙ୍କ
ପ୍ରତାପରୁ ସବାର ଲୁଗା ଓ ପୁରୀ ମାସୁଲ
ତଠର ଦେଇ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଯତ୍ନ କଲେ ବନ୍ଦିଲ
ବାଣିଜ୍ୟ ପଦକୁ ଦେଇବିଦାରାଙ୍ଗଣୀୟ ଦିଲ୍ଲି
କାର ଦିଶର ଦେଇଲେ ଏହି ଲୁଗା କେବଳ ତୁ
ଲୁଗା ସବାରେ ଅମେଗାତେ କୁହରେବରକୁ ପୁରୀ
ଦିଲ୍ଲିରୁ ଓ କମେ ଦେଇ କରିବାକୁ ଦିଲ୍ଲି
ଏବେ ଉତ୍ତର ଦେଇବ କୁଟୀ କହୁ ଯିବାକା
କହିଁ ଦରକଥା । ୧୯୦୦ ଏକପରମରେ ଏକାକୁ
ଦଳ ହୋଇବାକୁ ଦେବ । ସବକାମୀ ଯୁଦ୍ଧରେ
ଯୁଦ୍ଧମାନ ଠାରୀ ଦୁଇ ହେଉଥିବାର ଦିନରେ
ଏବେଳୀୟ ଶିଖର ଯୁଦ୍ଧମାନଙେ ଯେବେ ବୁଲ
ସ୍ଵର୍ଗ ଅଳାପ୍ରା କରି ଦେଇ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବହାର୍ୟ-
ପ୍ରକାର ଅତିକ ଲକ୍ଷେତ୍ରାଳୀ ଦରକାର ହେବେ
ସବେଳର ତୁମିର ସଙ୍ଗେ ଦେଖୀୟ ବଣିକ-
ଦଳ ଦାଖି ବଳଦାଳ ହେବେ ଏହି ତାହା
ଦେଇଲେ ବଣିକ ଲଂଘନ ଦେଖୀୟ ଲୋକଙ୍କ
ଦେଖା ଅବଶ୍ୟ ଶରୀରେ ।

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦ ।

କଟିବ ପ୍ରେରଣ ହୁଲ ଛାଡ଼ି ପ୍ରକଳନ ଦେଖିବ
ପ୍ରିଯ ସବୁଙ୍ଗ ପାଇବାର କୃତିତ୍ଥା ସହି ଶୀଘର
ଅନ୍ତରୁ । ଏହା ଚୋଂଦା କିମ୍ବରେ ସରଳ ଜ୍ଞାନେ
ଓ ମୋଦାନ୍ତି । ମଧ୍ୟ ଏହିଦିବ ।

ଦିକବଳ ମୁଣ୍ଡ ଦରିଦ୍ର ଶ୍ରୀରୂପଗାସାଙ୍ଗେ ଉଚ୍ଛବପୁନ
ଶ୍ରୀରୂପବନ ପୁଣ୍ୟ ଖାର ଏବଂ ଶ୍ରୁତ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ଶ୍ରୀରୂପପରିମଳାର ପ୍ରକାଶର ହୋଇଅଛି ଏହି ଅଧ୍ୟେ-
ତନ ତତ୍ତ୍ଵର ଏବଂତୁ ପାଇବାର ଦୃଢ଼ଭାବାସତ୍ତ୍ଵର ଥିବାର
ଅର୍ଥ ମନ୍ଦିର ପାଇବାରେ ।

ଏପ୍ରସ୍ତାବରେ ଏଠାରେ ସାମାଜିକ ବୃକ୍ଷ ହୋଇଅଛି ଏହା
ଯଥିରୁକୁ ଏକ ଶାନକେ ବୃକ୍ଷ ପଢ଼ିବ କି ହେବାର
କାମ ପଢ଼ିଲା ।

କବିମାତ୍ର ଏ ହଜରତ ମୁଖ୍ୟ ରଙ୍ଗ ଆହଁ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ମାନୁଷୀ କମିଶନର ଶ୍ରୀପ୍ରକାଶ ଲିଂଗପ୍ରକାଶ
ଟେକ୍ ଏତ ହୃଦାର ଦେଖାନ୍ତ ଚମ୍ପାନ୍ତ ଚମ୍ପାନ୍ତ ପେଣ
ଅନ୍ତରୁ ।

ବୁଦ୍ଧିଆଶ୍ଵର ତକାଳି ମୋହମ୍ମା ଦୌର ସୁଯତ୍ତ
ନିଅଶ୍ଵ ।

କାନ୍ଦିରୁଳଙ୍କ ଏବଂ ଶାନ୍ତରେ ଦୁଃ୍ଖ ଉପାଦେଶାର
୧୨ ଅମ୍ବିଷ୍ଟ୍ରୀ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନେଜର ରେଇସାର୍ଟ୍‌କ ଡେବିଲ୍‌
ପାଇର ସୁପରଶ୍ରୀ ହେବାର ମାର କନ୍ଦିରାରୁରୁ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଏବମାତ୍ର ମାନେଜର ହେଲେ ଏହି ତାହାର
ଜାଗରେ ଜଣେ ସହିବା ଯା ମାନେଜର କିମ୍ବା ହେବ ।

ଲିଲାପ୍ରଦୀତିବାନୀ

ମୁଁ ଲମାର ପତନାରକ ତମଙ୍ଗେ ଶାପିଲ କଣେଥ ଦେଇ
ଏ ବୁନିମଧ୍ୟ ବର୍ଷ ୫୯ ବା ଜାନୁହର ବୁନିକ
ଦୂର ଅଳ ଠ ୫୨ କାର ଲମଦ ଦୁଇଲ ସନ୍ଦର୍ଭ
ଦେଇବ । ସୁଅମଜର ଦେଖେଇବା ଦରକର କ ଦିନର
ଦେଇବା କାହାର ଦେଖେଇବା ଦରକର ।

ପୋଣିଙ୍କ ଶାନ୍ତିକାର୍ତ୍ତର ସମସ୍ତ ପଦରେ ସେଠି
କରନ୍ତିଲୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ । ନିଃ ୧, ଯେ ହୃଦୟ ନିଷ୍ଠା
ନିଷ୍ଠା ।

ପାଇଁବାରୁ ତଥିବା ପାଇଁବାରୁ ସ୍ଵଭାବ ହେ ସେଇ-
କଠାରେ କି କୁଳମୟୀ କି ୧୦ ଲକ୍ଷରେ ଏକ
ମନ୍ଦିର ପଢ଼ିବା ଅଛି ସବୁକାଳେ ଉଦ୍‌ଦେଶ କରି

ଦେବା ଜ ଶ୍ରୀ • ସ ଲୋକଙ୍କର କାପଢ଼କ ହେଉଥିଲା ।
ମହୋନାରୁ ଅଧିକା ସମ ଅନ୍ତର୍ଗତ କା ୨୫ ଦି-
ବା ଉପର୍ଯ୍ୟାନରୁ କୁଳାର ଏହି କହି କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କୁଳାମାର୍ଦ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ହାତବାଟ ହୋଇ ସାଇଅଛି ।
କୁଳବକ ବୋଲିକାହାଜି ହିନ୍ଦୁର କରିବାକି କାହାର
ପାଇଁରେ ମତ ହେଲେ । ଏହି ମନୟରେ କୁଳାମାର୍ଦ୍ଦ
କି କଥାକାରୀ ହେଲେ ? କୁଳ କବି ଅକୁ ହେଲା ।
ଲକ୍ଷମାର୍ଦ୍ଦ ଗୋଟିଏ ମେହେତାରକୁ ଆଖାର ମାର
ଅଛନ୍ତି ତ ଗୋଟିଏ ଶୀଘ୍ରରୁ ଅକାର କିଅଛନ୍ତି ।
ଲକ୍ଷମାର୍ଦ୍ଦ ଏହି ହୋଇଅଛି ଓ ସିଂହା ମୋହି-
ତବନ୍ତି ହେଉଥିବା —ଗୋପ ପିଣ୍ଡବୁଝ ମନରେ

ପୁରସ୍କାର ପୁରସ୍କାର ତାଙ୍କର ହେଲୁଗୁଡ଼ି ମାନ୍ଦୁ ତାଙ୍କ ହେଲୁ
କରେ ଅଭିଭାବ ବିଜୁପ୍ରକାଶ ମନେହ କରେ ଅଧିକା ଏକ-
ପ୍ରାସାଦର ପଢ଼ିବାରୁ ଶ୍ରୀମା କଥାରାଜଟ୍ଟ । ସହବା-
ନ୍ତ୍ରୀ ହେଲୁଏ ବେଳିବାର କଷ୍ଟକାର ମନେହ ।

ଦିଲ୍ଲିରୁଷ୍ମକେ ଯେଉଁ କହୋଇ ପାଥକାର ଏଠିବୁ
ମାନ୍ଦିଲ ଜଣାଇ ଅବୁ ତଥାରୁକରେ ବେଳେଶୁଲେଖେ ଧର
ଦୋଷ କରିବି ତାହାରାକୁଟ ।

ଲୟାଟିକ୍ସରରେ କଣ୍ଠାଳ ବନ୍ଦୋହ ଉପରେତ ହୋଇଥି
କାର ସମ୍ମାନ ମିଳଇ । ନିଜରିଲ ବନ୍ଦୋହ ବନ୍ଦୋହମାଳାକାଳ
ନେତା ହୋଇଥିଲୁ ଏହି କାଳର କଳ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତ ଅଛି
ଏହି ବେଶର ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାରୀ ସେମାଳକ ପଦର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଯତନଥରେ ବନ୍ଦୋହମାଳକ ପଢ଼ିବ ବନ୍ଦୋହମେଳାକ
କିର ଲଗାଇ ହୋଇ କାହାର କାହାର କାହାରେ ବନ୍ଦୋହମାଳା
ବନ୍ଦୋହମେଳାକ ଦୂର ଦେଇଥାର କଥମହିଁ । ବନ୍ଦୋହମେଳାକ
ପଶକ ପଶକ ହଜି ଏହି ପଶକ ହୋଇଦିବ । ଯେବେଳର
ସମ୍ବନ୍ଧେ ଏକବନ୍ଦୋହ ଲଗା ହେବ ଶାହୀ । ସୁତାଧାଳା
ମଧ୍ୟ ଦେଖିବିଲୁ ସୁମଧୁର ହୋଇଦିବ ।

ଲେଖକ ଲାଭର ନିୟମ ସହି ଏବଂ ଅର ଜାଗି
ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧ ତଥା କମରୀ କିମ୍ବା ପଦାରେ ଯୁଦ୍ଧପତ୍ର ନିୟମ
ନରେ ଏହିବି ନାଚ ଚେତ୍ତିଥାଏ ସମୟରେ ଘୋଡ଼ା-
ପଥସମ୍ବନ୍ଧ ପଦାରେ କେବି ଦେଖୁଣ୍ଟିଲେ । ନାଚରେ କୁଟୁମ୍ବ କିମ୍ବା
ଯୁଦ୍ଧପତ୍ର କାହିଁ ଏ ଏକଥା ଜାହାଜ ନଥାଗେ ପଢ଼ିବାକୁ
ଯେଉଁଜୀବ ଜାହାଜିର କେ ବହୁତି କାନ୍ଦିବାକୁ
କବି ସମେ ହୋଇଥାଏ ମୁଦ୍ରା ପଦାରେ କିମ୍ବା କାନ୍ଦିବା
ଆଏ ଗାନ୍ଧିର କୁଞ୍ଚି । ଠିକ୍ ଘୋଡ଼ା ସମୟର ଦେଶ
ହୋଇଥାଏ ।

ଦ୍ୱାରା ମାନିଛେ କହିଯାଇବ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରକାଶ
ଅତିର ମାତ୍ର ସମୟରେ ବାହାର ଘାଟକାରୁ ଦିଲା
ଗୋଟିଏ । ନିଜରେ ଯାଇଲା ନାହିଁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ସବୁଦେଶ ନଥରେ କେମାନ୍ତ କାହାରାକୁବେଳେ
ବାଗୀ କି ହେବାକୁ ଦେବା ମୋହଦମାନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କେବେଳେ କାହାର ହାତ୍ । ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବା

କାହିଁ ପର ।
ଦୟାନୀ ମନ୍ଦରେ ଏକ ସେତିଗାୟ ବଜାଯାଇ ଦେଇ ତାଙ୍କ ବ୍ୟାହରାଜ ଲୋକିନ୍ଧରେ କାହାକିଲେଣାବେ ବୁଝିମୁହଁ ଅଛ ।
ବୁଝିମୁହଁ କବ ନମିର କୃତକ୍ଷେତ୍ର ପାହାନ୍ତରୁ ମେହେ ତରିଲେ । ଏକ ଚାହେରେ ଦୋହାମ୍ବଳ ଫଳକଣ୍ଠ ଘର ଦେଇ
ଦେଖିଲେବେବେଳେ ଶର୍ମିଲୀର ଦେଇ ପାଇଲା ।

ଗରିବ ପାରସ୍ପରାକଳନମାନରେ ଯେଉଁଥିର ଏହି କଲ୍ପନା-
ମାନ୍ୟର ଦ୍ୱାରା ଏହି ଧାରା ପାରସ୍ପର ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର
ଦର୍ଶକଙ୍କାର ଉତ୍ସାହ ମିରାଜପାତ୍ରଙ୍କର ଅଣ୍ଟ କରିବାରକୁ
ଅଥବା ଅର୍ଥରେ ନାମ ପାରାଯିବ କରୁଛି ଜାଣିବା
ପାରସ୍ପରମାନେ କିମ୍ବା ସମ୍ମାନର ବିଷୟରେ

ଅଧିକ କରନ କତ୍ତପୁଣ୍ୟର ଦିଶର
ଅକ୍ଷେତ୍ର ବିଶ୍ୱାସର ମାତ୍ର ଏହି କଥା
ଏହମଧ୍ୟ ଯକ୍ଷ ଦର କେତେବୀବ କାହାର
ଏହି ମଧ୍ୟ

ଏହି କଥାରେ ଦିନ ଉପରିକରା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଏବଂ ଯତ୍ନରେ
ମୁଦ୍ରଣମାତ୍ର ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିଲୁ ଏହା କଥାରେ
କମିଶାର୍କ ହୁଏ ତେବେଳମାତ୍ର କମିଶାର୍କ କାହାରେ
କମିଶାର୍କ ହୁଏ ତେବେଳମାତ୍ର କମିଶାର୍କ କାହାରେ
କମିଶାର୍କ ହୁଏ ତେବେଳମାତ୍ର କମିଶାର୍କ କାହାରେ
କମିଶାର୍କ ହୁଏ ତେବେଳମାତ୍ର କମିଶାର୍କ କାହାରେ

ପ୍ରେରଣା
ସଂପ୍ରେରବଳ ମନୀମନ ଲମ୍ବେ ଅମ୍ବେ
ଗାତେ ଦାସୀ ଲୋକେ ।

ଶାହଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକା ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟା
ସମ୍ବାଦକ—

ମହାଶୟା ।

ଅମ୍ବର ବିନ୍ଦୁଲିଶିଠ ହରାନ୍ତିର ସାଥେର
କର ଅପରାଧର ବିଶ୍ଵାସ ପଡ଼ିବା ର ପ୍ରକାଶ
କର ମାଧ୍ୟମ କରିବେ ।

ଫେଲଜା ପାଞ୍ଜିମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁବର୍ଷ
ମେରେଗୋଟ ସର୍ବେଧାପରି ଅବା ଚନ୍ଦ୍ରମାର
ଛାନ୍ତିକ ହୋଇଥାଏ ତାହା ସହୃଦୟ ବିମା
କେବୁପ୍ରସ୍ତ ହସ୍ତ ପ୍ରବାସହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର
ଆମ ଦେଖ ବିଭିନ୍ନପରିବାମାନଙ୍କରେ ବିମା
ସହୃଦୟ କ ବେତୁପ୍ରସ୍ତ ପ୍ରବାସ କରୁ କ
ଥାବାରୁ ଅସିଥା ଘରୁଥିଲ ସରବଂ ଅଭିଭବ
ମହାଶୟାମୁକ ଦୁଃଖାର୍ଥକା ଏହି ଅନ୍ତଃ
ପର ପ୍ରକଳପାଧିକ ସମୟର କେଉଁ ପ୍ରବାସ
ସହୃଦୟ ଅଛ ବେତୁପ୍ରସ୍ତ ପଞ୍ଜିକାରେ ପ୍ରବାସ
କରିଥିବେ । ଅଗମି କାର୍ତ୍ତିକପୁର୍ଣ୍ଣମୀ ଉତ୍ତରପରିବାରେ
ପ୍ରବାସ କରିବେ ।

ଶାହଙ୍କୁ । ଅପରାଧର ବିଷମଦାନକର
ବ୍ୟାଲକ୍ଷ୍ମୀ । ଶାହଙ୍କୁ ତୃପାଠୀ ବିମୀ ।

ମହାଶୟା ।

ଅମ୍ବର ବାଷପ୍ରାକ । ପାଣ୍ଡବୋଜା । ମୌ ।
ଅମ୍ବନ୍ଦୟର ଗ୍ରାମରେ ଥାରୁପାଣି କମେଳ ଏବଂ
ନୂରୀଅ ବାସ ବରଥିଲ ତାହାର ପାଣ୍ଡବ ଏବଂପୁଣ୍ଡ
ର ଦୁଇଗୋଟି ଦୁଇହା ଥିଲେ । ଆଜିକୁ
ପ୍ରାୟ ମା ୧ ସ ହେବ ତେବେତାରେ ପ୍ରଥମେ
ପାଣ୍ଡବ ର ଅନ୍ତରଧି ବିଜନଥରେ ତାହାର ପୁଣି,
କଳା ୨ ପାର ମୁଖ୍ୟ ହେଲ ପାଣ୍ଡବର
ଦୁଇହା ଦୁଇହା ପାଣ୍ଡବ ପୁଣିକୁ କ ୨ ଏ
ପରିହାର ଦୁଇହା ବି ପେଗାନେ ଦୁଇହାର
ପୁଣିକୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣରେ ସିଲେ ଏଠାରେ ଥାରୁପାଣି
ଦୁଇହାରେ ପୁଣି ଉପରୀତ ରହ ଉପରେକୁ
ପୁଣିକୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣରେ ଥିଲ ନିଜେ । ତୁମ୍ଭ
ସେ ପରେ ଦୁଇହା ପର ପୁଣିକୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣରେ
କିମ୍ବିଟ ଦେହ ତେବେତା ପେଗାନେ ମୁହଁ ହେଲ
ନିଜେର କ୍ଷୁଣ୍ଣରେ ଥାଟ କିମ୍ବି କିମ୍ବି ମୁହଁ
ଥାରୁପାଣି କ୍ଷୁଣ୍ଣରେ ଥାଏ ଅପାଣି କିମ୍ବି

ତାହା ଯାହା ବାଟଦେ ସେହ ଦେମାରବେ
ପ୍ରାଣପଥର କଲ ହେବି ପନ୍ଦର ବ ବୋତବ୍-
ବର୍ଷ ବିଦ୍ୟର ଅଳ୍ପ ଦୁଇଟି ଅଛି । ସେ ଥିଲ
ନୟବିଷ୍ଟର ଅଳ୍ପ ପାଣ୍ଡବ ପୁଣିକୁ ଯାଇ ଥାଏ
କାହିଁ କିମ୍ବା ସେଠାରୁ ଅଳ୍ପ ଦେହି ବାକୁ ପ୍ରସ୍ତ
ଦେହିର ଲୁହ ଓ ଶୁଦ୍ଧିର କେଗର ଦେହୁ
ତାହା ଓ ଅଳ୍ପକିନ୍ତି ରହିଥିଲ ଓ ତୁମ୍ଭ
ଦେହ ରହି ରହିଥିବାରେ ଦୁଅରମ୍ଭରେ ବିକି
ଲଗାଇ ଅଳ୍ପପ୍ରାକରେ ରହିଥିଲ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରତିବାସି ଏବଂ ଗରିଆଣିକ ମୁତ ପାଣ୍ଡବ
ସହି ଧାନରୁ ବହ ଦେଇ ମନୀ ବଦନାର
ଅଣ୍ଟିଥିବାରୁ ଥାରୁପାଣି ମୁହଁ ତାଜାମ ମୁହଁ
ତାଜାମାରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଏବହନ କହିଲ
ସେ କୁ ବାହିବ ମୋ ଥାକ ନେଲ ପେବେ
ତୋରେ ଦୂରଗତ ଅଛି ମୋହ ଦୁଆରେ ଥାକ
ଦେଇ ଅ କହି ସେ ଥାରୁପାଣି ଦୁଆରେ ଥାକ
କୁହାଇ ଦେଇ ଅଣିବାରୁ ତାଜାମାରୁ ମୁହଁ
ତମ୍ଭପରେ ଅଛି ଯାବାତାରେ ପାଣ୍ଡବ ଲୁହ
ଲହାହ ସହିବ କହନ ପରିବା ବାବ
ବାବି ଥିଲ ତାଜାମାରେ ତାଜିମ ପ୍ରକେଶ
କାର କହିଥିଲ ମୋହ କାର ନାହିଁ
ମୋହ ମୋହ ଦୁଆରମ୍ଭରେ ଦେଇଅ
ଗୋହିଲେ ତୋ ପ୍ରାଗ କେବ ଏବହି
ତାହାର ସେ ଯାହା କାଳକାରି ଥାରୁଥିଲରେ
ସମୟେ କଲେ କେବ ତାହା ଦୁଆରେ ଦେଇ
ଅଧିଅହନ୍ତି । ଥାରୁପାଣି ଏ ଏପରାବା
କୁହିର ଥିଲେ ସେ ଅପାଣା ପେଟକୁ ଦିନକରି
ଥାକ ନ ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନରୁ ମନ ରହିଥିଲ
କାହିଁରେମୟର ପାଇଶା ଅଥିର କହିଥିଲ ତାହା
ଅବା ତାହାର କ ପରେଥିଲ ଏବହି
ଏଣିକର ଦୃଶ୍ୟ ଅଛିତ ପେଟର ଥିଲ । ସେ
କୋବେ କ୍ଷେତ୍ର ପରେଥିଲ । କିମ୍ବି ।

ଅପରାଧର ବିଷମଦାନ
ଏ କଷ୍ଟପରମଦାନାଥ ତାଜିବାର

ମୁହଁପ୍ରସ୍ତ ।

କାହିଁ କହନ ଦେଇଥିଲ ଗୋହିଲାହ	ଅଳ୍ପମ୍ଭ
ପର୍ବତମ ପୁଅ ର ସନ୍ଦର୍ଭ	୧୦୯
ପାନୋତର ମୁହଁଥି କହନ	୧୧୯
ରେତମୋହାନ ନିଜି	୧୧୯
ରୁଦ୍ରମାନମନଗାର କରିଥିଲାହ	୧୧୯
କହନମାହିନ କରିଥିଲ ମୁହଁ	୧୧୯
ଧୂନମର କିମ୍ବି କରିଥିଲମନାହ	୧୧୯
ଦେଇଥିଲ ସନ୍ଦର୍ଭ ର ସମ୍ବନ୍ଧ	୧୧୯

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବୈଦେହୀଶ ବିଲାସା ।

ପର୍ବତ ।

ଶିକ୍ଷାମହିତ ମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ କହିଲ
ପ୍ରଦୀପବୋଜାନାନ୍ଦରେ ବିଦେହ
ଦେହମ୍ଭାବ ମୁଖ୍ୟ ଅଶ୍ଵର ଏକଟବା ମୋହରମ୍ଭ
ମାତ୍ର ତାକ ମାଧ୍ୟମ ୧୦ ।

NOTICE.

Wanted a Sub-Overser for the Pooree Municipality on a salary of Rs. 20 with a pony allowance Rs. 10 per month.

None need apply who has not the knowledge of survey, levelling, mapping and English.

In addition to his ordinary duties the Sub-Overser will be required to inspect latrines and works of Conservancy.

Applications will be received up to 12 A. M. of the 15th proximo.

Nityanand Das,
Chairman.

STUDENTS' UNION.

A LECTURE

on

Mind and Nature

by

Babu Durga prasono Das.

Time—Saturday the 9th August 1890

Precisely at 4.30 p. m.

Place—Town School hall.

G. S. TRAKUR,
Secretary.

Wanted a private tutor for the son of the Rajah of Ranipore. Pay Rs. 30 a month. Applications will be received by the undersigned up to the 20th August, 1890. Applicants are requested to mention their age, qualifications and past services. None needs apply who has not passed the F. A. examination or has not experience in teaching.

N. K. DAS.
Assistant Superintendent.

ଅମ୍ବର ପାଇଁ ପଦୋଳା-ତର କାଳା-
ବାଟର ଦେଖିଯୁ ଆଜିମାତ୍ର ଅକୃତିମ ଓ
ମହିମାତର ମନେ ଏଠିବାର ସ୍ଵପ୍ନେବ ବହୁ-
ପ୍ରତିମାକରଣାବୀ ପ୍ରତ୍ୟେ ହୋଇ ଶୁଣି-
ମୂଲ୍ୟରେ ଉଚ୍ଛବୀ ଦେଇଥିଲୁ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି
ଦର୍ଶିମାନଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଦୟା ପାଇ-
ନ୍ତି ଏହର କ ୧୦୫ ପର ଦର୍ଶିତା ଯେ-
ଏହି ଏହି ବୋଲାଇ ଧାରାପାତ୍ର କାମଗୁ-
ର୍ଥାପର ବହିକା ଓ ବୃତ୍ତବ୍ୟକର ମହୋଷର
ଓ ଏହିବର ମନମ ଓ ପ୍ରଭାବକ ଅଗ୍ରାହି
ଓ ଲାଭକ ବନ୍ଦର ଅମ୍ବ ଦେବାକାଳରେ ତରୁ
କୁଳେ ଶୁଣିଥିଲୁ ଦୟାବିକ ।

ବିଶ୍ଵମ ଶୁଅରୀ

। ସା ଜ୍ଞାନବାଳ । ପ୍ରା ରମେଶ୍ନାର
ଗୋପ ପାତା । ତା ବଟକ

ବୋତାହାରୀ ।

ଏହର ବଟକ ଦେବଜୀବଜାରରେ ଶୁବ୍ରା
ଅବଲୋତା ଓ ତହିଁର ପ୍ରସାର ବର୍ଷଶ୍ରୀ
କୁ ଉଚ୍ଛବୀ ବୋତା କ ୧୦ ଖରୁ ଓ ବଜାୟର
ମର ଓ ଗେରକ ମଧ୍ୟରେ ତୁଳ କୃପ ଅଛି
କୁ ବୋତା ଅଛି ପରମାନନ୍ଦ ଉଚ୍ଛବୀ କର-
ନ ଆବାର କ୍ଷୟ ବରିଗର ଦରବାର
କବ ସେ ବାଜାବଜାରରେ ବାହୁ ରସାଳନ
ପ୍ରା କୁଳଟର ମଳ୍ଲିଖିଣୀ ମୋହରରଙ୍ଗ
କୁରେ ତତ୍ତ୍ଵବଳେ ସମୟ ଦୟାବୀ କଷ୍ଟ-
କେ ।

ଲାଜୁବଜାର } ବିଶ୍ଵମବ
ବଟକ } ଶାକଜୀବନିରପଞ୍ଚକାମ୍ଯକ

ଜ୍ଞାନବାଳ

(ପାତାପାତା)

ବରତ ଗୋଟିଏ ଅକ୍ଷୟମହୋ
ତା କାହୁର ବରତ ଗୋଟିଏ ଅକ୍ଷୟମହୋ
ଯେ ୮ ମାଝିପ୍ରକାର ଏହି ଯେତେହି
ଯାହୁରେ ଦେବଜୀ ବାହିନୀରୁ
କୁଳେ ଅଧିକ ବରିଗର କରିବାକୁ
କାହିଁ । ଏହି ଅଧିକ ବରିଗରରେ
ମାତ୍ରକୁ କୁଳେ ନାହିଁ, ଏହି ଏହା
କୁଳେ ନିରୋଧ ଅଧିକ ଅଟେ, ମନ୍ଦ୍ୟ କୁଳେ
ସମ୍ବନ୍ଧ କମ କୁଳେ ହୋଇଥିଲା ।
ନା ପୁରୁତବା କ ୧୦୮ କାମା ମାତି ।

ବଟକ ଦେବଜୀବ ବରିଗର ଅଧିପକ
କାରୁ ପ୍ରସାର ମୁଖ୍ୟମାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦରିତ
ଅମ୍ବର ଲମ୍ବାକରେ ପ୍ରାପୁକ୍ୟ ।

ଶା ଶମଗାରକ ସେଇ
ଦେବ ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରେକ୍ଷଣ ବାଲେଥର

ମେହିରୋଗ ।

ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରେକ୍ଷଣରେ ସମୟ ଲାଲା ପଦାଗର ନିର୍ଦ୍ଦରିତ ଦେବ । ତୁରନ୍ତ ପ୍ରମେତ୍ରଜ୍ୟା ପ୍ରେକ୍ଷଣକୁ
ଅକମର କରିଥିଲୁ ସେମାକରି ଶିଳାର୍ଥ ଗୋ-
ବରିଗର କରିବ ନୂହେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟା-
କାଷେ ଜୀବନର ମାୟ ପରିବାଗ କରିଲାହେ ।

ଏହି ଅଧିକ ପ୍ରାପୁକ୍ୟରେ ଏକଥିବ୍ରାହି ଦେବା
କୁଳେ ନୂହି ବେଳ ଏହି ତିନି କୁଳ ଦୟା-
ହରେ ପୁରୁତବରେ ଅବଶ୍ୟ ଅବସାନ ଦେବ ।
ଯେଉଁମାନେ ଅଶେଷର କ ଦେବେ ନୂହି
କହିଥିଲୁ ଏ ବାଧି ସେମାକର ସରାରେ ସଜୀ
ବୋର ଜୀବନର ସେଷସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲ ।
ଶୁଭର ବିଷସରେ ପରିଶର ନ ହେଲେ ଅଛି
ଯିବ ଜାରି ଅନେକ ଗୋଟିଏ ଅଶେଷର କୁଳ
କର ପ୍ରସାରମାନ ଦେଇଥିଲୁ ସେ ସମୟ
ଅଭିନମରେ ସୁମ୍ଭବାବାରେ ପ୍ରଭାବିତ ଦେବ
କରିବା ଅଭିନମରେ କିମ୍ବା କରିବାରେ
କି, ଦେ, ରତ କରିବାକରିବାରେ ଏହି ବଟକ
ଦେବଜୀବଜାର ପ୍ରେକ୍ଷଣକୁ ସୁମ୍ଭବାବାରେ
ଏହି ଅଧିକ ଉଚ୍ଛବୀ କରିଥିଲୁ । ମନ୍ଦ୍ୟ ଏକଷ୍ଟ-
କୁଳେ କା । ପୁରୁତା ଓ ଜୀବନରୀ ପୃଥିକ
ପ୍ରାକୁବହୁଗାରର ପ୍ରଶ୍ନାକୁ ।

ଏହି ପୁରୁତବ ଅଧିକ କରେ ମାରିବା
ଶିଥିରି ପରାମାର୍ଥ ଶିଥିମାନେ ଅନାୟାସରେ
କରିବାକୁ ହୋଇ ପାରିବେ । ମନ୍ଦ୍ୟ କ ୧୦ ।
ଜୀବନମୂଳ କ ୧୦ ୨ କଟକ ପ୍ରେକ୍ଷଣକୁ
କାରୁ ବିଶ୍ଵମବ ମୁଖ୍ୟମାକୁ ପ୍ରସାର
ଦେବଜୀବନରେ ଏହି ନିର୍ମାଣକରି ନିର୍ଦ୍ଦରିତ
କରିବେ ପ୍ରାପୁକ୍ୟ ।

ଶା ଲକିତମୋହନ କରିବାରୀ
ଜାତିର, ବାବୁଦାର କଟକ

ଘରୀମରମତ ।

କାଳାପ୍ରକାର ଲେଖ କର ଶୁଣ୍ୟରତ୍ନ
ଉତ୍ସମରିପେ ମରମର ଦେବ । ଏଯଥା ସମ୍ବନ୍ଧ
ରେ ଯାପୁରୀବାର ବଲ ବନୋବସ୍ତ ଏ
ନରରେ କ ଶୁନାରୁ ଅମ୍ବ ଯାଜି ମରମର
କାର୍ଯ୍ୟକୁ କରିଥିଲା । ଯାବାକମ୍ବ ଦେବଜୀବନର

ଦେବ ଶପାଖାନାତାରେ ତରୁ କଲେ ସମୟ
କାଣି ପାରିବେ ।

ବାତର ଅବସ୍ଥା ଅନ୍ତର୍ମୟ ପମାନାରୁ ହୁଏ
ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବରେ ବିଶେଷ ଅର୍ଥାତ୍ ମନ୍ଦ୍ୟ
ମନ୍ଦ୍ୟ ଦୋଷରୁ ନିଷମିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କ
କଲିଲେ ସୁନନ୍ଦାର ଦୂରସ୍ତ ବରିଦିଆରିବ ।

ଚିଲ୍ଲଟୀ । ୨୭

ବଢ଼ିର ଦେବନ ଦେଶ, ମୁଦ, ମୁଲ୍ୟ-
ବିବ୍ରତନଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ଜଳଶ୍ରେଷ୍ଠର ଦିନର-
ଦେବାଲି ଉପେର ସାତ, (ଦିନର ଓ ପିତ୍ରକର
କାଳାବଧ ଅଳକାଶବ ବୁଧ ଅବ ସନାରେ;
ବୁଧର ମୁଦ ଉପେର ଅଳକାର ସୁନାରେ)
ବିଲଟ କର ବିଶେଷ ।

ବଟକ } ଶା ଗୋପବକର ସମ୍ବନ୍ଧ

ଅୟୁଦେହୋତ୍ତ୍ର
ନିରାମିତ

ବାକୁବଜାର, କଟକ ।

ଏଠାରେ ଲାଜାପ୍ରକାର ଦେଶିଶ୍ରୀ ଅକ୍ଷୟ-
ମାନ ଅକ୍ଷୟମ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରବଜାରମତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦେବ ସୁଲହ ମୂଳ୍ୟରେ ବିଶେଷ ହେବାକୁ
ଅବସ୍ଥା ଦେବି ଦର୍ଦୁମାନକୁ ବିଜ୍ଞାନ୍ୟରେ
ମଧ୍ୟ ଦିଆ ଯାଉଥିଲା । ଯେଉଁମାନେ ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରେକ୍ଷଣ
ଦେବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରିବେ ଯଥ ପୃଥିକ ଦେବା-
କିରଣ ଦିନଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରାମାର୍ଥକୁ ପରାମାର୍ଥ ଅଛି । ଦିନଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଶାସ୍ତ୍ରମାନେ ପରାମାର୍ଥ ଦେବର ଦୂରସ୍ତ ତୁଳା-
ଦେବରେ କରିବାର ବିଧ ସହି ଦୂରସ୍ତ ଦେବାର
ପାଇବେ ।

ଅମ୍ବର ତତ୍ତ୍ଵା ଏହି ଅଧିକର ଶୁଣ୍ୟ ପରାମାର୍ଥ
କରିବାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧାବଧାରକୁ ଅଳୁବେଧ କରୁଥିଲା ।

ଶା ଗବାଧର ଦେବାତା ।

ବିଶେଷ ପୁରାଣ ।

ମହାର ଓ ମନ୍ଦ୍ୟବଜାରମାନକୁ ବ୍ୟାକୁଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଆମେ ଗୋଟିଏ ଦେବଜୀବ ପିତ୍ରାମଣ୍ଡଳ ।
ଏଥରେ କାଳାବଧ ତାକୁଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ କରିବାକୁ
ଅଧିକ କରିବ କାହିଁ କାହିଁ । ଏହା କାହା ବାଗକୁ,
କରମ, ଦୂରସ୍ତ, ପେହିଲ, ଚିଟିବାନ୍ତ,
କ୍ଷେତ୍ରକର ସଦାର୍ଥ, କିବିଧିକାନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରକର

କଳ୍ପନାର, ଲାମର, ହୋଇ, ଦେଖି ଓ
କିମ୍ବାଗମୋତୀ, ନାନାପ୍ରକାରମୁଖୀ, ଶୈଳମାର
ବିଷୟ, କଲ୍ପ, ତାଥୀ ଛାତ୍ରାଚି ଏବଂ ଅନୁଭବ
ଅଳେକ୍ଷପନକାର ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞାନିଷତ୍ତାଙ୍କ ପାଠୀର
ଯେଉଁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତ୍ରୋତ୍ତର ହେତୁ, କୌଣସିଲେ
ଅନୁଭବରୁ ଓ ଏବେଷ ନାବିଧାକରା ହାତର
ପଠାଇବାରୁ । ଅମ୍ବେମାଦବିଦ୍ୱିତ୍ୟ ଛାତ୍ରୀ ଅଳେକ୍ଷପ,
ସମ୍ବାଧୀ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନକାର
ମୂଳିକ ଅଳେକ୍ଷପ ସମ୍ବନ୍ଧ । କେବଳ ଯେଉଁ ଦ୍ୱାରା
ଅନୁଭବରୁ ଜୟ କରି ପଠାଇବାରୁ କ୍ରିବ
କିମ୍ବା ପ୍ରତିକର ବର କୁଷରେ ଶିଖ ପଠାଇବାର
ପରିଶ୍ରମ ଦିନମେ ଶିଖିବା ଓ ଏବଂ କୁଷରେ
କିମ୍ବା ପ୍ରାଚିକମାନକିମ୍ବା କିଅନ୍ତିକା ।

ମଧ୍ୟସନ୍ଦରବାଟିମାକେ ଅମୃତାନ୍ତ ପଦମୁଦ୍ରା
ଦେବବାବୁ ଲୋକଙ୍କରେ ସେମାନଙ୍କର ପାତ୍ରାବ
ଅକ୍ଷୟା ଉତ୍ସର୍ଗ କାରଣ, ବ୍ୟାଧ କୁଳଜ କ
ତା, ଦେବି ଯୁଗମ କଥା, ହେଗେର ଅଚରଣ,
ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ, ଅଧାର, କୋଷ୍ଠକ୍ତ, ଥାତୁପତ୍ରକ
ଇତ୍ୟାଦି କିମ୍ବରଗ ଲେଖି ଧରୀଲାଲେ ଘାହାର
ପାତ୍ରାମୋର୍ବନ୍ ଭିକ୍ଷଣ ପଠାଇଗା ।

ଅଗ୍ରିମନ୍ୟନ୍ୟ ପ୍ରାସ୍ତୁ ହେଲେ ଜୀବଖଣ୍ଡ ଦୁଃଖକାଳୀମାପବଳିବାରୀମାନଙ୍କ ବିଚାରକୁ ପ୍ରେସର ଦୂର
ଦେବବଳ ପରିବେ ପ୍ରାଚୀକୁ ବାଲୁଧୟବଳ
ଆହାରେ ପଠାଯାଇ ଥାରେ ।

ଅସବ ଅତ୍ମମର କର ବନ୍ଧୁଗଳ ଦେବା
କ୍ଷୁଯୋଜନ । ମହାଭାଗିମାତ୍ର ଥରେ
ପ୍ରସାଦ ଦଲେ ସବୁ ଦୂଷି ପାରବେ । ତତ୍ତ୍ଵରେ
ଏହିବ ମାତ୍ର ଲହୁଶାରୁଁ ବି ଅମୃତବନ୍ଧୁ
ତୁମ୍ଭାବ କଥ ଉଚଳେ ବା ବିହୁରୁତ ଦେଲେ
କଥାଟି କେହି ପ୍ରକାରର ହେବେ କାହିଁ ଅନ୍ତର
ବରେ କସି ଅନ୍ତିମର ପଦାର୍ଥମାତ୍ର ବଜା
ପରମପରେ ଓ ପରମପରେ ଓ ଅକାଶମରେ
ପାପ ହେବେ ।

କବା ବର୍ଣ୍ଣତ ଓ ପାଇବ କିନ୍ତୁ ଠିକଲାଗେ
କେମିଳା ଆମଦାନୀ ହେବା ?

Cuttack Stores | ଓରଦ୍ଦମାଟଙ୍କ ରହିଥାଏ
ପଦମେଳ ର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମି ହାତେ, ବାଲକାର ରହିଥାଏ

ଗାଁକାଗଜ ।

କରିବାରେ ପରିମା କରିବାରେ ଏହାର କଟକ
ଦେଖିଲୁଗା କରାର ବାହୁ ଚାଲିବାରେ ଏହାର କଟକ
କରିବାରେ କରିବାରେ ଏହାର କଟକ

19. 96 910 0.56 8.2% 8.00 5.00
18. 96 - - 3.21 - 3.00
17. 96 - - 3.21 - 3.00
16. 96 910 0.56 8.2% 8.00 5.00

ଶ୍ରୀମତୀ ଗାନ୍ଧୀ ମୋହନାଳୁର ପଦ୍ମଚରଣ
କନ୍ଧପୁଷ୍ଟିବଜ୍ରାର ବିବା କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣକରେ
ଦେବାକରେ ଉନ୍ନତିକୋଣା ଓ ଉନ୍ନତି ଓ
ଦେବମାଂଶେର ଛୁଟା ଓ କ୍ଷେତ୍ରକର୍ତ୍ତା ଓ କନ୍ଧ-
କଣ ପରମା ସତତର ବିକ୍ର୍ଯ୍ୟ ଦେଉ ଅଛୁ
ଥାବା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଦୁରବର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟରେ ଉଠିଛି
ଅଛୁ । ଉଦ୍‌ଦେହ ଅଛୁ କେତେବେଳେ ଫେରୁଳି
କୁଳସାତ୍ର ବିକ୍ର୍ଯ୍ୟ ସକାଣେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ
ଥାବା ଏହୁ ଭାଗରେ ଲେଖାବଳୀ ସାହାଜର
ସାବା ଅବଶ୍ୟକ ଭାବୁ ଥୋକାଇରେ ଅବଶ୍ୟକ-
ପଣ କଲେ ସ୍ଵଲ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ-
ଥାଇବେ । ଏହିଜା ଆମେମାତ୍ରେ ବିଲେଇଣାକୁ
ବିକ୍ର୍ଯ୍ୟ ସକାଣେ ଦେବାକରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହି-
ଅଛୁ । କେହି ଅନୁଭବ କରିବାରୁ କହିଲେ ତାଙ୍କ
ବିକ୍ର୍ଯ୍ୟ ବସ୍ତିଯିବ । ସହ ଉତ୍କଳ ଶାତମାଳ ବିକ୍ର୍ଯ୍ୟ
ଦେବା ଏହି ଅପରା ମଜୁଲିଷ ସକାଣେ ଭାଜା
ଥାବାରୁ ତେବେ ଏକ ସଂତ୍ରୁଟି କିମ୍ବା ଟୁଁ୦୦୦୦
ହସାକରେ ବଜାବେନେ ଯାଇ ଆଜିରେ । ମାତ୍ର
ଥାବାର ଏହି ଅନୁଭବର ଘର ଯାଦ ଡିପରେ
ଥିବ । ଏହି ଦେବେ ଶାତମାଳ ପୁର ମଳ୍ଲ ତାଙ୍କ
କୁଳସାତ୍ର ହେବ ।

४८६

ବରତ ଦେଖିଲା ।	କହିବ ହେ ।
ପଢ଼ିଲେ କୁଟ ପଦମେ	ଦ୍ୱାରେକାଳେ ।
ପରିଚାର	ବାବ ପିତର ଶ
ପଦେଶକାର	କଥ କଣେହ ଶାରୀ
ବରତଶ୍ଵର ଦେଇ ଉଦ୍‌ଦେଶ	ପତ୍ର
ଦେଇ କାନ୍ଦାର୍ତ୍ତ ଦୋଷ	କହିବ ଦୂରପରିଚୟ
ପଢ଼ିଲା ।	ଏହାର କବ୍ର
କୁଟ ଅଣିଛ କରିବା	ଦେଖିଲାହ ଦଶାର କଜ୍ଜା
ଦେଖିଲା କାନ୍ଦାର୍ତ୍ତ ପ୍ରେସ୍	କେବଳକ କଳ୍ପନା
ଦେଇ ଶ କରିବା ।	୧. ଯୋଗର ପରିପରାଳ
ପ୍ରେସର କାନ୍ଦାର୍ତ୍ତ କହ ।	କାନ୍ଦାର୍ତ୍ତ ଓ ଦର୍ଶକା
କାନ୍ଦାର୍ତ୍ତ କାନ୍ଦାର୍ତ୍ତ ଏଠିଁ	ଦୂରା ଶବ୍ଦରୋଧ
କାନ୍ଦାର୍ତ୍ତ ଓ କରିବା	ଏହା ପାତରା ।
ଏହା କବ	ପରମେଶ୍ଵର ପରମେଶ୍ଵର
ଦେଇ କବ ।	ଶବ୍ଦ ଏ ପରମେଶ୍ଵର ଦିନରେ
ଦେଇ କବାର୍ତ୍ତ ।	ଦେଇ ପରମା ପ୍ରେସ୍
କାନ୍ଦାର୍ତ୍ତ କାନ୍ଦାର୍ତ୍ତ ଏଠିଁ କବ	ଦୂ ଉତ୍ତାକ ଶବ୍ଦ
କାନ୍ଦାର୍ତ୍ତ କାନ୍ଦାର୍ତ୍ତ ଏଠିଁ କବ	ପ୍ରେସର କବାର୍ତ୍ତ ଏହା
କାନ୍ଦାର୍ତ୍ତ କାନ୍ଦାର୍ତ୍ତ ଏଠିଁ କବ	ଏହା କବାର୍ତ୍ତ କରିବା
କାନ୍ଦାର୍ତ୍ତ କାନ୍ଦାର୍ତ୍ତ ଏଠିଁ କବ	ଦେଇବେଶପରିଚୟ, ଏହା
କାନ୍ଦାର୍ତ୍ତ କାନ୍ଦାର୍ତ୍ତ ଏଠିଁ କବ	ଏ କବାର୍ତ୍ତ ।

ବୋଲିମ୍ବାର ତି ପିଲାଇ	୨୦୫ ଆମ୍ବାରର
କେତେ ହେବ ତ କହିବ	ଟାଙ୍କା
କରେ ଏହିବ	କୁଣ୍ଡଳ ହେବାରେ
କାହାର କାହା ଘଣାକୁ	ଜାଗାର ଶାହି
କେତେବାହେବେ ଧର	କରାମା
କି କୁଣ୍ଡଳ କଲା	ପ୍ରେତ କି ପ୍ରେତରେ
କେବି ।	କହାତ୍ଥା କାହା କି କାହା
ଆମକ କହା	କି କହି
୧୫୫୦ ରୀ	ବସନ୍ତରାତର କି
୧୫୫୧ ରୀ	ପାଇ ଆମ୍ବାରାଦ
୧୫୫୨	କାହା ।
ଯୋଗି ତ ମୋହାରି	କିମ୍ବା କାହା
କରିବ କିମ୍ବା କମଳିପା	ବସନ୍ତରେତ ଅଖର କରି
କରିବ କାହା କଲା କି	କିମ୍ବା କାହାର ଶରୀ
କରିବା	ବସନ୍ତର ଦରବର କରି
କେମେହେବ ।	କାହାରାର କହି ।

ପ୍ରତିକାଳ

ଏ ଗାନ୍ଧି ମେଲିଥି ଆହରେ ର
ନିଅଁରେ କରିବାର କୋଠାପତିର ଫାଁଦ
ଦେଲେ ଥାଣେଇବା କାଳ ହେବ କରିବ ମା
ଆରେ କେପିଦେଲେ ମଣିବ ହେବ ଓ କ
ଥିବା କାହିଁ ।

କରେଇ ପମଚା ଏ ସାହିତେ ଲକ୍ଷ୍ୟଠଳ
ଥାଏ ଯାଏ ହାତ ।

ଅକ୍ଷୁତାଳୀଙ୍କ ପରିଚୟ

କୁଳବସ୍ତ୍ରାରେ କୋଣକ କୁମାଳ
ଏହା ବଳିଖେତ ଶୁଣେ ଆଜି ଦେଖ
ଯଥା ।

ପ୍ରତ୍ୟେକିତ ସବୁରେ	
ଶାନ୍ତିଗୁଡ଼	ଟ ୫୮
ଅମ୍ବମଳ୍ଲ	ଟ ୯
ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ ପ୍ରମଳ୍ଲ	ଟ ୧୯
ମତ୍ତ ବୋଲେଟି ଉତ୍ସାହ ବୋଲେ	
ଦେଲେ ବହୁତ ଖଣ୍ଡା	ଟ ୧୫ ରୁ ୫ ଟଙ୍କା
କାହା	

୧୮] ତାଙ୍କୁ ପରିବହନ କରିବା ଯେ କଣ୍ଠୀ
ପରିବହନ କରିବା ସମ୍ଭାବନା କ
ଅଥବା ଏକାକୀ ବଚିରେ ପ୍ରକଟି ।

ବିଶ୍ୱାସକର ମନୀ ବିଶ୍ୱାସକରିତା
କାହୁ ଦେବା ?

130

18
ప్రా
ప్రా
ప్రా

ସାତୁଟିକେମନ୍ଦୁଦେବତା ।

ପାତ୍ର ହେଲୁ ଏହି ମାତ୍ରକୁ ଗତିଶୀଳ ପଦ ହେଲା । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହି ପଦକୁ ପାତ୍ର ହେଲୁ ଏହି ମାତ୍ରକୁ ଗତିଶୀଳ ପଦ ହେଲା ।

ଅଗ୍ରେମ ପାର୍ଶ୍ଵ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩୯
ପର୍ଯ୍ୟାନେୟ ଟ ୨୯

କଙ୍ଗଳା ନାରୁର ଦେବବାଟର ଘୋଟିଏ
ଥିଲୁ କି ଯାହା ସମ୍ମଲପୁରୀରୁ ରଖାଗତି-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦ୍ରୂଳ ଯାହା ଚିନିତମାର ତା । ରଖି-
ଦୁ ଫିଙ୍ଗିଅଛି । ସମ୍ମଲପୁର କରିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆଜାବେଳ କିମ୍ବା ଦେବାଯାଏ ନଗର-
କାଷିକର ସମ୍ମାନ ପଦିଧା ଦେବ କାହିଁ ।

କବା ଗେଜେଟ ଅଧିକଳ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।
 ବାବୁ ଗୋବିନ୍ଦରଥଙ୍କ ଅବେଳ ଲାପତର
 ସେଇଁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଉଥିଲ ତହିଁ ରୁ ଏକବି
 ପଳ ଦେଇ ପର ? ସ୍ମାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଗମୂର୍ତ୍ତିଯାନେ
 ସମ୍ମୁଖୀନିରପେକ୍ଷାବରେ ବାର୍ଷିକ ଲ କଲେ
 ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ପାଠ୍ୟମୁଦ୍ରାବସମନ୍ଵୟ କାମ୍ୟ-
 ରେ ଲୋକଙ୍କର ପରିଧିରୁ ଉଚ୍ଚିତ କାହିଁ ।

ବନ୍ଦେଇରେ ମଧ୍ୟ ସାଲୁଷେ ସର୍ବ ଶୁଭାର ଶୃଙ୍ଖଳା
ଆହଁ । କଞ୍ଚକାରେ ଏପରି ବିଶ୍ଵ କନୋବନ୍ତି
କ ଶୁରୁ । ନବଟରେ ଗୋଟିଏ ଜ୍ଞାନବାଚି
ପଞ୍ଚାଏତ ସର୍ବ ବଞ୍ଚିଲାରେ ଶୁଣିଛ ହୋଇଥାଏ
ଏବ ତହଁର ପ୍ରଥମ ଘାଣ୍ଯାସିକ ହବରଣୀ
ଆମ୍ବେମାନେ ଏକଣ୍ଠେ ପାଇଅହଁ । ଏ ସର୍ବ
ଅବଦ୍ୟ କୌଣସି ମୋହତମା ନିର୍ବିନ୍ଦୁ ଉତ୍ସମାର
ପ୍ରତାପ ପାଇ କାହଁ । ପରା ଏତହାର ଲେବେ
ଆପଣା ମାମଜ ମୋହବମା ଅପୋଷିରେ
ନିଷତ୍ତି କବଳ ନେବାରୁ ସଙ୍ଗର ହେଲେ
ଶକେବ ମଞ୍ଜଳ ହେବ ସନ୍ଦେବ କାହଁ ।
ଏପରି ସର୍ବ ମୂରିଅନ୍ତେ ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ ।

ସହିବଜରେ ପାଠକଙ୍କୁ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମିକର ଦ୍ୱାରା
ନାହିଁ ଅପଣା ଅଧୀକ୍ଷତା ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କୁରେ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦେବା କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାରକରାଇ
ଖାରେ ଦେବତାଙ୍କ ପିତୃକୋଳାମଳ ବାଦ୍ୟ-
କ କ୍ରୂଷ୍ଣକର ପ୍ରକଳ୍ପ କିବ୍ୟାଳୟକୁ ଗୋଟିଏ
ଏ ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ଭାବରକର୍ମ ବିଦ୍ୟା-
କ୍ରୂଷ୍ଣମାନଙ୍କରେ ଗାଇଥା ବଜାଇବାର ଶିଖ
ପ୍ରୟୋଗରେ ଶ୍ରଦ୍ଧମାନଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦିତ ଚରଣ
ଅଳେକାଳେ ଉପଶମ ଦେବାର ସହଯୋଗ
ପାହା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ଅମ୍ବୋକେ
ପ୍ରେସ୍ ଆଛି ।

ପୁସ୍ତକର ସ୍ଵରୂପେନ ବମ୍ବେ ହାତବୋ
ଟିରେ ଗୋଟିଏ କୌତୁଳଜନକ ମୋକଦମା
ହୋଇଥାଲା । ମୁଦେଇର ଅଣ୍ଟିଏ ଉଚ୍ଛିତ୍ତାଗତ
ପୁସ୍ତକକୁ ମୁଦାଲ ପାରସ୍ଯଶ୍ରାବେ ଅନୁବାଦ
ବରସବାରୁ ସେ ପୁସ୍ତକର କହିଯୁ ନିର୍ବିଧ
କରିବା କାରଣ ମନେଇ କାଳସ କରିଥିଲା
ମୁଦାଲପନ୍ଥରୁ ଅପରି ହେଲ ଓ ପୁସ୍ତକମ୍ବି
ବିଷୟକ ଅଇଲ ଲାଗି ହୋଇ ନାହିଁ କାରଣ
ମୁଦେଇର ପୁସ୍ତକ କର୍କିର୍ତ୍ତ ଓ ମୁଦାଲର ପୁସ୍ତକ
ପାରସ୍ଯଶ୍ରାବ ଅଟଇ । ବିଶ୍ଵରପତି ସିବାନ୍ତ
ବଲେ କି ଅନୁବାଦ ବରତାତ୍ମାର ମୁଦାଲ ଦିଲ୍ଲି
ପୁସ୍ତକକୁ ଅପଶାର କରିଅଛୁ ଅତିବ ସିଂ
ଦିବାମ ଉତ୍ସମେଷ ଦେଲା । ବିଶ୍ଵରାତ୍ ଉତ୍ସ
ହୋଇଅଛି ।

ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟରେ ଯଥାବଦୀ ଅଛି
ଅଛି ଏ ଶ୍ରବନବର୍ଷର କବିତାପଦମଳ
ଲର ସମ୍ମାନ ଦିବସରେ ଉଚିତ ମେହନ୍ତେଷ
ମହାମାନ୍ୟ କବି ସାହେବ ପେର୍ସି ପାଣ୍ଡିତୀ
ପାଇଁ ମେହି ସାହେବ ଉତ୍ସବରେ ଉଚିତ
ଶାହୀ ଶୀଘ୍ର ବିଧବିତ ହେବାର ଅଶା ଲାଗେ
ଗଜୁମେଖ ଲାତାର କେତେ । ଅନ୍ତରାହି ପାହା-
ସାହର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିବେଶନରେ ଯତ୍ନକୁ
ହେଲା । ଏହି ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନରେ ମହା
ଆନ୍ଦୋଳନ ଦୋଷପରିମାଣ । ଆନ୍ଦୋଳନ ସଂକଳନ
ହେଲା ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଏଥିରେ ଲାଗି ହୋଇଥାଏ
ଗୋଲଗାଇ କି ପାରେ । ମୁହଁର ସାହେବଙ୍କ
ସମ୍ମାନିତ ବିବୁଦ୍ଧ ଦୋଷ ନାହିଁ ଏହି ଶାହୀ

ଅମ୍ବେମାଳେ ଶୁଣୁ ଅଛୁ ସେ ତେଣୁଥା ପାଠୀ
ପ୍ରସ୍ତୁତିତଥାତକ ସର୍ବର ଦେଖେଇଲା ଅପରିହୃତ
ହବୁ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟରୁ କଷ୍ଟକୁ ହୋଇ ଥିଲା ।
ବାରୁ ମଧ୍ୟବଳ ଦାସ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ବାରୁ
ଜୋଧାନାନ୍ଦୁ ବାବ କେମୁଣ୍ଡିବଳେକୁର ନିସତ୍ତା
ହୋଇଥିବାର ଅମ୍ବେମାଳେ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇଲା
ଅଛୁ । ଅଛୁ କେହି ହୋଇଅଛୁନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ

ମାନ୍ୟାଜରେ ଗୋଟିଏ ପାଇଁ ସବୁ ପ୍ରତି
କୁଠ ହୋଇଥିଲା । ଅଜେଇ ଗଣେଶାଳୀ
ବ୍ୟବହାରିଗାମ ଏଥୁଲୁ ସବୁ ଦେଉଥିଲା

ଯେ ଶୁଣିବ ଦେବ ରହିଛ ସମାଜକା ଅଚ୍ୟ-
ଅଭ୍ୟ । ସେବେ ଶୁଣିବ ନ ଦେବ ତେବେ
ଅସୂନାନନ୍ଦର ଦୟା ଦେବଙ୍କାରୁ ଯେ ଦୂରକୁଳ
ଦସି ବିହାର ଦୁଃଖ । ସମ୍ବନ୍ଧରୁଗର୍ଭରୁ ।

ଗତ କଲିବନ୍ଧାରକେଟରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ
ଡେଣ୍ଡା କାଳମୁଦ୍ରରେ ବଳିତିର ଦୟ କାହା-
କରିବାରୁ କଣୀୟ ଘେଟୋଟ ପ୍ରସ୍ତାବ କରି-
ଅଛି, ସଥା—

ଯେ ସମସ୍ତ ଶାଲଗା ରହିର ଜମେ ସାଧ୍ୟ-
ରଙ୍ଗର କାଳକଳଦ୍ଵାରା ଉପକାର ଥାଇ ପାଇବ
ଗାହଁ ସେ ସମସ୍ତ ଜମେ ପାଇଗର୍ଭୀୟା ଖଣ୍ଡ-
ପକ୍ଷୀର ଶଢ଼ିଦୟା ଏବଂ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଜମେ
ଜମାଦିରେ ଅଧିବ ନାହିଁ । କେବୁ ପକ୍ଷୀର
ମିଆର ମଧ୍ୟରେ କୋଣସିର୍ବର୍ତ୍ତ ଅଧାରର
ଅଳାକୁଞ୍ଜି ଦେଉଳୁ କରୁ ଜମେ କମ୍ବା ରହିର
କୋଣସି ଅଂଶ ଉପତାର ଜମ ବଳେ ବେହି-
ରେର ଜଳକର ଦୃଷ୍ଟିମାତ୍ର ଦେବାର
ପଢ଼ିବ । ଏ ଶ୍ୟାମଙ୍କ ଦତ୍ତ ଯୁଦ୍ଧମଙ୍ଗଳ ବୋଧ
ଦେଇଅଛି ଏବଂ ବିହିମା ଦୁଆର ଏହା ଜାଗ
ଦେବେ ପ୍ରଜାବର ଉପତାର ଦେବ । ଏହିର
ସବିଶେଷ କୁରାନ୍ ଏ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ କର-
ବାର ହୋ ଅଛି ।

କଲିବାର ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବେ-
ଅଛି ତ ଅଛେବଦଳରୁ ବାବନ୍ଦିବାୟ
ହିସ୍ତର ପରିପାଳାରେ କେବାପାଞ୍ଚକ ଏକ ବର-
ମାମରେ ଦେଇଥିଲା । ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ
ମେଗବିମାର ସ୍ଵର୍ଗିଷ୍ଠକୁଷଳରେ ଡାତାର
ଭାବୀ ପରାର ଶାଲାତୁ । ଅବସ୍ଥା ଜୀବାପଡ଼ି-
ବାରୁ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଣ୍ଟ ଆବଶ୍ୟକ୍ୟ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅବସ୍ଥା କରାଯାଇଲା ଏବଂ ବରଷା
ତୁଥିଲା ଏ ବାବିଦ୍ୟ ବନ ଦୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ
ବନ ଅର୍ଦ୍ଧର ବିଷୟ ଲିଙ୍ଗର ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଣ୍ଟ-
କର ଏବେ ବଢ଼ିବାର ଥିବା ପ୍ରତିକଷା ବନା-
ଏବ ଲୋହମାଳେ ଏତେବାକ ଜ୍ଞାପାଞ୍ଚରୁ
ବାବିଦ୍ୟମାଳକୁ ଖେଳିବ କେଉ ବଜାୟାପାରେ
ବରତୀ ଦେଇବେ କୁଳିକାରିମାଳରେ କମ୍ପା
ବେଶ୍ୟାର ବାବରେ କିଷ୍ଟକୁ ଦରୁଖଳେ ଅଥବା
ଶ୍ରାବ୍ୟ ବାବମାଳେ ସବା ଭାବୀ ଅଛୋ
ତାରିଖରୁ କ ଥିଲେ । ଶ୍ରାବ୍ୟ ବାବମାଳେ
କରିବିଲା କଥା କବିତା ଦୃଶ୍ୟରେ ଏପରି
ଯଟ କ ଥିଲା ।

ପତି ବନ୍ଦରୀ ସମ୍ମଜରେ ମାନୁକରେ ଗୋ-
ଟିଏ ଅଲ୍ଲାର ପର୍ବ ଛପ୍ରିତି ହୋଇଥାଏ ।
ଏକଧ୍ୟକ୍ଷି ବିଜ୍ଞାପନ ଘନ୍ଯମଳରେ ପତି ବନ୍ଦରୀ
ଅପରାଧରେ ବୁଝାଇ ମାଜଙ୍ଗ୍ରେଟର ନିକଟକୁ
ଗଲାକି ହେବାରେ ସେ ବୋଲିଠାର ଉତ୍ସବ
କଲେ ଜିଲ୍ଲାମାଜିଙ୍ଗ୍ରେଟର ଏ ବନ୍ଦରୀରେ ଶୈଳ୍ୟ
କ ହେବାରୁ ମୋକଦମ, ମାନୁକ ହାତରେ
ଠକୁ ପ୍ରେରଣ ଦେଲ । ହାତରୋର୍ଟ ନିକଟ
ପ୍ରଦେଶର ଅବତାର ଆଜକରେ ଦେଖିଲେ
ସେ କଣ୍ଠେବନ୍ଦରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ମାନୁକରୁ
ବ୍ୟମାନ ବନ୍ଦାପଣ୍ଡାରେ ବିଜୟ କରିବା ଆଜ-
ନାନ୍ଦୀଶ୍ୱରେ ଅପରାଧ ଅଟଲ ଚନ୍ଦ୍ର ପତି ହେବକ
ଘରେଇନାହିଁ ତୋଳା ଯାଇଅଛି ବୟା ଆବା
ଗୋଲାଦେବି ପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ସରେ ଏମନ୍ତ ବିଜୟ
ବାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଅଛ ଓ ତଥାପି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର
ଭାବ ଅନ୍ତରେ ଏବନୀ କୁହିବା ଶାର୍କ ମାଜଙ୍ଗ୍ରେ-
ଟର ନିକଟରୁ ବିଜୟପୂର୍ବ ତଳକ ହେଉଅଛ ।
ବିଜୟପୂର୍ବ ଅସିଲେ ବିଜୟପରିମଳେ ନିଷ୍ଠା
ପ୍ରବାନ୍ତ କରିବେ । ଏବା ଦୁଇ ବିଜୟପୂର୍ବ
ବିଜୟଲାରେ ଏବା ବିଜୟ ଓ ମନ୍ଦାନ୍ତରେ
ଏକପ୍ରକାର ବିଜୟ ଏକପ୍ରକାର ବିଜୟ
ଅଟଲ ।

କଲିବଳା ରୁହନ୍ତିକଟନ୍ତିର ଅନ୍ତରେଣୀ
ଏକବର୍ଷିନ୍ଦିର ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଦିନିବ
ହୋଲସ୍ଟକାର ପାଠକମାଳକୁ ଉପରେଥିବୁ ।
କଲିବଳାର ପ୍ରେଟେମାର ଗୁରୁଅପାନ୍ତି ବି ଚର-
ବିଦ୍ୟାଳୟର ସିଶ୍ରୁତିରେ ସର ଯେତେ ଅନ୍ତର୍ମୟ-
ଗାନ୍ଧି ଓ ରାଧାର୍ଚ ଅନ୍ତର୍ମୟରେ ହୃଦୟ ଦ୍ୱ୍ୟ-
ଭାଖାକ ଦୂରିତହାନ୍ତି ଗାନ୍ଧି ହୃଦୟ କିମ୍ବାରେ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଜିତକୁ ପ୍ରେରଣ ଦେଇ ଗାହୁ-
ବିଦ୍ୟା ଗାନ୍ଧାରିର ଜଗାକ ଦୟାପାର ଗାହୁ ।
ଅନ୍ତର୍ମୟଗାନ୍ଧିବିମୟରେ ସାରିକ ଚୋପାଇଛନ୍ତି
ବିଜେନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ସମ୍ମାନରେ ଜ ହେ-
ବାରୁ ଶେମାନେ କେବ କରିବାର ବ୍ୟୋଗ
ଆଜ ନାହାନ୍ତି । ବୋଧ କୃପର ଏହି ସମସ୍ତ ଏହି
ଅନ୍ତର୍ମୟକ କାରାପାରୁ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦେଲେଟ ସମ୍ଭାବିତ
ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାନ୍ତିରୁ ।
ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରଥମରେ ଅନ୍ତର୍ମୟ କରି-
ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶେଷକୁ ଘରବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ କରିବାକୁ
ଶୁଣୁଥ ହୋଇଥାନ୍ତି ସୁରକ୍ଷା କଷ୍ଟକୁ ବୋଲିବାକୁ
ହେବ ନାହିଁ ଏଠା ଭେଦବିବିଲେଜ ଠିକ୍
ଏହିପରି ଏକବିଜଣା କଷ୍ଟକୁରେ ଗୋଡ଼ିଏ

କରିବାକୁ ସମ୍ଭାବନା ଦେଇଲୁ । ପୂର୍ବ
କରିବାକୁ ସମ୍ଭାବନା ଦେଇଲୁ । ଏହାର
ଅଧିକ କର୍ତ୍ତୃପରିଷଦର କେତେ ଛାଇବ,
ଏଥିରୁ କିମ୍ବାଶା କଣା ଯାଇଥାରୁ ।

ସମ୍ବାଦ କହିଲେ ତଥାରେ ତଥେ କଳିଷ୍ଟବଳ
ମୋପକଳରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀଣତ ସମ୍ମାନ । ତାହାର
ପିତା ଧାରାର ବନ୍ଦ ସୁରି ଜୀବାକୁ ଗଚ୍ଛ
ଆଶିବାସବାସେ ଖଣ୍ଡେ ପାଇବ ଘେରି
କଳଣ୍ଡବଳ ଉଠିବ ଅଭି ପଠାଇ ତେ
ପାଇବରେ ପଢ଼ ଦରକୁ ବାଲ । ସୁର
ବାହେବ ଉଠି କ ଦେଇ ତାହାର ସବ
ମୂର୍ଖବଳ କଳିବବଳେ ଏବି ମେ କିମ୍ବପୁର
ଦେବବଳ ପରିବ ଆଜିନାହିଁ ଯା ଏହି ସମ୍ମାନ
ବିନ ଉଠିବେ' ଅଳଞ୍ଚିତ ହେବା ତଥାପି
ଫର୍ମିଲାବା ସ୍ଵର୍ଗରେ ବନ୍ଦବାରୁ ତଥାପି ତ
ଖେଟ ପାହାପରି ଯ ଏହି କ କାରବା
ଦିନର ଅଦେଖ ହେବେ । କଳଣ୍ଡବଳ କାହାର
କେର୍ତ୍ତରେ ଦରଖାସ୍ତ କଲ । ବିଶ୍ୱରାଜ
ମାନ୍ଦବଳ କଲ୍ପନା ସାହେବ ଏହିରେ ଦେ
ଦିଶରେ ପ୍ରବାହବଳେ ଭାର୍ତ୍ତରେ କିମ୍ବ ଅବାକୀ
ତଥ ବନ୍ଦବଳରେ କିମ୍ବାନ୍ତ କରନ୍ତୁ କାହା
କହିଲେ କ ଏହି ଦିନ ଦେବା ଅବାଲ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମବଳ ଅଭି କିମ୍ବ ନାହିଁ । ଆ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପାଇବ ଶୁଭାରୁ ଉଠି ଧାରବଳ ତା
ଦ୍ୱାରା କର ନାହିଁ ଦୋଷ ଦରକୁ ବାଲ । ଗର୍ବରୁ ଶିଶୁପାତ୍ରକେ ଆଶା ଶାର୍ଦ୍ଦରୀ,
ଓ ସର୍ବେଷ ଫେରୁଦେବାର ଦିନର
ଲାଗୁ କରିବାର କମ୍ବ ବାସବଳ
ଅର୍ଥବର୍ତ୍ତ କହିଲେ ସମେତା ହୋଇଥାଏନ୍ତା ।
ଅକ୍ଷୟ ଦିନରେ କରିଅଛୁ ସରକୁ ବିଶ୍ୱରାଜ
ପରିମଳକ ଜାହା ଯଥେକୁ ହୋଇଥିଲେ ତୋର
ପ୍ରବାଦ କରିବା କିମ୍ବ ଅନ୍ତ କରିଲ ପରିଷ୍ଠ
କିମ୍ବ ଅଦାକର ଅରା କରିଲୁ କ ଏହି ସମ୍ମାନ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦିନରେ ତାହାର ଦୂରିପ୍ରତି
ବାଧା ଦେବ ଜାହିଁ । ଏଥରୁ ଏହିଏ ପ୍ରକାଶ
ଯେ କାଳବୋର୍ତ୍ତର ବିଶ୍ୱର ବଦ୍ୟାପାତ୍ର ଅଟକ
ମାଟ କରି ମାନ୍ଦବଳ କରିବରେ
ସମ୍ମାନ ଦେବ ଜାହିଁ । ଅମ୍ବେମାଟିର ପାଦ
ବର୍ତ୍ତ କ ମୋପକଳ କାହିମାତ୍ର ଦେବ ସମ୍ମାନ

ତ କରିବାକୁ ଏଥର ଉପଦେଶ
।

ସଙ୍ଗେ ସୁଦେଶର ଜୀବନ ହେତୁର କଥା
ଅଛି ଏ ସୁଧା ଶୁଣିବାର ଲୁହର ।

ଅବାଧାକ ।

ଅତ୍ୟାଗ୍ରହାବ ବା ନେବର କଥା
ସତ୍ୱରେ କେଳାର ମୁଁରେ ଶୁଣାଯାଏ ।
ସେମାନେ କେଳାବାଜ ଦେଖାଇବା ଅରମ୍ଭରେ
ଗୋଟାଏ ପିତୃକାଳୀ ଅଧିକ ବୋଲି କହି
ତାହାକୁ ସର୍ବତନ୍ତ୍ର ସମ୍ମନରେ ଅନ୍ତମାନ କରି
ଏବଂ ଗରେ ପକାଇ ଦେଇ ବାଜି ଆରମ୍ଭ
କରନ୍ତି । ମାତ୍ର କୌଣସି କଣେଷ ଅହୟୁ
ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ କରନ୍ତି କିମ୍ବା । ଉତ୍ସମ୍ଭାବେ
କୌଣସି ଅନ୍ୟାନ୍ୟକର କଥା ପଢିଲେ
ତାହାର ନାମ ଧର କା ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।
ବାପୁରେ ଅଧିକାଦ୍ୟକ୍ରମ କାମ ପ୍ରକାଶ କରି
ବା ଗାଧାରଙ୍ଗରୁ କହିବୁ ତ ସରଙ୍ଗ ସମଳ-

ପୁର ହିତେଷିଶୀରେ ଅଦ୍ୟାଗ୍ରାହକବ୍ୟବ ନାମ
ପ୍ରକାଶିବ ହେବା ଗୋଟିଏ ଅରଳବସ୍ତୁର
ଅଟକ । ଗତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ବ ସହଯୋଗୀ ଅଦ୍ୟା
ଗ୍ରାହକବ୍ୟବ ଲାମ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି । ସମ୍ପର୍କ
କରିବାରେ ଆମଙ୍କ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଆମଙ୍କ

ମହାର କେବଳ କ ୨ ଗର୍ବ ନାମ ଛାପିବା
କୁମରଙ୍ଗ ଲେଖା ଦୋଜଥିଲେହଁ ୧ୟ ବାରଦେ

ପ୍ରସ୍ତୁମାଳକ ଲାମ ଅଛି ଥରେ ଶୁଧା ହେଲ
ନୟ ଗରରେ ରେମାଳକ ମଧ୍ୟରୁ କି ୨ ଶବ୍ଦ
ଲାମ ଶୁଧା ହେବା ଏହି ‘କମଶି’ ଲେଖ
କ ଥିବାରୁ ଅନୁମାଳ ହେଉଥିଲା ଯେ ସହସର
ଶବ୍ଦ

ଶିଙ୍କ ଅଦୟାଶ୍ଵାଦକ ସଂଖ୍ୟା ଜ ୨ ଶ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କୁଦଳ ଏବଂ ତର୍ହୁଣ୍ୟକୁ ଏକଜଣ ଏବଂ
ମଧ୍ୟରେ ମଳ୍ଲ୍ୟ ଦେଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ଵକୁ
ରବେ ଆଜ ଜ ୨ ଶଙ୍କର ନାମ ପରାମରି

‘କୁମରଃ’ ଲେଖା ଦେବାର ଜଣାନ୍ତିର୍ଥ
ସେ ଭାଇକା ଶେଷ ଦେବାର ନାହିଁ ଏ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସତ ଅଦ୍ୟାପ୍ରାପ୍ତବନ୍ଦର କି
ଜିନିଥର ଲେଖାରେ’ ଶ୍ରୀ ଦେବ । ଫଳ

ପରେ ଶପା ଦେଇବା କିନିଥର ଶପା ଦେଇ
ସେମାନେ କହେଇଲୁ ମୂରିଖ ଦେଇ ଲାହ
ତାଦା ନ କହ କେବଳ ଲାମ ପ୍ରକାଶ କରି
ଅବଶ୍ୟକ ଅଳ୍ପାୟ ବୋଲିବାକୁ କେବ । ମୂ

ପାଇବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହାତରେ ସମାଜପଦ୍ଧତି
ବୋଲି ସେ କାମ ପ୍ରକାଶ କଲେ ମାତ୍ର ମୁଁ
ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହାତରେ ସେ ଜୀବିଷ୍ଟ କାମ
ବେମାନେବେ ଅପରା କଥା ବହୁଗାରଳେ କାମ
ଏକ କୁଳପରମାଣୁ କଥା ଜଣା ନ ଗଲେ କୌଣସି

କେବୁ କରୁଥିଲା ଯାଇବେ ନାହିଁ । ସ୍ଵତଃରୁ
ସମୟାଧାରଣକୁ ସମ୍ମାନରେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ
ପ୍ରକାଶ କରିବା ଗୁରୁ କରିବା କିମ୍ବା ଅଛି କିମ୍ବା
ନୁହିଲା । ବାହାରିଯାରେ ବାହାର ପାଇବା
ଥିଲେ ସେ ତାହା ଅତ୍ୟାୟ କରିବାର ଅଭିଜାନ
ସଜ୍ଜର ଉତ୍ସାହ କରେ ଦାଖିରେ କିମ୍ବାଲେ
ନାହିଁ ଏବଂ ତାହା କିମ୍ବା ତହାର ଅପରାଧ
କରିବାର ଅଭିପ୍ରାୟ କିମ୍ବା ଆହୁ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶ
ଥିବାର ନାହିଁ । ଅମେରିକାକେ ଥାଣା କରୁଁ ଥେ
ସମ୍ମାନର ସହଯୋଗୀ ଏକାର୍ଥ୍ୟହାର ଲାଭବାରୁ
ହୋଇଥିଲାକୁ ମାତ୍ର ତ୍ରାମାନକୁ ଅମରାଜ
ଅପରାଧ କରି ଲାଭ କରିବା ମଧ୍ୟ କ୍ରିତିକାର୍ଯ୍ୟ
ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । ରତ୍ନଜାତ ମଧ୍ୟରେ
କାମଣ୍ଡା ଗୋଟିଏ ଭ୍ରମିତରଙ୍ଗିଯ ବୋଲି ପଢ଼ିବା
ମାତ୍ର ସେଠାରେ ଏବର ବିଷୟର ଦେଖି ବିବା
କ ବହିବ ସେ ଗରୁଡ଼ାବର ପ୍ରକୃତ ଜିନିଲି
ହେବାକୁ ଅବସ୍ଥା ବିଳମ୍ବ ଥିଲା ।

ବୀର ପ୍ରକାଶ ।

ଏଠା କଲେଜର ଶ୍ରୀଗାସ୍ତ୍ରସାଧାରଣେ
ଅପରି ଦୂରକୁଳ ବନ୍ଧାବନମାନ୍ତ୍ର ଯାଇ କର-
ବରବେ ପଞ୍ଚଥ୍ବବାର ଲେଖିଥିଲୁ । ନକ୍ଷା-
କରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ
ତହିଁରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଏହିତ ପଢ଼ିବ କଥା
ଶୁଣିଦେଇ ଦେବକଳ ସହଜାସ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ
ଶୋଳଙ୍କରେ ନିମ୍ନକୁ ହୋଇଥିଲା । କିମ୍ବୁ
ଯାଦାକୁ ଶୋଳଙ୍କ ବଚନପ୍ରକାରର ଅଟେଇ ।
ମୁକ୍ତବ୍ରାନ୍ତ ପରିଦ୍ୟାବ ବରି ଦେବକଳ ଥିଲା-
ବସ୍ତ୍ରକ କଥା ସଞ୍ଜୀବନମାରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଯାକା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁରୁ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲା ଏକ କହୁ ଲେଖାରୁ ଉର୍ଧ୍ଵାଧ୍ୟ-
ବୋଲି ଲହାରିଲା । ଅଧିନାୟ ବାହୁକ
ଶୁଭର ଶୁଭର ଶୁଭାବସ ଦତ୍ତାବାଟେ ଯାକ
କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ କି କି ଥିଲେ ଏହି
ଶ୍ରୀବାସର ଶୁଭର ତାହାକ ସହେ ବାର୍ଷିକ
କରୁଥିଲ କି ନା ଏ କଥାମାନ୍ତ୍ର ମୋଟେ
ସାଥେସ । ଅନୁଷ୍ଠାନକ୍ତାର ଫାଟ ପ୍ରିଯ କି
ଦେବପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠ୍ୟ ବୋଲିଯାଉ କି ଗାରେ ।
ସହଜବୁଦ୍ଧିରେ ତରାଯାଉଥିରୁ ଯେ ଯଜ୍ଞ-
ମୁଖ୍ୟରେ ଅଧିକ ଜଳ ଥିବା ଯାଇଲୁ ଖୋଜିବ
ସକଳ ବାଟ ପଞ୍ଚଥ୍ବବାପ୍ରତିମେ ବେଗମେ
ଯାତାପ୍ରାତ ଦସବା ଅଧିକ ନୁହୁର । ଅରୁ
ଯୋଡ଼ିବ ବାଟ ଅଛିବୋଲି ଏ ବାଟରେ ଯାଇ

କଥାର କି ଦୟା ଦୁଷ୍ଟିତାରୁ ହେବ ଅଜ
ହେଲୁ ହୁଏ ଗୋଦିର କଥା ସହଯୋଗୀ
ଯାହା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ତାହା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକରୁ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜୀବା ଉତ୍ସମ୍ପରେ ହୋଇ
ଅଛି ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଗୁଣଶୀ ତାହା ପଣି
କାହାକୁ । ଶ୍ରଦ୍ଧାବାସର ଗୌତମାର କାହାକୁ
ବିର୍ଦ୍ଦରେ ବସନ୍ତ ଥିବା ଦସ୍ତଖତରେ ଶତମାନେ
ଅଛିଦଳ କରିଥିଲେ ଏବଂ କହିବେ ତାହାର
ଦୋଷଶଳ, ଏଥର ସରକାର ବାଗତ ଥିଲୁ ।
ସେବେ ଶୁଦ୍ଧି କଥା ମିଥ୍ୟା ଆନ୍ଦୋ ଦେବେ
ତାହା ସେହିସମୟରେ ପ୍ରକାଶ ଘରଆନ୍ତି
ଏବଂ କଲେଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ତାକିବ କରି କି
ଆନ୍ତେ । ଅପର ଏକଥା ଅଣ୍ଣିବାର କର
ନାହାନ୍ତି । ସେ ଏବମମ ପଢ଼ିବ କଥା ଯାହା
ବହୁଅଛନ୍ତି ତାହା ନିର୍ମାଣ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଫଳକଃ ତାହା ସଙ୍ଗିକ ଅସ୍ତରୁ ଏବଂ ଯାହା
କାରକ୍ତପତରେ ଅଛି ତାହା କହିବାରେ ଉର୍ଧ୍ଵ-
ତରି ବିପର ଅଧିକ ଦୁଃଖାୟାତ୍ମ ଲାହଁ ।
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଞ୍ଚଭାବର ତେବେ ତୁମ ନୁହେ ।
ନିରାପେକ୍ଷାବିଦରେ ଉତ୍ସବ ବହିବ ବର୍ତ୍ତନ୍ୟ
ଅଛି । ସହକାରୀଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତରେ
ଗୋଡ଼ର ଶୁଦ୍ଧିକର ସମ୍ବନ୍ଧର ତେବେଇଅଛି । ସେ-
ରିପୋର୍ଟରେ କି ଅଛି ତାହା ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ତାଦାର
ଲାହଁ । ଏପ୍ରକ୍ଳେ ଜଳସାଧାରଣ ସେବେ କିଛି
ଫଳକଃ ରହେଥାନ୍ତି ତେବେ ରହିଥାର୍ଥ ସେ
ନିଜେ ବାସି ଥିଲା ଏବଂ ସେଥିର ପ୍ରକାଶବ
ସେ ନିଜେକିରି କେବଳ ତୁମ ଦୂର କରିବାର
କେବୁ କରିଲୁ । ସେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ନାହାନ୍ତି
ଏବଂ ଦେବାବ ଦବ୍ୟନ୍ତରେ କରିପାରି କିମ୍ବା
ବାହାରିଥିଲେ ତାହା ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଲାହଁ ।
ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ସହଯୋଗିବର ବ୍ୟକ୍ତ
ହୋଇ ଓଜାଗର କରିବାର କିଛି କାହାର
କିମ୍ବା ନାହିଁ । ସେ ସେବେ ତିଙ୍ଗ ଗାନ୍ଧୀ
ଅଟନ୍ତି ଦେବେ କୋମାନିବାରୀ ସମୟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ,
ଅପେକ୍ଷା କରିବାର କିମ୍ବା । ସେ ତାହା
ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ହେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୁହିଲ
ଛିତିବାପୁନରେ ପ୍ରକାଶକ କରିବା କି ଯୁଦ୍ଧ-
ଜାତ କଥା ଅଛି । ଅମ୍ବମାନେ ଆପଣା-
ମନୁଷ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି ଏବଂ ପୂର୍ବ
ଏହି ଅପ୍ରାପନି ସଥାମାନି ଲେଖିବାକୁ ପଢ଼-
ଅଛିବୋଲି ବଡ଼ ଦୁଃଖର ହେଉଥିବା । ମାତ୍ର
ଅଛିରେ ପ୍ରକାଶକ ଶୁଣିବାରୁ ଦର କରି
ଲାହଁ ଦେଇ ସଦେ କହିଥାଏ ବାବ ଦେଇ

ମୂଳକଥା ଶିଥମାନରୁପ୍ରତି ଲିଖୁଥି ଦିଶୁର
ହୋଇଅଛି ତ ନା ? ଅଧିକର ହୋଇଥିବାର
ସହଯୋଗୀ ଶ୍ରୀକାର କବିତାକୁଣ୍ଡି ରେଖେ
ଆଜି ପ୍ରତିବାଦର ଅର୍ଥ କସ ?

କୁଳାଳର ମହିନା ।

ଏଠା ପ୍ରଥାବାସକଳାର ସମ୍ବନ୍ଧେ କଲି-
ଗାର ତେବେନ୍ଦୁଷୁଷର ସମ୍ମାଦକ ତଳକଣ୍ଠର
ବରଣ ପରାମାର୍ଜନ ହେଉ ଅଛି । ସଥାପି-

“ଶର ଖଣ୍ଡଲମୟ ଶେଷିନ୍ଦୁଗରେ କହି
କରୁ ଏକ ପାର୍ବ ତାରବାଚ ପାଇଥିଲୁ ।
ତହିଁରେ ଗ୍ରାହିତଙ୍କ ଜଅ ଲେଖା ଥିକାରୁ
ପ୍ରବାସ କଲୁ ନାହିଁ ମାତ୍ର ତବନ୍ତର ଆବଶ୍ୟ-
କିତା ଅନୁଭୂତ କରି ପ୍ରୀତିଭାବରେ ତାରକେ-
ଦୃଶ୍ୟ ନିବନ୍ଧି ପଠାଇ ହେଲୁ ତଳୁ ମହାଶ୍ୟା-
ମନସ୍ତରାଜ ରେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ।
ତେବେଳସା କଲେଜର ପଟ୍ଟକ ବାଟରେ ଦାଣ୍ଡ-
ବୈକ ଏବି ସମୟରେ ମଧୁଆଳ ଏବି
ଦୂରାଳି ଦେଇ ଯିବା ଅଦେବା କରୁଥିବାରୁ
ପଟ୍ଟକ କଲ ରେବା ବିଷୟରେ କ୍ରେ କଲନ୍ତି
ହୋଇ ଅଦେଶ ଓ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ପ୍ରଦାନ
ହୋଇଥିଲା ଏବି ତହିଁରେ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବି
ନୈଜିକ ଶାସନର ଅଭାବ ଅନୁଭୂତ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଅନୁଷ୍ଠାନକ ଗ୍ରହିତରେ ଦେବାରୁ
ତହିଁର ବିବରଣ କୁଣ୍ଡ ଜଣା ପାଇ ନାହିଁ ।
ତେବେଳ ତହିଁର ଫଳ ଏହିପରି ପ୍ରଦାନେର
ହୋଇଥିଲା ଯେ ଦୂରାଳି ଶିଖ ବିଭାଗର
ହୋଇଥିଲା ଅଥବା ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଷ୍ଠାନ
କର ଏବି ତହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପର ଅନୁଷ୍ଠାନକ
ହୋଇଥିଲା ସେ ସହ କିଛି ସେମାନଙ୍କ କହି
ଦୟା ଯାଇ ଦାହିଁ । ତେବେଳର ଅଧିକାର
ଆଦେଶ ଏବି ତିକ୍ଷାକରଣର ଜ୍ଞାନର ବ୍ୟକ୍ତିରେ
ମନ୍ତ୍ରାଳୟମେ ବିବବଦ୍ୟାଳୟର ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ
କମନ୍ସ୍ଟ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବେଳାରେ ଶୁଣ-
ଅଛି ସେ ସବ୍ୟାକାରଙ୍ଗର ଏଥ୍ୟାଏ ଅନୁଷ୍ଠାନକ
କୋଥିତାତ ହୋଇଥିଲା ଏବି ଗର୍ଭ୍ୟମେଷରେ
ଏ ବିଷୟରେ ଅଭେଦନ ହେବାର ସମାଜର
ପେନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ୟ ମାନୁମୁଁ (ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜକ କଲେଜର ବ୍ୟାପକ) ହେ ତେମନ୍ତ ଏ ମାନୁମୁଁ
ରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେବାର ତାଣାପାଦ ବି ସାମାଜିକ
ବିଭାଗର ବସନ୍ତ ବା ଅର୍ଦ୍ଧବସନ୍ତ ପରିଚାର
ଅନମୋଦମାନ୍ୟ ନଦିର । ସେମୁକେ ଅନୁଷ୍ଠାନକ

ଅନ୍ଧକାରରେ ଏବଂରୂପା ପ୍ରଦାନେ ସ୍ତୁ
ତେଷୁଳେ ଜୀବ ସନେହ ଦୁଆର ପେ ବି
ଅପଣା ଅସନ୍ତର ପ୍ରହାରର ଦୋହରାଟୁ
ଅହୁମୁର ତହୁଁରେ ଅଛିଲୁ ଦୋହରାଟୁ
ଅମେମାକେ ଦୂରାରମ୍ଭୋଗୁପ୍ରଦେହ ହୁଏ
ସେ କରାନ୍ତିର ଶ୍ରୀର ମଧୁର ଏବଂଦୂର ନିର
ଦତ୍ତ ଦୂର ଏବଂ ଯାହା ପାଇଁ ସବୁରାଜାର
ଦକ୍ଷ ଦୂରିତ ଅର୍ଜୁ । ଏ ବ୍ୟାପାରର ପରି
ବବରଣ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀରୁଙ୍କୁରେ ଅମେମ
ଗାସ ଦୋହରାଟୁ ଏବଂ ଅମୂଳକର ତ
କାରେ ତତ ଦେବାର ଅବସର ବହୁ
ଦୂର ପୋରାଖ ଗରୁ । ସବୁଠି ଦେ
ଅପ୍ରଭୁଧ ଦୂରିତ ତେବେ ଅର୍ଜୁପ୍ରଦ ଦ୍ୱାର
କବାକ ନଦୀ ଯାଇଁ । ସପ୍ରଦିତରୁଙ୍କେ ଏ
କୁର ବିଦ୍ୟାର କରୁଥାର କଥା ଲାହର
ଅଭେଦ ପ୍ରକରେ ଏହାହାର ଏ
ଚିରଶ୍ଵାସୀ ଦେବାର ଜ୍ଞାନ୍ୟ ପଢ଼ା ।

ଏଥୁରୁ ପାଠକମାନେ ହୃଦୟରେ ଦେ
ଇଁ ଭାବରମ୍ଭାବରୁ ଏ ମାନନ ଦ୍ୱାରିଥିର
ତେଜିବୁପୁରସ୍କାରର ଭାବରେହୁବୁ ଏ
ମୂର ନିବନ୍ଧିତକୁ ପଠାଇହନ୍ତିଲେ ଏବଂ ତା
ଛବିଶ୍ୟ କର ନବନ୍ତ ହୁଏ ସନ୍ଦେହ
ମାତ୍ର ତହୁଁରେ ହବିବ କିମ୍ବାତ ।

ପାଇଁ ପେ ଦୂରିତ ଦୂରାର ତଥା
ସେ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
ଅମୂଳକ ମନ ବହୁତ ସଙ୍କୁଳ ଦେବାର
ଦେବାରଶ୍ରୁ । ବାପୁଭରେ ଗୋପନୀୟ
ହେ ବାହାରରୁ ଦୟ ଦେବାର ଏ
ଦେବହ ଅନୁମେଦଳ ଦେବାର କାହିଁ । ଏହି
ଗରେ ଏପରି ଦେବା ଅସର ଅନ୍ତରୁକ୍ତ
ଦୟାକର ଅପରି ବାହାର ବିଭିନ୍ନ
ଉପରେ ସବୁରାଜାକରନ୍ତର ସମ୍ପଦ ଆ
ପେବେ ଦେମାନ୍ଦେ ଉଦ୍‌ବାଳମୁଖ
ଶିଖରମାନଙ୍କ ଅବର୍ଦ୍ଦ ଦେବା ଏହି
ରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦେଖା ହରିବେ
ଦେମାନ୍ଦେ ସବୁରାଜାର ପ୍ରଦେଶ ଏ
ଦେବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଏବଂ ତଥା
କରିବ ରାଜୁତ ଦେବ ଅନ୍ତରୁକ୍ତର
ନମ ଦେବାରକୁ । ଏହି କାରଣରୁ ଅମେମା
ଏ ଦୂରିତ ସନ୍ତୋଷ ଦେଇବ କରିବାକୁ । ଏହାର
ନମରେ ସୁମାତ୍ର ବିରା ଦେବାର ଦୂର
ଅରୁ ଦେମାନ୍ଦେ ଯେବେ ତୁ ଶୁଣିବୁକେ ତଥା
ଅରୁ ବାହାର ଅପରି ମାତ୍ର ଅନ୍ତରୁ

ହୁଲନ୍ତାଡ଼, କାମକ, କୋଇ, ଦେଶୀ ଓ
ଛରଗୟୋଗ, ନାନାପରିବାରଙ୍ଗା, ଖେଳବାର
କଣ୍ଠ, ବଲ୍, ତାର ଛପ୍ରାଦି ଏହି ଅନୁଭ
ଆଜେକସିବାର ଦ୍ରୁତ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ଦ୍ରୁତ୍ୟ । ଯାହାର
ସେଇଁ ଦ୍ରୁତ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ, ଲେଖିଲେ
ଅନୁଭବର ୫ ବିଷେଷ ସାବଧାନକା ସହିତ
ପଠାଇରୁ । ଅମେରିକାରବିଦ୍ୟ ଖୁବ୍ବା ଅଳଗାଇ
ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଦ୍ରୁତ୍ୟ ବିକିନ୍ତି ଓ ସରବରାତି ବଳ୍
ମଳ୍ୟ ଅଭ୍ୟକ୍ତ ସୁଲବ । କେବଳ ସେଇଁ ଦ୍ରୁତ୍ୟ
ଅଳ୍ପପ୍ରାଚରୁ କଥ୍ଯ କରି ପଠାଇବାରୁ ଦ୍ରୁତ
ଭାବରେ କୁତୁହାର ଦ୍ରୁତ୍ୟରେ କଥି ପଠାଇବାର
ପରିଷ୍କର କମନ୍ୟ ପଢ଼ିବାର ଟ ଶା ହିଂସାବରେ
ଜୀବନ ପ୍ରାହୁମାନବିଦ୍ୟାର ନିଅରିବ ।

ମହେଲବାଧିମାନେ ଅମୃତାମ୍ବ ଦିଦ୍ଧିତ
ଦେଖାରୁ କହା ବଳେ ସେମାକୁର ପାଡ଼ାର
ଅବସ୍ଥା ଉପ୍ରତିର କାରଣ, ବ୍ୟାଧ କୁଳଜ ବ
କା, ବେଳି ଯୁରୁଷ ବ ଧୀ, ସେଗିର ଅଚରଣ,
ବୟାକମ, ଥବାର, କୋଣ୍ଠବୁଦ୍ଧି, ଧାରପୁରୁଷ
ଛବିନାହିଁ କିବରଣ ଲେଖି ପଠାଇଲେ ଗାହା
ସଥାଯୋଗ ଜ୍ୟୋତି ପଠାଇଗା ।

ଅତ୍ରିନମଳ୍ୟ ପ୍ରାୟ ହେଲେ ଜୀଷଧର୍ତ୍ତ ଦୁର୍ବଗତି
ମୋହମ୍ବଲବାସିମାତକଦକ୍ଷିଣାକୁ ପ୍ରେସର ଦୂର୍ବ
ହେବଳ ପରାତର ସ୍ଥାନକୁ ଭାଲୁଧେବଳ
ଭାବରେ ପଠାଯାଇ ଥାବେ ।

ଅଧିକ ଅଭ୍ୟନ୍ତର କର ବିଜ୍ଞାପକ ଦେବବି
କ୍ଷୁଯୋଜନ । ମଧ୍ୟରିବାସୀମାକେ ଅର୍ଥ
ଅଭ୍ୟନ୍ତର କଲେ ଏହି ବ୍ୟାପି ପାଇବେ । ଗେବେ
ଏହିବି ମାତ୍ର ବିହାରୀରୁଁ ବି ଅମୂଳିକଣ୍ଠରୁଁ
ଦୃକ୍ଷାତ କଥି କଲେ ବା ଚିହ୍ନିତ ହେଲେ
କବାଣି କେହି ପ୍ରକାଶ ହେବେ ତାହିଁ ଅତିରି
ବରେ ବସି ଅଭ୍ୟନ୍ତର ପଦାର୍ଥମାତ୍ର ବିଜ୍ଞାପନ
ପରିମାରେ ଓ ବ୍ୟାପିକରେ ଓ ଅନ୍ୟାୟକରେ
ପାଇ ହେବେ ।

କୁଳା ବର୍ଷାଭିତ୍ତି ଓ ସନ୍ଧାନ ଛମ୍ବ ଠିକଖାରେ
ଆମାର ପାଠ୍ୟମାର୍ଗ ହେବ ।

Cuttack Stores { ଶାସନମୋଡ଼ିଙ୍କ ଟ୍ରେଡିଂ
କର୍ପୋରେସନ୍ ଓ ଆଇଏସ୍‌଎୍‌ପ୍ରୈସ୍ } ଚାରି, ଗାସକାର ହଳି

ବାଲ୍ମୀକିଗାନ ।

ତଳକୁଣ୍ଡ ଶ୍ରୀ ଦର୍ଶନ ମହାର ନାଟକ
ଚିତ୍ରପତ୍ର କହାଇ ଏହା ଗୋଟିଏକର ପ୍ରସଂଗ
ବସା ନିଜଟେ ହାତ ଅର୍ଦ୍ଧବିହିତ କର କମ୍ପାନ୍‌
ହୋତାକରେ କଥା ହେଉ ଆଖ ପଥ—

ପ୍ରକାଶ ।

ଏ ପାଦକ ଦେଖିବେ ପାହିବେ
କଥିରେ ଜିବନକ ବାତାଙ୍ଗଜ
ଦେଲେ ଆମେଗଲା ବଢି ଦେବ ନାହିଁ
ଆହେ ରେପେଦେଲେ ମଜୁବିତ ଚାହିଁ
ଧର୍ମକ ଛାହିଁ ।

କେବ ଚମଗ ଓ ସାଇରେ ଲାଗେ
ଅବ ନ୍ୟ ଏହି ।

ଅଭ୍ୟବିଧିର ପତ୍ର

१८६८

ପରିବାରକୁ ଆଶା ଦ	ବର୍ଷର ଅଳ୍ପ ।
ପଢ଼ିବେ ଏହି ବସନ୍ତେ	ବୋଲେଇଲାବଳ ।
ଥିଲା ।	ବାଚ ପେଇଥା ଶ
ବିଜେନ୍ଦ୍ରାଚାର	କହ ଲାଗିବ ଶ୍ଵାସ
କମ୍ପେଶ୍ଵର ଦେଇ ପରିବା	ଥାଣୀ
ଶେଖ ମାହାର୍ତ୍ତ ଦେଇନ	କର୍ମର୍ଥ ଉଦୟବ୍ୟକ୍ତିବ
ଥିଲା ।	—ଏକପଦ କୁଦି
ଦୂରଂ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇଥା	କେଇପରି ଦେଖାଇ ବରା
ଦେଇଲା କାହାରେ ଦେଇଥା—	ଦେଇପରି କରିବାରେ
ମିଳ ଓ କରିବା ।	ସେ ଘୋର ମୟତେଜ
ଫେରିଥିଲ ଦେଇଥା କରିବା ।	ସେ ଘୋର ମୟତେଜ
ମାତା ପ୍ରଥାରବ ଦିଲ୍ଲୀ	ପାଶିବ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଥାପନ ଓ ବିଜେନ୍ଦ୍ରା	ଦିଲ୍ଲୀ ଅନ୍ଧରେକ୍ଷଣ
ଦିଲ୍ଲୀ ଦିଲ୍ଲୀ ।	ଏହା ପାଦପାଦୀ
ଦେଇଥା ଥିଲା ।	ଯକ୍ଷମାରାଦ ଦେଇଥିଲେ
ବାହାର ବାହାର ଥିଲା—ଦେ	ଶୀଘ୍ର ଏ ପେଇଦିଲେଇଲେ
ଦୁଇବା ପରିପଥକ ଥିଲା ।	ଦେଇ ଉପର ଦେଇ
ଅଛାନ୍ତ ଦେଇ—ଅଛାନ୍ତ	ଦେଇ କରାଇ ଦେଇ
ଥିଲା ଦୁଇବା ।	ଦେଇଦିଲୁ ଦେଇବା ଦ
ଅଛାନ୍ତ ଦେଇ ଦେଇଥାମ୍ଭ	ଦେଇଦିଲେ ଦେଇବା ଦ
ଦେଇଥା ।	ଦେଇଦିଲେ ଦେଇବା ଦ

ବିଜୁଳସପଦାରେ ବିଜ୍ଞାପନ କରି
କର୍ମୀ ବଳଶଳେତ ରୂପେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ।

ପ୍ରକାଶକ ଦିତ୍ୟତା

ଶତପଥ	୩ ୫୮
ଅଷ୍ଟପଦକୁ	୩ ୯
ଦୃଷ୍ଟି ଏବ ପ୍ରସକୁ	୩ ୧୦
ମାତ୍ର ଦୋଷପଦି ପରିପକ୍ଷ ଦୟ	
ଦେଲେ ଚନ୍ଦ୍ର ଶରୀ	୩ ୧୧
ଗାଁ	

ଦୂର୍ମାସ ଓ ଭଗ୍ୟପୁରୁଷ ସକାଳେ
ଅହର ଦେଶୀ ଓ ଦେଶର ସଖାତ୍ମକ
ଅଧିକ ଦିନର ସକାଳେ ମୁହଁର
ଦେଶରେ

ବିଶ୍ୱାସର ନଳୀ ବିଶ୍ୱାସକଲେ ଏ
ହାତ ଦେବ ।

କେ ଏହି ଦିନରେ ଯାଇବା ପରିବାର ପରିବାର

କାନ୍ଦିଲା ପାତାର ପାତାର

ସାହୁତିକସମ୍ବାଦପତ୍ର ବା ।

୧୨୫

ପ୍ରେସ୍ କିମ୍ବା ମାତ୍ରେ ବୁଝାଯାଇଲୁ ଏହା ନାହିଁ । ମଧ୍ୟ ଭାବରେ ଏହାକୁ ବୁଝିବାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ।

ଅତ୍ରମ ବାପ୍ତିକ ମୂଲ୍ୟ ୩
ପର୍ଯ୍ୟାନେସ୍ଥ ୫

ବର୍ଷ କିମ୍ବା ବରବାର ଗୋଟିଏ ସହଜ
ପାଇଁ ଖଣ୍ଡିବ କିନ୍ତୁ ପକ ପଢ଼ିବାରେ ଲେଖା
କି ସଥା ଅଧିଗାଏ ଅନାଜ ରନ୍ଦର ଅର୍କି
କ କରିଛାକି ଜଳ ଗୋଟିଏ ମାଟିର ଜଳା-
ର ପାଇଁ ଏହି ହର୍ଷରେ ଅଧିଗାଏ ଖୋଡ଼ା-
ଶ୍ରୀଠ ବର୍ଷ । ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାସକା-
ଳକ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କାହା ମୁଣ୍ଡ ତାବି ଦିଅ ଏବଂ
ଏ ପ୍ରକଥା ହେବ ତେବେ ମୁହଁଲବରେ
ପାଖ ଦୂରଭବ । ଅନ୍ତରାଳ ମୁଖ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ-
କରେ ଥିବା ଜଳ ବର୍ଷ ହାତିବ ।

ମର କମୋସ୍ତୁକ ପଦ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ହତ
ଯାଇଛନ୍ତି ତୁମେ ନିଃଶ୍ଵାସ ହୋଇ-
ଏ ବାହିବାରୁ ଅବଶ୍ୟ ହେବୁ ।
ଏକ ସନ୍ଧା ଉତ୍ସବରୁ ବାବୁ ଗଣୀଜାରୀଶ୍ଵର-
ବେଠିବାରାରେ ସନ୍ଧାତର ସୌଭାଗ୍ୟ-
ଶାଶ୍ଵତରଣର ଅର୍ଥକ୍ଷେତ୍ର କରିଥିଲେ ।
ଠିକ୍ କାଟକାରନ୍ତି ନୁହେ ମାତ୍ର କାଟକ-
ର ସାହା ଅଟେ । ବଳୁବା ବାଲିଗାଠ-
ଶିଳ୍ପେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତେବେବମାସ ହେଲା ଅସି
କିମନ୍ତର ଭିନ୍ନର ବସନ୍ତକାନ୍ତି । ବାବୁ ଗଣୀ-
ଶ୍ଵରଦାତର ମୁଢ଼ ରାଧାରାମ ବାବୁ ଏକ
ମୋଦିତ ବାହିକ ମୁଢ଼ ରାଧାପଦ୍ମଶୋଭା
ଶବଦ ମେଗାଇ ସବାରୁ ଏ ବଳର
ବେଶ ପାଞ୍ଚମିତର ବିହି ଅର୍ପି କାହିଁ ।

ଭରତବର୍ଷର ଆୟୁର୍ବେଦର ବିଜେଠ ଗଠ-
ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ବିଜୁଗର ପାଲିମେଘ ସତ୍ରରେ ଉତ୍ସ-
ପ୍ରତିକ ହୋଇଥିଲା । ଭରତାୟ ସେକେଟିଥା
ବୃକ୍ଷାବ ଦେଲେ ଯେ ଅସ୍ତ୍ରବି ବ୍ୟୁତ ଭଲା
ଏବ ବୃକ୍ଷାର ଦର ଦୂରି ଦେବୁ ସତ୍ର ୩୮୫-
୫୦ ରେ ତିନ୍ତି ଟଙ୍କା ଉତ୍ସର୍ତ୍ତ ଦୋରଥିଲା ଏ-
ବର୍ଷ ତେବେଳ ବୃକ୍ଷାବ ଦର ଦୂରି ଦେବୁ ପାୟ
ଦୂର କୋଟି ଟଙ୍କା ଉତ୍ସର୍ତ୍ତ ଦୋରଥିଲା । ତାମ
ଦେଇ କ ଥୁଲେ ପାୟ ଅଧିକୋଟି ଟଙ୍କା ନିଅଣ୍ଟ
ପଢିଥାନ୍ତା । ଏହି ଉତ୍ସର୍ତ୍ତ ଟଙ୍କା ଦେବୁ ଲବଣ-
କର ଭଲା ଭରତାର ଚର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଆଶା
ଦେଇ ନ ଆବଶ୍ୟକ ଏଥରେ ଦେବିଳ ଦୂର୍ଭିନ୍ନ-
ସାଧାଯ ପାଇ ପୁରୁଷଠିର ଦେବ । ବିଜେଠ
ଭୂପ୍ରେର ଦେବାବେଳେ ସତ୍ରରେ ଅତ ଅକ୍ଷ
ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବ ବୃକ୍ଷାବାଦୀବେଳେ
ପଞ୍ଚତିକ ବିଜେଠ ବିଜୁଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦେବ
ଅକ୍ଷାୟ ବୋଲି ବହୁଥିଲେ ସୁଦା ଦେବ
ତାହା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ଭୂରବର୍ଷର ତଥା
ଏହୁପରି ବିଜୁଗରେ ବିରୁଦ୍ଧ ହୁଅଇ ଏବ
ଏବେ ଅନୋକନରେ ସୁନ୍ଦା ଏଥର ବିଜି
ତଳ ଦେଖା ଗଲା ଚାହିଁ ।

ଭାରତର ରେଲବାଟ ।

ସଙ୍କ ୧୦୮୫ ପାଇଁ ଭାରତବର୍ଷ ରେଲ୍
ବାଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ କାର୍ଯ୍ୟବିନ୍ଦୁରେ ବାହାରିଥିଲା
କହିଲା ପ୍ରକାଶ ଯେ ଏହିବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ୮୨୫-

ମାଲଳ ରେଲବାଟ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ଏଥି
ପୂର୍ବକର୍ଷ ୮୦୯ ମାଲଳ କର୍ମିଙ୍କ ହୋଇଥିଲା ।
ସମୟକା ୧୭୦୫୯ ମାଲଳ ରେଲବାଟ ଗତ
ମାର୍ଚ୍ଚନାରେ ଘେର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ।
ଏଥିରେ ସରବାରକର ପ୍ରାୟ ୧୩ କୋଟି
ଟଙ୍କା ଏବଂ କଞ୍ଚାମାଳକର ପ୍ରାୟ ୮୦ ମୋଟି
ଟଙ୍କା ବ୍ୟବ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଦେଖିଯବାକାମାଳକର
ବ୍ୟବ୍ୟରେ ଯେଷମୟ୍ୟ ରେଲବାଟ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ଅଛି ରେ
ମେଣ୍ଡ ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ୭୫ କୋଟି ହେବ । ଏଥିରୁ
ଜଣାଗାହିଥିଲେ ଯେ ଏକା ରେଲବାଟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ୨୧୯ କୋଟି ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟନ ବୁଦ୍ଧି ରହି
ଅଛି । ସମୟ ରେଲବାଟର ତୁଳ ଆୟୁ ସକ୍ଷମି
୧୦୮୮ ସାଲରେ ୩ ୧୫୭୭୪୪୭୫୯ ୯ ଟଙ୍କା
ହୋଇଥିଲା ଓ ସଲ ୧୮୮୫ ସାଲରେ ସାଢ଼େ
କୋଡ଼ିଏବୋଟ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା । କାହିଁ
ଚକାଇବାର ମୋଟ ବ୍ୟବ୍ୟ ସନ୍ତୋଷ ପାଠ୍ୟ ସାଲରେ
ରେ ୯ କୋଟି ୭୧ ଲକ୍ଷକଟା ଅର୍ଥାତ୍ ଅୟବ
ଶତକରୀ ୧୫୫୭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସଲ ୧୮୮୫
ସାଲରେ ୨୦ କୋଟି ୫୮ ଲକ୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍
ଶତକରୀ ୨୦,୫୮ ହେଲା । ଅଛେବ କିଟି
ଅର୍ଦ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧ ଶତକରୀ ଟ ୫ ୫ କାର୍ତ୍ତ କିମ୍ବା
ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା ଏବର୍ବି ଶତକରୀ ଟ ୫ ୫ କାର୍ତ୍ତ
କିମ୍ବା ତୁଳା ହୋଇଥିଲା । କିମ୍ବାର ଅୟବ୍ୟ
ବିଦେଶନାରେ ଲାଭବର୍ଷର ରେଲବାଟରେ
ଲଭ ଦେବାର ଦେଖାଯାଇ ଅଛି । ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେ

ଭବେ ଗାହା ନୁହି । ମଳଧନର ସ୍ଥିତି ଏବଂ
କଳାନାମାନକୁ ଚୁଣିଆନ୍ତିରେ ଲାଭପୂର୍ବ
ଦେବା ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟରେ ଧରିଯାଇ ଲାଭ ।
ସେ ସବୁ ଦେଖାବ କଲେ ଏକାଶାନ୍ତରରେ
ପ୍ରାୟ ଏକବୋଟ ଟଙ୍କା ଲାଗୁ ପଢିବାର ଜଣା
ଯାଇଅଛି । ଏଥରୁ ସମ୍ମାନ ସାମାଜିକ
ଦେବଗାଟ ପ୍ରତିକର୍ଷରେ ଆରମ୍ଭ ଦେବାରଥିଲ
ସେ ସମୟରୁ ଏକାଶାନ୍ତ ପ୍ରାୟ ୧୦ ଟଙ୍କାଟିକା
ମତି ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ଲାଭପୂର୍ବ
ଦେବଗାଟ ଏବଂ ଆରୁ କେତୋଟ ବାରିଜ୍ୟ-
ଦେବଗାଟରେ ଲାଭ ମିଳିଥିଲ ମହି ଅପର ସମୟ
ଦେବଗାଟରେ ଭୁଟି ପଢ଼ୁଥାଏ । ଏହିଦେବୁ ଲାଭ
ଦେବାରୁ ଅଣ୍ଣିକାର କଣ ଏଣିବ କୌଣସି
କଳାନାମାନ ଦେବଗାଟ କିମ୍ବା କରଇବା-
ବାରଣ ସରଗାର ନାହିଁ କର ଅବୁନି ।

ଗତବାସିବଳରଣୀରୁ ଏକବି ଶୁଦ୍ଧଲକ୍ଷଣ
ଦେଖାଯାଇ ଅଛି କି ଭେଲପାଟର ଅର୍କ୍ତନ
କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚଦର୍ଶରୁ କିମାଗତ ଗ୍ରବ୍ ହେଉଥିଲା
ଏହି ସଦ୍ୟପି ଏହୁପରି ବୃଦ୍ଧି କୃଥିତ ହେବେ
କ୍ଲୋକାଳ କିନ୍ତୁ ଲାଭ ହୋଇଥାରେ ।

ବେଶୋନ୍ତିର ଛାପୁ ।

ଆମେରିକାର ଶତ୍ରୁଏ ଶିଳ୍ପକଲ୍ପନାରେ
ପଢ଼ିଗଲାରେ ଲେଖା ହୁଏ କି “ ଦେଶୀୟ ଶର୍ମ-
ଜୀବତ୍ଥବସର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆମେରିକାର ଜାତି
ଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୂଜିନ ଶମଜାତି ବ୍ୟବସାୟୀ
ଆହା କୁଣ୍ଡପାରେ ଏବଂ ଯାହାହାର ଲେବନ୍ଧର
ଗୋଟିଏ ଅଭ୍ୟାସ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଆଳ ଘାବା ସମ୍ବନ୍ଧେ
ଜାବରେ ଲୁବଜନଙ୍କ ଅଛି । ତଥାର ପ୍ରତିକାଳୀ-
ନିମାରେ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରାୟ ହୁଅଛି ଲାଭଟା ଦିବେ
ରହୁଥାଏ, ଦେଶରେ ଉପରେ ଦେଖା ସାମଗ୍ରୀ
ଚାର୍ଜରେ କରଇ, ପାଦା ମୂଲ ଦିଅପାଏ
ତାହା ଏହଠାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦୁଆଳ ଏବଂ ଶିଳ୍ପଯାନ
ପାଇରେ ସ୍ଥାପିତକାରୀତର ସୁଯୋଗ ଦୁଆଳ ।
ଯେଉଁ ଦେଶରେ ଯେତେ ବିଧିପ୍ରକାଶ କରି
ଲାଭ ଦିବ୍ୟର ବ୍ୟବସାୟ ଅଛି ସେତେବେଳେ
ତାମ୍ରପକ୍ଷବଳ ତେବେ ହେ । ଲାଭର ଶିଳ୍ପ
ବାରାଣୀକୁ ଅଧିକ, ବତ୍ତାର ଅଧିକା ରୁ
ଶଥୋତ୍ତରିକୁଣ୍ଠ କର୍ମଶଳ କରିଥାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
କ୍ଷେତ୍ର ପାଇବାର କାହିଁଏ ଏହି କି ଏମାନଙ୍କରେ
କେବଳ କୃଷି ଅଛି ମାତ୍ର ଶିଳ୍ପ ଓ ଶମଜାତିର
ବ୍ୟବ ବିଭିନ୍ନପାଇ ନାହିଁ । ଆମେରିକା ସ୍ବଦେଶ

ଶୀଘ୍ର ଲେବକୁ ସହଳ ବିଦେଶୀୟରେ କିମ୍ବା
ଦେବାନ ଉପାୟ କରି ତେଜଥିବାକୁ ସେଠାର
ତମଙ୍କ ସଂଗ୍ରହିତ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରଧାନ ଶିଳ୍ପିଙ୍କ ମନୋଗୋପ୍ତ୍ଵ
କର ଅଲେଚନା କରିବାକାରଣ ଅମେରିକାନେ
ଶିଳ୍ପିଙ୍କଙ୍କ ବିଷୟରୁପେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁ
ଥିଲା । କରଇ କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଳେକଟାର
ବ୍ୟକ୍ତି କରୁ ଓ ଇଂଗ୍ରେସରେ ଯାହା ଦେବ ଅକ୍ଷୁ
ଜ୍ଞାନକୁ ଜଣା । ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ବୁଝିବାରେ
ରେ ଅମେରିକାନେ ସମସ୍ତେ ଛାଲିଅଛି ବିଦେଶୀଙ୍କ
ଶର୍ମକାରୀଦିନ୍ଦ୍ରିୟ ରୂପ ଆଶ୍ରମସହିତ କଥା କରି
ବଡ଼ଲେଖପଣେସ୍ତା ଦେଖାଇ ଅଛି ମାତ୍ର କବ୍ରାର
ଦେଶର ସଂଭାବ ଦେଇଥାଏ ଉପରେ କିମ୍ପକ ଦୃଷ୍ଟି
ନାହିଁ । ପୁନରେ ଭାରତବର୍ଷରେ ଧଳାବାନ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଖ୍ୟା ଏହେ ଅଧିକ ନ ଥିଲା ବିନ୍ଦ
ଲୋବକ ପ୍ରୟୋକଳମ୍ବୁ ସମସ୍ତଦ୍ୱାରା ସଂଦେଶରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବାରୁ ଶାରକା ବିନା କେବେ
ଗଢ଼ିମରୁ ନ ଥିଲେ । ସେ ଯାହା ଧଳାବାନ
ଜ୍ଞାନି ଜଣା ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ଅଛି ସନ୍ନୋଧରେ ବି
ବାହୁଦୂରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ କୃଷି ଓ ମହାଜନା
ଦ୍ୱାରରେ ଧଳାବାନ ବିଷୟର ଦେଇଥାଏ ନା
ସେ ସବୁ ଧଳା ଅକ୍ଷୁ ସଖ୍ୟକ ଚଳିବଳ ହାତର
ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଜମା ହେଉଥାଏ ଏ
ଶ୍ରମକାରୀଙ୍କାନେ ବିବିଧାୟାକୁ ଲାଗୁ ପରିଯା
ଅଛନ୍ତି । ଲୁଣ, ତେଜି, ନିର୍ବାଚି, ଲୁଗାପ୍ରକାଶ
ନିର୍ଭ୍ୟୋକଳମ୍ବୁ ଦ୍ୱାରା ବିବେଶରୁ ଅମରା
ଦେବାସ୍ତରେ ଏହେଶର ଶ୍ରମକାରୀଙ୍କ
ଆଜି କି ଗଢ଼ କାହିଁ ? । ଏତିବଂ୍ଧୁ ଦିଶାର
ବିଷୟା କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦ୍ୱାରରେ ଅନୁଭବ ଦିବା ଏହି
ଅନ୍ୟପ୍ରଣାଳୀକାର ଫଣୁ କାହିଁ ।

ବାଟ ଅଧିକାରୀ

ବାଂଧୋଡ଼ି ନୟାଇଛଟରେ ଜଣେ ବ
କହି ସ୍ଵାକ୍ଷର କରୁଥିଲେ ସେ ସମୟରେ ଜଣ
ପଠାର ଭଲଗୋଟ ଘର ଓ ଗୋଟିଏ ବାକୁ
ସହର ସେଥାରକି ଯିବାଜାରର ଘାଟର
ପ୍ରଦେଶ ହେଲା । କରସାଥାରର ସମ୍ମା
ନୀ କହିଲା ବି ଗାଇର ଘାଟରଦୂମ ତ
ଟିକେ ଟ ୧/୨ ଓ କାଳସାର ଟ ୧୯୫ ଲେଖା
ଅଟେ ଏପର ଏ ଘଲଗୋଡ଼ର ଟ ୧/
ଦେହଥିଲୁ କିନ୍ତୁ କୁମଳୁ ଧରଗାଟିଏ
ଦେଲୁ କାବ ପାଇସାରା ଦିଅ । ପଠାର

ହୋଇ ଟିକ୍ ଦେଇ ଗାୟମାନଙ୍କ ଜୀବାଳ
ବରାଇ କୁଣିଷଳ । ସେ ଦୃଢ଼ତ୍ତର୍ଥିବ୍ରି ଗୋ
ମେଘାଦିବ ଶାଠଗର୍ଭ କଣା ନ ଥିଲୁ ବିନ
ଶାଠବାନ୍ଧମାନେ ସତବତର ଅନ୍ଧାରକ ଶ୍ରବନ୍
ସ୍ଵରେ ଏପ୍ରକେ ଦୟା ପ୍ରଭାବ କରିପାରି
ଯାଏଇ ସନ୍ଦେହ ଦେଇ ଓ ସେ ଏଥର ଚାରୀ
ବିଦ୍ୱାଳ କଣ୍ଠାରିଲ ଯେ ବାଟବ୍ୟାଳ ବାପ୍ରତିହି
ଦୟା ନ କରି ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ରକ ଜଣଅନ୍ୟରେ
ପଠାଏବୁ କଢ଼ି ପରାଇବ କିମନ୍ତକୁ ଆ
ପରିଗାରର ନିରକ୍ଷଣ ଏକପରିଷା ପରିବା
ତୁଥିଥୁମା ଦେଇଛି । ଗୋମେଘାଦିବ ନ
ନିମ୍ନଲିଖିତ ସହାର ଅଟକ ।

ବୁଲାପୁରେଶ୍ୱରୀ ପାତ୍ର

ଗାଇ ବଳଦ ବାକୁଶା ପ୍ରତିବୋତ୍ତରୁ ଟ୍ଟା
ଏକନ ଏକବୋତ୍ତରୁ ଉଣା ସ୍ଥଳେ ପ୍ରତି
ଗୋଟିକେ ୩୦' ମେଣ୍ଟରେ ଲଭ୍ୟାକ ପ୍ରତିବୋତ୍ତରୁ ଟ୍ଟା
ଏକନ ଏକବୋତ୍ତରୁ ଉଣାଥିଲେ ପ୍ରତି-
ମୋଟିକେ ୩୦'

ବିଷୟକଣ୍ଠ ପାତା

ଶାର ବନ୍ଦ ବାହୁଦୀ ସ୍ଵର୍ଗକୋତ୍ତମୁ ୨୦୯
ଏହିବେ ଏହିକୋଷରୁ କମ ଥୁଣେ
ପଢି ଗୋଟିଏ ୧୫୫

© ১৯ সেপ্টেম্বর

ବାଠେଗୋଟି କଥ ଦ୍ୱାରାପ୍ରେଣେଗୋର
ସୁଧାରୁ ଗୋରୁର ବିରଖ ଗୋଟିକେ
ପଦ୍ମମା ହେଉଥିବା ପ୍ରଥମେ ଲଜ୍ଜମନ
ଏବେ ଅଧିକ ଲେବାର ଅସହ୍ୟ ଅଟେ । ଏ
କିରାଶମାଳ ପ୍ରତି ଗାଟିରେ ବିରାମ-କ୍ଷୁଦ୍ର
ହରିହର ପ୍ରକାଶ ବସଇ ଦେଇ ଅନ୍ତରୀ
କେବେଲେବ ଅବା ଗାହା ହେଲେନ୍ତି
ଅଧିବାର ପଥ୍ୱକ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ ଥିବାରୁ ତା
କ୍ଷୁଦ୍ର ଅବୋ ଧରି ଘରମୁ ଲାହୁ ଏ
ମନ୍ଦିରଗର ଅଭିଭବ ଉପବାର ସୁ
ପାଏ । ତେବେ ଅଗ୍ରତା ନିରଖ ସତ୍ତଵା
ପ୍ରକାଶ ଅଛି । ଦ୍ୱାରାପ୍ରେଣେଗୋଟିରେ କୋଣ
ଶରତ୍ର ବିରଖ ଟ ୦ /୧ ଟ ଖାଲ ପରମ
ନିରଖ ଟ ୦ /୨ ମାତ୍ର ଅଟେ । ସରତ୍ର ତାଙ୍କ
ଗୋଟା ବନ୍ଦ ଓ କଥେ ଶ୍ରମିତା ଏ ସମ୍ମୁ
ନିରଖ ଟ ୦ /୨ ଥିବା ସ୍ମରନ ତେବେ ଏ
ହିଁ ଗାଇର ବିରଖ ବିଷର ଟ ୦ /୨ ଟି
ଏବେତ ମେହେ ଦୃଶ୍ୟକାର ହରିବ
ଅନ୍ତର୍ପ୍ରଦିତ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ ନ କରି ସେ ପଠାଣପର

ପାରସ୍ଯର ପ୍ରାୟ ସମୟ ସବଳ ନିର୍ମିତ
କିମ୍ବା ଅନ୍ଧରା ଥିଲେ ଦେଇଥାଣ୍ଟି । କେବେ
କେବେ ଅଶାକିଆ ଆପେ ଟିକିବ ନ ହୁଏକି
ହେବେ କାହିଁକି ପ୍ରମାଣିତ କି ହେବେ ।
ଶବ୍ଦରୁ ଓ ଗୋ ମେଷାଦ ସବଳା ହୁଏ ପରି-
ବ୍ରତାବ୍ଦୀ ବରା ଓ ସେ ମୁହଁ ପାଖରୁ ଦେବକଙ୍କ
ପ୍ରାୟ ଥିଲା ଦୂଷ୍ଟର ସବଳାର ସେ
କି ପାରସ୍ଯର ଜୀବା କରିଛନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ
ଶବ୍ଦର ଓ ମାହେଳ ଅପରାଧର ଓ ଅତ୍ୟ-
ବ୍ୟାଳି ସବଳାରର ଦିଦିଯେ
କି ଦେବିଅଛି । ଅପରାଧ ଅମ୍ବେଗନେ
ଶକ୍ତି କରୁ ଗେ ମନ୍ଦ୍ରର ସାହେବ ଏଥୁର
କି କଟିଗଲା କରନ୍ତି ।

ଗୋଦଧ-ମେଲିକମା

ପାପକରୁ ତଥିଲେହେଲୁ ସେ ଗର କହିରୁବ
ଏକଶତର ଏ ନଗରର କେତେକ ମସିନ
କ ଗୋଦିତ କରିବାରୁ ମେଳାମେଳ ଅଛି-
କି ଅବଧରେ ଖେପକରୁ ମୂଳମ କର
ଇହି ଏବ ମୁହିମାକମାନେ ଏବତ୍ କୋଣ
ବରତ୍ରା ଓ ଧର୍ମସୁନ୍ଦରୀ ଆପତ୍ତି ବର୍ଣ୍ଣାର
ଯୋବଦୟ ଉତ୍ତାରଦେବାର ଦେଖୁା କରୁ
ପାଇଁ । ଏଥାରୁ ଯଦିଗୋଟି ହନ୍ତୁ କାହାର
କୋଣିଧରିବାରୁ ପାଇଁ ଏବମାନଙ୍କ
କିମ୍ବା ପାଇଁ କରିପାରିବୁ । କିନ୍ତୁ ହନ୍ତୁମାନ-
ନର ଏ ହତ୍ୟରେ କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାହା କି କହୁ
କେବଳ ଦିନହାପ କରିବାଟା ଗୋପନୀୟ କହିଲୁ
ବାପୁଜରେ ଯତକ ପଢ଼ିବା ପ୍ରଫେ ଅମେମାନେ
ଏଥର କିନ୍ତୁ ଜୀବି କି ସାହୁ ଏବ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଏଠାର ସ୍ଥାନ ହନ୍ତୁମାନଙ୍କ କିମ୍ବା କାହିଁ ।
ହନ୍ତୁମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ବେମାନଙ୍କ ବରତ୍ର
କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ କେହି ମୁହିମାନ ଏ-
ମର୍ଗୀ କରିଥିଲୁ ଅବଶ୍ୟ ଗୋଟାଏ ଗୋଲମାନ
ଏହିତ ହୋଇଥାନ୍ତା ଏବ ଭିରୁ ପ୍ରତି-
ବିରୁ ଦେଖୁା ଅବଶ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତା ।
ମୁହିମାନ ଯେତେବେଳେ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତା
କାହିଁ ଏହି ପ୍ରତ୍ୟାହାରକରି କେତେବେଳଙ୍କ
ଲୟକ ବନ୍ଦରବନର ମିଳିବସେଇଲ କଥା-
କାହାରୁ କ ପାଇ ଅପାଶି ଯତେ କେତେବେଳ
ଯୋଦିତ କେଉସିବାରୁ ମେଳାମେଳ ତେବେଶିଥର
କାହା ଏବେଳଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ବିବେଚନରେ
ଦେଖାଇନ୍ତି ପାଇଁ କିମ୍ବାକିମ୍ବା । ଏଥର
ଆମିମାନଙ୍କ ପଥରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହି କୁଡ଼ିର

କେବଳ କଲାନ୍ଦିରେ ଗୋବିଧ ଦୁଇବା ସେମ-
କିମ୍ବା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଅବେଳା ଏହି ମିଳିଲିପିଲଙ୍-
ଅଳକ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ କିମ୍ବା କାହିଁ ନ ଥାବେ । ଏଥରେ
ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୂରିଲମାନମାନକର ବିଭାବର ବିଷୟ
କିଛି ନାହିଁ । ଯେମନ୍ତ ହଜାରାକେ କାଳୀ-
ତାକୁରଣୀର ପାଖରେ ବୋଗା ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଏହି ଯେ ସେ ଅପଣା ପ୍ରୟୋଜକରେ ଛେଳି-
ମେଘୁ ଉତ୍ସବ ଖାଲିବାନମୟେ ବନ୍ଧ କରୁ-
ଅଛନ୍ତି ମୂରିଲମାନମାନକର କାର୍ଯ୍ୟ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ
କରି ନୁହିଲୁ ସ୍ଵତରଂ ସେ ଦୋଷ ହେବେ
କାହିଁ କି ? ଆଜିନରେ ବେବଳ ବିଦ୍ୱାୟ-
ପାଦେ ଦିନରେଇବାଲିକାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶପ୍ରାକ କିମ୍ବା
ଅକ୍ଷ୍ୟ ଦୋଷରୀତାରେ ପଶୁବିଧ କରିବାର
ନିଷେଷ ଅଛି । ଏଥାକୁ ଆସିମାକେ ସେବେ
ପ୍ରମାଣ କରିପାରିବେ ସେ ସେମାନେ ଧର୍ମ ବାର୍ଯ୍ୟ
ଉପଲବ୍ଧରେ ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଜନ ଉପରେ
ଗୋବିଧ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଶାଖା ହେଲେ ସେମାନେ
ଅଶ୍ରୁମୟ କୋରାପାରିବେ ନାହିଁ । ବୃଦ୍ଧ ସେବେ
ଉତ୍ସବିମୟର ସ୍ଵମାନ କରି ପାଇବେ ସେ ଆସି-
ମାକେ ଗୋମାନ୍ଦ ବା ଦର୍ମ ବ୍ୟବସାୟ
ଅଟ୍ଟନ୍ତି ସବତା ବସାଇବାନାରେ ଗୋବିଧ
କରିବିଥିବା ପ୍ରଭ୍ୟକେ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ଥିଲୁହିଲୁ ଥିଲେ ହୁବରେ
ଅପରାଧ ଗରେ ପାହା ତାର ମିଳିଲିପିଲଙ୍-
ବାୟ ଏତାକୁଅଛନ୍ତି ଏହି ଏ ନିରାକାର କରି
ମୂରିଲମାନମାନକେ ବେହି ଉଚ୍ଛ୍ଵସକାର୍ଯ୍ୟ
କରି କି ପ୍ରଭ୍ୟକେ ପ୍ରଭ୍ୟକେ ଆସିମାନେ ଶାଖା
କରିଅଛନ୍ତି ଗେବେ ଉତ୍ସବରେ ଅକ୍ଷ୍ୟ ଦୋଷ
ହେବେ ଓ ହରିଲୁହିକ ରାଜତ୍ରୁଟ୍ଟିକୁ ଧାର୍ମି-
ଦେଇପାଇଁ ନାହିଁ । ମୁହିମଂ ଏବା
ଗୋବିଧ ଶିଳ୍ପ ମୋଦିମା ଅଟଇ । ସବୁ
ଯେବିକର ଏଥରେ ସାମ୍ରଦ୍ଦିଯୁକ୍ତ ଜାଗର
ସୁତଳା କରିବା ହୁମାରୁକ ହୋଥ ହେଉଥାଏ ।
ଉତ୍ସବରେ ହିନ୍ଦୁ ମୂରିଲମାନମାନକର ଉପରେ
ସରାବ ଦେଆଯାଏ । ଉତ୍ତର ପର୍ଦ୍ଦିମ ବା
ପଞ୍ଚକପର୍ଦ୍ଦିମ ଦାତାରେ କିବାର ପଥିବାର କେବେ
ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ଏହି ଏତାର ପ୍ରେସ୍ ମୁରିଲମାନମାନରେ ଗୋବିଧ ବା ଗୋମାନ୍ଦ ବ୍ୟବସାର
କରିବାର ତେଣେବ ଥାଇ ଉତ୍ସବମାନର ସଙ୍ଗେ
ନିର୍ଭବାକୁ ରହା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏପରିପ୍ରକାର
କାହିଁ କି ଏଠା ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୂରିଲମାନମାନର
ମଧ୍ୟରେ କେବେକ ସହିତ ।

— 10 —

ବିଜ୍ଞାନ ଓ କର୍ମଚାରୀ

ବିଟକ ଓ ପୁଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରାତି ଜାଗ
ବସାଇବା ବିଷୟରେ ବିନ୍ଦୁବାଲ ପୂର୍ବେ ପାଞ୍ଚ-
ଦଶ ଶୋଇବ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦାଖାଇ ଥିଲା । ୩-
ଦଶାବ ଟଙ୍କା ମୂଳଧନରେ ଛାଇ ବ୍ୟବସାୟ
ଶଳିପାରିବ ଏବଂ ପ୍ରକାଶ ବିଷୟକାଲେଖାବ୍ୟାପ୍କ
୨୦୦ ଟଙ୍କାରେ ଉନ୍ନି ମୂଳଧନ ଅଳାପ୍ୟାବରେ
ଭିତର ଏହି ଦରାବ ପ୍ରାୟ ଶତକର ବୋଡ଼ିଏ
ଟଙ୍କା ବାର୍ଷିକ ଲାଭ ହେବ ଲେଖିବ ଏହି
କଥାମାକ ପ୍ରତିପଦ କରିଥିଲେ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
ସମ୍ବଲପୁରହୃଦେଶଶାର ଜରେ ପ୍ରାହିକ
ଟ ୨୦୦ କାରେ ୧୦ ଅଂଶ କ୍ଷେତ୍ର କରିବାର
ରହା ପ୍ରତାପ କରିବାରୁ ସବ୍ୟାବୀଶ୍ଵର ସେହି-
କଥାର ଭିନ୍ନରେ ବର କହାଗଲା କି ଆଜି-
ବାଲ ସବଳ ଦେଖୁଣ୍ଡ କେବଳ କାଗଜ କର-
ମର ଦୁଆର ପବନରେଖକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖି-
ଥାର କିନ୍ତୁ ପାଠକ ପରିଷାର ନିର୍ମିତ ।
ଦେଖୁଣ୍ଡ କଲେ ଏ ବାର୍ଷିକ ଅଳାପ୍ୟାବରେ ହୋଇ
ପାରନ୍ତା ବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ରହେବକର୍ତ୍ତାର ପାଦପଥ ।

ଚକରେ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଲାଗିରଥାଏ ଏହି
କଳ୍ପନାଟି ନିଷିଦ୍ଧ ହୋଇଥାବୁ ସେତେ-
ଦେଇଲେ ଯାହାର ଜୀବ ହେବ ଯେ ଦେଉ
ଆଶିବ । ଆଠର ପତିଶାହ କଣ୍ଠେନ୍ତି ଲ ଦେବାର
ଦୂରାନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଏହି ବି ହିମାର ଉତ୍ତରାବୁ
ଅନୁଗତି ତଥେ ଆଠର ପାଇଛନ୍ତକାର ଥିଲା
କିମ୍ବା କରିବାର ଜୀବ ପ୍ରକାଶ କରିପାରିଲା ।
ଏହିପର ଅଛି କେବେ ଆଠରଙ୍କ ମନରେ
ସେ ଦେଇ ତ ଥିବ ଏହା କିଏ କହିପାରେ ?
ବାସ୍ତବରେ କହିବା ବାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଦେଇ-
ଅଛି । ବିଲ ହଥିବିଏ କିମ୍ବର କହି ପ୍ରବର୍ତ୍ତ-
ଲେଖକ ସବୁ ଧାରାରଙ୍ଗ ସାର ଭାବେ ଜ୍ଞାପଣେତି
କଲାବୈକା ବାହାରଙ୍ଗ ମନ ମାନ୍ଦି ଏହି ବାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକୁ ଜୀବ ଦେଇ । ସେ କହି ନ ଥିଲେ
ବାହାର ମନରେ ଧକ୍କାଲା ବି ? ଏଥୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଅମୂଳଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ହୃଦବତ୍ତା କହି-
ବାର ବିଲ ଏହି ଏହି ସାରେ ସମାଦପତ୍ରର
ପ୍ରେସ୍‌ରୁ କେବେବେଳେ କେହି ତାହା ବାର୍ଯ୍ୟରେ
ଯହିଲାର କରିବାର ଥିଲା ଅଛି । କହିବା ମାତ୍ର
କେ ବାର୍ଯ୍ୟ କେବ ସମ୍ମାନିତ କରିବା ବର-
ଦିନ ଅଛି । ବିଟିକ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ନିଧରେ ଗାଢ଼ି-
କାବ ବସାଇବା ବଥା ନୁହିଲ କୁହିଲ । ଏଥି-
ପ୍ରେସ୍ ବିଲ ଏହି ଅର ତେଜ୍ଜ୍ଵଳ ହୋଇଥାଲ
ପଣିଲ ହୋଇ ପାର ନାହିଁ । କହିର କାରିବ
ଏହି ବି ଏଠା ଲୋକଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରତି
ଦୃଷ୍ଟି ନାହିଁ ଏହି ଅନ୍ତରାଳର ପ୍ରାକରେ ବି ହିପା-
ମୂରେ ଏ ବାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାକ ଦେଇଅଛି ତାହା
ତଥାନ୍ତ କଥ ଦେଇବାର ବୁଝିଥା ନାହିଁ । ଏହି
ଦେହଦୁରୁ ତେଜ୍ଜ୍ଵଳ ଥିଲେ ସବୁ ବାର୍ଯ୍ୟ କହିବାକୁ
ଦେଇ ସାହାରୀ ଦେଇ ନାହାନ୍ତ । ଅବଶ୍ୟ ଏବା
ଦୂରାନ୍ତ ଦସ୍ତ୍ୱା ଫଟଳ । ମାତ୍ର ଏଥିପାଇଁ ଏଠା
ଲୋକଙ୍କର ତୋପ ଦୟାମାର ବି ପାରେ ।
କିମ୍ବା ଏମାମେ କାହା ବ୍ୟବସାୟ କିମ୍ବା
କରିବେ ତାହା ତିନ୍ମା କରିବାର ଦୂର
କିମ୍ବାରେ ବସିବିଲାକୁ ଲୋକମେଲେ
ଦେଖାନ୍ତ ଏହିଦିକେ କୁଗାବକ କାଗଜକର
ରହିବାକାଟ ଏବଂ ବାରକାରିଖାକା ଫଟଳ
ଅବମ୍ବ ଦୋଇଅଛି । ଏଠାରେ ରତ୍ନ ରମ୍ଭ
ଥିଲେ ଅବସ୍ଥା ଏବଧିକ ସମ୍ପଦ ଦେଇ ।

ପ୍ରମୋଦ ମିଶନ ।
ଗତଶଳିବାର ସାଧ୍ୟକାଳରେ ଏ ଜଗତୀ
ବାରୀ ଦୃକ୍ଷେଳିବନ୍ଦନାରେ ବାହୁ ନିର୍ମୂଳକାଳବାର
ଶେଷକାଳର ରତ୍ନାରେ ସାଇଲିବ ହୋଇ ଅଚ୍ୟତ
ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ଏ ଖାଂ ଥା କାହିଁ
ଅଭିବାହିତ କରିଥିଲେ । ବାହୁ ମହାଶୟକ
ଆମହିଣ ମରେ ଦେଶୀୟ ସକଳରେଣ୍ଟର
ଶର୍ତ୍ତ ବଜା କମ୍ପେକ୍ଷାର ମହାକାଳ ବାଜାନ
ଶେଷକାଳ ଆମଲ ପ୍ରଭାତ ପ୍ରାୟ ଏକବର ପ୍ରଥାନୀ
ଲେବ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ସାବୁ କାହାଙ୍କି
ପଦ ମୁଣ୍ଡରୀ ବାହାଦୁର ଏବଂ ରାଜ ନିଜଙ୍କା
ଶୋଇ ବାବ ବାହାଦୁର କଲିବା ଦରବା
ରରେ ଶେଷ ଓ ସକଳ ପ୍ରାୟ ଦୋଳ ଏଠାକୁ
ଫେର ଅସିବାରୁ ସେମାତଙ୍କର ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତନା
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଗୁରେ ଅଛନ୍ତି
ପ୍ରକାଶ କରିବା ଏ ମେଲକର ଉପରେଣ୍ୟ ଥିଲା
ଏବଂ ବାହୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥଳ ଦାସ କଗରବାସୀଙ୍କ
ପରିବୁ ଗହିଲ କର ଅପଣା ଉପରେ କେବଳ
ଅଛି ସନ୍ତ୍ରୋଷକଳକରୁଣେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିମାଧ
କରିଥିଲେ । ମିଳନର ସମୟ ଅପରାହ୍ନ ଏବଂ
ଶାତାରୁ ବାହୁ ଏ ଧ୍ୟ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମିତ
ଦୋଷଥିଲା ଏବଂ ବଜା ପୁରୁଷ ବିଷୟ ଦିଲେ
ଅଧିକାରୀ ଅମର୍ତ୍ତିତବ୍ୟକ୍ତି ଅଭିବାଳିତର ଉପ
ସ୍ଥିତ ହୋଇ ଏ ଶୁଭାନୁଷ୍ଠାନରେ ଅନୁରାଗ
ସୋଗଦାନର ପରିଚିତ ଦେଇଥିଲେ । କେ
ବଳ ଅନୁସରଣକ ଲେବ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ କାରଣର
ଅପଣା ଅବକାଶ ମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ଖ୍ୟାପଡ଼ାରୁ ଅସିଥିବା ଏବଂ
ଦିଲ କାଳିକର ବାହୁରଙ୍ଗବାଜି ଦେଖାଇଥିଲେ
ପୁରୁଷ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଧୀ ଭାତ ଗାଉଁର ଉପରେ
ଦୌଡ଼ିବାଦାସାଧରେ ପଢ଼ି ନାନାପ୍ରକାର ସାଧ
ଏମନ୍ତ ପରିପାତରୁଣେ ଦେଖାଇଲେ ତେ
ବର୍ଷତମନ୍ତ୍ରିଲୀ ଦୂଳଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ନ କର ଭା
ପାରନେ କାହିଁ । ଦେଶୀୟ ରମଣୀମାତ୍ର
ଅଭିଧାରକରେ ଏହେ ଛଠିନ ମନ୍ଦରାଧିକ
ମାନ ଅସ୍ତର କରିଅଛି ସାମାଜିକ ପ୍ରକାଶ
ବିଷୟ ନୁହିଲ । ଏହି ବାହୁ ଦେଖିବାରେ ପ୍ରାୟ
ସଜ୍ଜା ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସମ୍ମାଧରେ ଦେଖି
ଅକ୍ଷୟର ରଙ୍ଗବାଣୀରେ ପେଣ୍ଟ ପ୍ଲେଟରୁଲେ
ସକଳ ଦୁର୍ଘଟେ ବୃଦ୍ଧମନ୍ତ୍ରେ ପ୍ରଦେହ କରି
ପାରେ ସବୀ ସତରଙ୍ଗ ରତ୍ନାର୍ଥ ଯାହା-ମନ
ଯାଦା ବୁଝିଲ ସେହି ଖେଳରେ କହିବା
ମରୁ ହେଲେ ଏହି ଅଳ୍ପ କୋଠିରୁ କହିବା

ଅବତାରକ ବାଦ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ
ମନରେ ଅପରା ଅଜଳକାର ବଲ । ମଥେ
ଲଙ୍ଘନ କଣ୍ଠାବାବ ନଥ ହୃଦୟରୁଷିଲ । ଏହି-
ଚରିତ୍ରୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦର୍ଶିତିଲାକି କାଟ ଦୋଳ
ଅଙ୍ଗାରେ ଦାର ପୋଡ଼ା ଦେଲ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଭରିବୁ ସମସ୍ତେ ଦରକାରରେ ସୁନ୍ଦରାର ଏବଂ
ତୁଳିବେଳୀରୁ ସମସ୍ତର ଅଭିରୁ ଅମ୍ବନାମ
ସମ୍ପୋଦ୍ୟ ସର୍ବଜୀବ କାର ଭବନମ୍ବ
ଲଙ୍ଘନକାରେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭୁ ଧର୍ମର
ସବ ବାହାଦୁର ଦ୍ଵୟାକୁ ପରାମରଶିଲା ପର
ବଳେ । ଦ୍ୱୟାକାର ସାରମର୍ମ ଏହି କି ଅ
ମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାଲାଭରେ ଏବନ୍ଦରକାରୀ ସ
ବଢ଼ ଅନ୍ଦର ଚନ୍ଦରଅଞ୍ଚଳୀ । ଏହି
ଆକରର ଦିନଯୁ ଏହି କି ଅପରାମାଳେ ଚ
କାର୍ଯ୍ୟ ନମିତ ସମ୍ମାନର ଦୋଷ-ଅଭିରୁଣ୍ଣ
ସରକାରଙ୍କର ସାଧାରଣ ହୃଦାକ ସ, ନୂ
ମାତ୍ର ଦୋର ଦୁର୍ଦୀନ ସମସ୍ତରେ ଅଭିରୁଣ୍ୟ ପ୍ର
କର ଅନୁଦାନ ପୂର୍ବର ପ୍ରାଦେଶୀ କର
ଅଛି । ଏହି ଦ୍ୱୟାକୁ ସରକାରାବା
ଅପରାମାଳେ ଦିନଶରାପା ସୁତ ନିର୍ବାହ କର
ହେଲେଇବ ବନ୍ଦିଗ୍ରୁହି ସାମାଜିକ ଭାବରେ ବିଶ୍ଵ
ନୃତ୍ୟ । ଆଶମାଳକରି ଏହି ସମ୍ମାନରେ
ଏହି ପରାମାର୍ଥିମାନଙ୍କ - ଗୌରକାନ୍ତର ହୋଇ
ଅଭିରୁଣ୍ୟ ଏବଂ ଅମ୍ବେ ଏହାର ଦେଖା କହୁଁ ଏବଂ
ଅପରାମାଲେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୋର ଏହିରୁ ଅନ୍ଧରେ
ଗୌରବ ପ୍ରାୟ ହେବନ୍ତି । ଦ୍ୱୟାକା ଦୋର
ଦେଲେଇବ ସବ ବାହାଦୁରମାଳେ ଏହି ଏହି
ଏହି ସୁଦ ବନ୍ଦିଗ୍ରୁହି ସରକାର-ପରାମାର୍ଥି
ମାର୍ଗୁ ସଦେଶୀୟର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଏବଂ ସବାନ୍ତୁ
ଦ୍ୱୟରେ ଅଧିକରଣ ଗୌରକାନ୍ତର ଦୋରରୁଷିବ
ଏବଂ ଉହଁ ନମିତ କଳ୍ପ ସହବାରେ ଅମସ୍ତକ
ଧର୍ମବାଦ ଦେବାର ବ୍ୟକ୍ତ କରିଲ । ଏହିରେ
ବାର ପେର୍ସିମାଳକର ଦେଖା ହେଲ ସେମାନେ
ଅଳ୍ୟ ଦୋଷ-ମାଳକରରେ ଅଶ୍ୟୋତ୍ସନ ହେ ଓ
ରହିଥିଲା କାଳା ମେଲ୍ଲାର ଲାଭଦିନ କାଳା ତ
କର ଅଶ୍ୟୋତ୍ସନ କା ବେହେ ଦିଦାଯୁ ହେ
ଗଲେ ଏହି କେହିଁ କାର ଗାତ ଦେଖିବ
ରହିଲେ । ବାର ଏ ୧୫ ବା ସମୟରେ ନେବେ
ବେଷ ଦେଲ ।

ଅନୁମାନେ ଏହି ପ୍ରମୋଦିତ ନନ୍ଦ ଅନୁମାନର ସମ୍ବେଦନାଟି ଅନୁମାନ ବୋଲିଥାଏ
ଏହି ଅନୁମାନ କାହା ମଧ୍ୟମବଳୀ ଯୋଗାଇଁ ଶାଖା
ଅନୁମାନ କରିଛନ୍ତି । ବାସୁଦେବ କେଣ୍ଠେ

କିମ୍ବା ସାଧାରଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟଇ
କିମ୍ବା ପାଥାରଣ ଦେଖିବାର ଏହା ହେବାର
ପ୍ରକଳ୍ପ ହୁଏ । ତାହା କି ହେବା ଶୁଣେ ମଧ୍ୟବାକୀ
ମନ୍ୟବ୍ୟଦର ଅଠେ ପ୍ରକଳ୍ପ କର ଏ ନଗରର
ଦେଶ ବିଜ୍ଞଲେ ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ହୃଦୟର
କାହାର ନୁହେ । କାଷ୍ଟବରେ ସେ ଏ ନଗରର
ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାକ ରହ ଅଟନ୍ତି ଏହା ସମୟରେ
ଯେହାଙ୍କିର ସବଳୁଣ୍ଣାନମାନଙ୍କର ସୁନ୍ଦରାର କର
ଦେଇ, ସବୁ ଉପାଦରର ଦେଖାଉ ଅଛନ୍ତି ତାହା
ଅମାଲ୍ୟ ଅଟଇ । ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟ
କରି ତାହାଙ୍କ ଯୋଗେ ପର୍ଯ୍ୟକାଳ ଓଡ଼ିଶାର
ମୁଣ୍ଡକ କୁଳ କରନ୍ତି ଏହି ଥମ୍ପାନଙ୍କର ପ୍ରା
ର୍ଥନା । ଅମ୍ବେଶନେ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପକରେ
ଅଠମାଈ ଲକ୍ଷ ମହାରତ୍ତାଙ୍କର ସହାର କରିବାକୁ
ମହା ହବିର ପାଇଁଲୁ ନାହିଁ ଏହି ହୃଦୟ
କରିବେ ରହିଗଲା । ମହାରତ୍ତା କଲିବତାରୁ
ଏହାଙ୍କି ଥାପଣା ଗଢକୁ ବାହାର ଗଲେ ଏବଂ
କୁହାର ମଧ୍ୟର ସମ୍ପ୍ର ଅଧ୍ୟୋତ୍ତମ ହୋଇ
କୁ ମେସୁଖର ଦୟାର କେଲେହେବେ
ତ ତାହାଙ୍କର ଗୌରବଲଦରେ
କୁହର ସମ୍ପ୍ର ଅଳନଳର ହୋଇ
ଏହେ କରିବ କରିବେ ।

ପରେ କାଳୀଙ୍କ ଏହି ତ ଖିଲାଫି
ର ମୂର କାଳୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟଧା କାହାର
ଶୁଣେ ରେବାସ ଏକ ରାଜ
ଦେଶ କାହାର ଏହି ସ୍ଵର୍ଗପଦକ
ଯାନରେ ଯେବେ କର ଅଛନ୍ତି ।

— * —

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦ ।

କର ଦେଇ । ଏହା ଏକାଗରରେ ଲକ୍ଷାଶ ଦୁଇ ସତି
କରି ପ୍ରଦୟନ କରିଛି ଅଛ । ୧୯୭୯ ମସିବେଳେ ସାମାଜିକ
ପାଦପଥ । ୧୯୮୫ ମସିବା ହାତେ ।

ଏ କୁଳର ଉମ୍ମାଦିଲ୍ଲାଙ୍କ ନାଥେ ପହି ମହାଶୋକ-
ଛତ୍ର ଏହାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମନୀକାଳ ମହାଶୋକର
ଅନ୍ତରେ ଲିଙ୍ଗଦିଲ୍ଲାଙ୍କ ମାତ୍ରକର ବନ୍ଧୁତା ବନ୍ଧୁତରେ
ଅପରାଧ ପାଇସାରେ ହେଲେବି ଅପରାଧକାରୀଙ୍କର ଉତ୍ତା
ଦେଖିବାପ୍ରକଟ ଅପରାଧକେ ବାର ଚିରପୂରୀ ମାତ୍ରମେହୁର
ତୋମର ପାଦହତିଲ୍ଲାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତ ଦୀର୍ଘକାଲ ହେଲନ-
ଥିବା ଓ ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ ଉତ୍ସମାଜ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉତ୍ସମାଜ
କାମ କୋରାଯାଇ ।

ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏହେବା ପରିଷାଳାର ଲାଭକାରୀରେ
ତା ସାଥେ ଯେତେବେଳେ ଦେଖାଯାଇଲୁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂରକାର
ପାଇଁ କହି ଅଛି ।

ଗତପ୍ରାତରେ ମାନ୍ୟରେ ପଞ୍ଜି ଦୁଇ ହଶାନ୍ତି
ଚାରଥାଳୀ । ଏଥରେ ସମ୍ମର ସମୋତ୍ତ ବିଷବାର
ଦୋଷାତ୍ମକ ପର୍ଣ୍ଣ ଦୁଇ ହଲବୁ ଏବୁ ପାନରେ ଦୁଷ୍ଟବା-
ହର ଯାହା ଦୂଧାର ଦେଇବ ତାହା ଦୂର ଦୟାଅଛି ।

ବାଲେଶ୍ୱରଙ୍କ କେପୁଣୀ ନିଜେକୁ କାହିଁ ଦୋଷାଳକବୁଦ୍ଧି
ଦୟାସ ପାଇତ ଏକା କୁ ମେତିବଳବାର୍କ ର ସାହିପୀକୁ ଅନିବା-
କ୍ରାନ୍ତି ବହିବଳାକୁ ଯାଇଥିବା ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀର-ଶେଖେ ।

ବନ୍ଦରସ୍ତ ଯୋଜିତ ମୁପରଥେଟ୍ରେକ୍ ନିଃ ଯେ, ବି, କୋଡ଼ି
ଆଗାମୀ ବା ୨୫ ଦଶାବ୍ଦୀ ପଦରବିକଷର କୁଣ୍ଡ ପାପ୍ର
ଦୋଷଅହୁଁ ।

ପ୍ରତାପ ନହାଇବ ଯୋଇଶ ଆହ ସୁଧାରେଖେଣ୍ଡ ଦିଲ୍
ଅବ କୀ କ୍ଷେତ୍ର, ଲୋକ ପାହେବଳ ଅବୁଜିତ ବାଲକେ
ଅଥବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ କଟକତଣ୍ଡିନ ଯୋଇଶନ ଘୂର୍ଣ୍ଣରେ
ରହିବେ ।

କୁଟକର ଦେଶେ ମାଲିକୁ ଦୂଳନ ଦେଖିଲାଅ ପତ୍ର
ଚୋହାର ମୋକଦମର ପାଥରକୁ ଝାଁବକିଛାବେ
ଲେଖାର ସମାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

କର୍ମିକଷମୀଙ୍କ ଉଦୟରୟମୁଣ୍ଡ ପୁରୀ କର୍ମଚାରୀ ମହାଶୂନ୍ୟରେ
ଯଜେ ସାଧାରଣ କର୍ମଚାରୀ ଅଛେଥିଲେ । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କେ ନନ୍ଦା
ପାତ୍ର ହୋଇଥିବା ବିଷୟ ଆଠମାହିକୁ ଜୀବାଶ୍ଵର
କୁ ନନ୍ଦାକୁ କର୍ମିକଷମୀଙ୍କ ଦେଇ ମାନ୍ୟରେ ଥାଏ
ପାଦଅବସ୍ଥା । ତରକାରୀ ଶାସ୍ତ୍ର ବିଧିନାମର ବେଳ ଦେବା ବେଳ
ଏବଂ ପ୍ରୟାତି ଉଦୟରେ ଥିଲା । କର୍ମିକଷମୀଙ୍କ ବିଧିନାମର
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶାସ୍ତ୍ର ଦଶରଥ ଦେଇଅବସ୍ଥା ଏବଂ ଲଙ୍ଘନକୁ ଆପଣ
ବାନ୍ଧିଲୁଣ୍ଡ ହେବାର ହେଲାଥିଲା ।

ମହୁତାରେ ଶ୍ରୀରାମ ଏକ ଜଗା ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମାତ୍ର କିମ୍ବା

ମାତ୍ରକର କଣ୍ଠସାର ନଷ୍ଟର ସାହେବ ଦସକ
କଳୁୟ ସମରକ ପେର ଅବିଶ୍ଵାସ ଥାରୁ ଖୋଲା
ମନୀଚକ୍ରମୁଣ୍ଡର ଅକର୍ତ୍ତା ଲଗାଇ ଲଜ୍ଜାର ଦେଖି
ଛି ।

କରୁଥିଲେ ତ ଏ କାହିଁ ଅପାମନ୍ଧରେ ଦିନର ବର୍ଷାକ ଯେଉଁ ସମ୍ମାନ ଉତ୍ସବରେ ଗାନ୍ଧାରାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲୁଁ ବର୍ଷାକ ଅକରାତରୁଁ ମେ ବାରାଟା ମେଥିଲେ ।

ଦୋଷାନ୍ତ ଏକ ଅଳକର୍ତ୍ତ ସବ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କାର ହେଲା
ଯେତୀ କରିବାକାରୀଙ୍କ ଅଗମ ଛାନ୍ଦବେ
ସଂଜ୍ଞି ଦେଇଲାର ଅଶ୍ଵ ପଢ଼ିବ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷକ ମନ୍ଦ ପା
ନ୍ତରୀକ୍ଷକ ବନ୍ଧୁଙ୍କ କରାର୍ଥିତ ହେବ। ଏ କି
ପାହାନ୍ତରୀକ୍ଷକ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ବନ୍ଧୁମନ୍ଦିର ହେବାନ୍ତରେ ।

କରୁଥିଲେ ଏକ ମୋହନୀରେ ଉପରେ ୦୯ ଟଙ୍କା
ଜଳକର ଭୁବନ୍ଧୀର ବିଶ୍ୱାସରେ ତଥା ମାନ୍ୟତାପାତ୍ରରେ ମା
ତ୍ରମର ଦେଖାର ଗ୍ରେନାଇ ଦେଖାଇ ୫ ଟଙ୍କା
୦୭ ଟଙ୍କାଟି କି ଅଛି ?

ତେବେଳେ କଥା ହେଲା ଏହିପରିମାଣ ମଧ୍ୟ କଥା ହେଲା
ତାର ତେବେଳା ସେଇବେ କି ୨୦୦ ଏକମୁଖ ମନ୍ଦିର
ପଢ଼ୁଥାର ସହାଯ ମିଳାଇ ।

ବୁଦ୍ଧିମୂଳକ ବେଶସ୍ଵର ତଥେଶମୁଖରେ ପ୍ରାଣୀ
ଜିତ୍ସର ମାସରେ ବାହାର ମିଶନ ଓ ପ୍ରାପ୍ତକର୍ତ୍ତ
ପ୍ରଧାନ, ଲକ୍ଷନ ଏବଂ ଚାନ୍ଦକଳର ପ୍ରଧାନ, ବିନ୍ଦମାତ୍ର
ପ୍ରଧାନଙ୍କ କର ଶାନ୍ତିଦୟା ହୋଇ ଅପାରାଜିତାକୁ
ଫେରିଦିବେ କୋଇ ପ୍ରକାର ହୋଇଅଛି । ବଜ୍ରପୁରମାହିନୀ
କବେଶମୁଖ ଉତ୍ସବ କରେନ ମଳକବିଜ୍ଞା

ଭାବେ କର ଏକବେଳୀପୂର୍ବମୁଦ୍ରାର ସମ୍ଭାବ
ପରିବ କୋଟିର ବଳାକ୍ଷ ନୀମରେ ନିଆଯ ଧରାବ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲା ଅଗ୍ରମରେ ଟ ୧୦ ଲା ଅର୍ଥିତ୍ତ ୩ ୦ ୧୫ ଟ
ବାବଦଗୁର ତଥବା ହାତ୍ର ଦେଖିଥିଲା । ଏ ସମ୍ଭାବ
ନିର୍ମାଣ ଅନୁଭବରେ ଏହି କହାମ ଅଧିକାର ତେଜି
ଥିବା ଅପ୍ରକାଶରେ ଟ ୧୦୦ ଲା ଅର୍ଥିତ୍ତ ଦେଇଥିଲେ
ପଥର କେତାବ ହେଉ ଥାଏ ।

ମାନ୍ଦୁଳକର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ପଥରୀ ଉନ୍ନାହାର ଦେଇ
ଛଠାର ଦେଇ ଅବସ୍ଥା । ବାଜର ମଚ ଦେ କବତୀମାନଙ୍କ
ବେଢି ଦେଇ ଉନ୍ନାହା ଅଭୟଧିକାର ପ୍ରଥା ଅଟେ ଓ ରହୁଣ୍ଡେ
ପ୍ରହୃଦୟମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦୋଇପାଇଁ । ସେଠା କଣ୍ଠରେ
ମାନେ କର୍ତ୍ତରିଲୁ ସଥେଥୁ ଧର୍ମବାଦ ଦେବେ ଏବି
କନ୍ଦମାହବ ହାତରେ ପକେ କୁହାର କଲା ପିତାମହ
ଶାଶ୍ଵିତ ।

ଅଳ୍ପକୁର ମେଲେଟର ଥେଠା ତରିକାରୁ ଅପରା
ଅଗଳତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇବିଲୁ ଠିକ୍କେବେଳ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ପରିବର୍ତ୍ତ ବନ୍ଦରେଣ୍ଟ ଯେ ହୋଇବି କରିବାରଙ୍କିରାତିରକାରୀମାନ
ମଧ୍ୟ ମରେ ତାହାରୁଗୁ ୫୫୦ ଲା ଅର୍ଥଠିଏ ଚିତ୍ର
ବ୍ୟାପ ଶାଖର ଉପର ପାଇବା ମାପରେ କରିଲାମା
କେତେ ମାନମରକାରୀବର ଯେତେ ସବ୍ଲାବ ବକ୍ର
କାହା ମୂରେ ବିଶ୍ଵାର ନାହିଁ ।

ବୁଦ୍ଧିକାର ସମ୍ମାନ ଅପଳାଇ ସେହାତିଥିଲା ତାଙ୍କ ବନ୍ଦି
ଗାର ପ୍ରାଚୀକ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ସହା ମାଟେବଳୁ ଥାଇଁ ।

ସାଇରେଟିଥିତାରେ କୋଟିବ ବିହିତ ଦକ୍ଷିଣ
ବାହୁଦାରିକାର ସମାଜ ମେଲିଲା ।

ଲୁହାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ମହି ଶୋଭାଯେ । ସରଗନ୍ଧ
ବେଳମାହିଁ ପଦକରନ୍ତିରା ଅଭିନ୍ଦନରେ କରାରିବ
ହିନ୍ଦେହ ଜୀବ ପଦକରେ ପାତାହାନ୍ତରା ଅବସ୍ଥା ଏଠାକର
ଉତ୍ତାରାତ୍ରୀ । ପ୍ରଥମେ ସରଗନ୍ଧ ମନୋଦୟ ଦେବତାରମ
ବେଳମାହିଁ ମାତ୍ର ବନ୍ଦାନ୍ତରେ ମାତ୍ର ପଦକରେ ସେ ଦେଖା ଦେବ
ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ କେ ଉତ୍ତରା ଏ ପର୍ବତ ସୂର୍ଯ୍ୟର କୋର କାହିଁ ।
ମହିମାମ ଓ ଦେବ କିମ୍ବ କହିପାରେ ।

ବୁଦ୍ଧିତ୍ୟପ୍ରାକଳର ଅନ୍ୟଥି ପାହାର ଏହିଯେ ମୋତ୍ତରେ
ଛିଲୁ ମାନୁକରେ ଚୌଥିଏ ଉତ୍ତରିକାଣ୍ଡ ଦେବତା ଅନ୍ୟ
ବସଗରେ ଥାଇଁ । ଯେମାନୁକୁ ସିରି ବୁଦ୍ଧିତ୍ୟରେ
କାହିଁ ଦିନକାହିଁ ହେବ ନାହିଁ ସେମାନେ ଚୌଥିଏ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ
ବିଜୟଶାଖା କରି ପାରବେ ନାହିଁ । ଏ ଅନ୍ୟଥାର ପାହା
ଏହିପତି ଲୋକେ ଆଶ୍ରମୀ ପରି କରାନ୍ତି ହେଲେ ।

ପ୍ରକାଶମାନ ପତ୍ରକ ହୁଏ ସୂଚ ପଞ୍ଜାବକ ଦୂର ମାଲି
ଆହେନାହୁ ମୁଣ୍ଡଳ ନିର୍ଭାଗ ଉଦ୍‌ଧାର କରିଅଛି ଏ
ତଥବନୀର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବନ୍ଦପିତାମହାର କୁଠା ମର ଦେଇ
କୋଟାଲୁ ନାହିଁ ପାଇଁର କୋଟା ମାତ୍ର କରିଅନ୍ତିରେ ।

କଳ୍ପନାତ୍, କାମକ, କୋଟ, ଦେଖା ଓ
ବିଲ୍ଲଗ୍ରୟୋଗା, ମାନାପ୍ରକାରଲୁଗା, ଜ୍ଞାନବାର
କଥାହି, ବଳ, ଧାସ ଉତ୍ତରାଧି ଏହି ଅନ୍ତର
ଅକେହିପ୍ରକାର ଦୁଃଖ ବିଜୟ ଦୁଃଖ । ସାହାର
କୁପର୍ଚ ଦୁଃଖ ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ, ଲେଖିଲେ
ଅତ୍ସୁଦ୍ଧର ଓ ଉଷେଷ ସାବଧାନକାରୀ ସହିତ
ଥିଲାଇଦ୍ଵୀ । ଆମେ ମାଦକଦୁଃଖ ଛାଡ଼ା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସମ୍ମାଧୀ ଦୁଃଖ ବିଜୟ ଓ ସରବରତ କରୁ
ମୂଳ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସୁଲଭ । କେବଳ ସେଇଁ ଦୁଃଖ
ଅକଣ୍ଠାକରୁ କିମ୍ବ କର ଥିଲାଇବାକୁ ଦୁଃଖ
କହିଲୁ ଦୁରିତ ଦର କପକେ ଦିଲି ଥିଲାଇବାର
ମରିଶମ କମଳେ ଶତବର ଟ ମା ହିରାକରେ
କମେଶନ ପ୍ରାଦଳମାନଙ୍କଠାର ନିଆଯିବ ।

ମଧ୍ୟସନ୍ଦରବାସିମାନେ ଅମୃତାରୁ ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରକାଶ
ହେବାରୁ ଘାଁଚା କଲେ ସେମାକବର ପାତ୍ରାର
ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ସୁରେ କାରଣ, କାହାର କୁଳଜ କ
ଣା, ରେଣି ସୁରୂଷିତ ହୀ, ରେଣିର ଅଚରଣ,
କିମ୍ବାକମ, ଅହାର, କୋଷୁରୁକ୍ତ, ଆଗ୍ରହୀରୁ
ଇତ୍ୟାହ କିମ୍ବାକମ ରେଣି ପଠାଇଲେ ତାହାର
ସଥାପନେ ଜୀବିତ ପଠାଇବାକୁ ।

ଅତ୍ରମନ୍ତଳ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଜୀବନ ଓ ଦୁଃଖ
ମୋହରିବାରୀମାତ୍ରକଟକୁ ପ୍ରେରଣାତ୍ମକ
ହେବଳ ପ୍ରଯତ୍ନ ସ୍ଥାପନ୍ତ ଜୀବିତରେ
ଆବରେ ପଠାଯାଇ ଥାରେ ।

ଅସବ ଅତିମୟ କର ବଜ୍ରପାନ ଦେବା
ଦ୍ୱାସ୍ତୁଯାଜଳ । ମଧ୍ୟସଲକାପିମଳେ ଥରେ
ଅତ୍ୱା କଲେ ସବୁ ହୁଏ ଥାଇବେ । ତେବେ
ଏକବ ମାତ୍ର ବିଶାର୍ଦ୍ଦ କ ଅମ୍ବଳକଟ୍ଟରୁ
ଦୃକ୍ୟାବ କଷ୍ଟ କରେ କା ଚିତ୍ତପ୍ରିଜ ହେଲେ
କହାଣି ହେଛ ପ୍ରଭାତର କେବେ କାଟି ଅପର
ଥରେ ବସି ଅଭିନିତ ପଦାର୍ଥମାଳ କଳା
ପରିଷ୍ଠମରେ ଓ ସକ୍ରମିଲ୍ୟରେ ଓ ଅନ୍ତରୂପରେ
ପ୍ରାୟ ଦେବେ ।

ହେବା କରୁଣ୍ଡି ଶପାଦ ଛମ୍ବ ଠିକଣାରେ
ଆମୁତାଙ୍କ ଧାନ୍ଦରାଜ ହେବା ।

Gantak Stores } শালবনমোহর পত্রিকা
বেশ্যত্বে ও অংশালয় } আন্তর, বালুকালা রাঙ্গন

ବାଲିକାଶ୍ରମ

ତଳାରେ ଅସ୍ତ୍ରା ଦକ୍ଷରେ ଧରି କଟକ
ଶୌଖ୍ୟ କଲାପ ବାହୁ ଗୋପନୀୟର ଅସ୍ତ୍ରକ
ବସାନିକଟେ ବାହୁ ଅର୍ଥବିଜନ କର ବିଜ୍ଞାନକ
ଦୋଷାକରେ ଧରି ହେଉ ଅଛି ଅଥା—

୧୦ ପରି ନାହିଁ ଏକାଂଶ ଗ୍ରାମୀଁ ଉପରେ	୧୦
୧୧ ପରି " " ୩୩୫ " ୩୦	୧୧
୧୨ ପରି " " ୩୨୧ " ୩୦	୧୨
୧୩ ପରି ଉଚ୍ଚତାବିନ୍ଦୁରେ ୩୫୧ " ୩୦	୧୩

ଶ୍ରୀମତୀ କାନ୍ଦୁ ଲିଗୋଷ୍ଠାବର ପ୍ରସ୍ତର
ବହୁଧରବଜାର ବସା ନିବଟସ୍ତ ଅମ୍ବମାଳାର
ଦୋକାନରେ ଚନ୍ଦରକୋଣା ଓ କିଲାଣ ଓ
ରେଖମାର୍ଗରେ ଲୁଗା ଓ ଶ୍ରୀରଙ୍ଗା ଓ ଲୁଗା
କଣ ତମାଞ୍ଚ ସତର୍ଗତର ଫଳୟ ଦେଇ ଅଛି
ତାହା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଦୂରବର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦିତ
ଅଛି । ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛି କେତେବେ ଫେର୍ମଲ
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ସକାଣେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତାହା ନାମ୍ବୁ ଭଗରେ ଲେଖାଗଳ ସାମାବର
ସାହା ଅବଶ୍ୟକ ଭାବୁ ପୋକାନରେ ଅଛେ
ଏଣେ ଦଲେ ସୁଲବ ମଲିଖରେ ପ୍ରାୟ ହୋଇ
ଥାଇବେ । ଏହଜା ଅମ୍ବମାଳକ ଅନ୍ତରେ ଶାତ୍ର
କିନ୍ତୁ ସକାଣେ ଦୋକାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖି
ଅଛି । କେହି ଖପଦ କରିବାକୁ ଝାହିଲେ ତାଙ୍କ
କିନ୍ତୁ କପିଲିବ । ସବୁ ଭାବୁ ଆତମାକ ବନ୍ଦିତ
ଦେବା ପରି ଅପଣା ମନୁଷ୍ୟ ସକାଣେ ବନ୍ଦ
ରହାନ୍ତି ଦେବେ ଏକ ବନ୍ଦିକୁ ତେ କଣ ଟଙ୍କଟଙ୍କ
ହୃଦୟରେ କଜାବେଲେ ପାଇ ପାଇବେ । ମାତ୍ର
ତାହାର ସବୁ ଖ୍ୟାଳକରି ଜାର ଗାର ହିପରେ
ଥିବ । ଏତ ଦେଲେ ଶାତ୍ରର ପୁର ମନ୍ଦିର ତାଙ୍କ
ଦେବବାବୁ ଦେବ ।

ବର୍ଷାକାଳ

କଳାର ମେଲାରୀ ।	ବର୍ଷର ଅର୍ଥ ।
ଗୁଡ଼ରେ ଶୁଦ୍ଧ ହେଲେ	ମୋହେଲାହର ।
ଖରିଲା ।	ବାତ ଚିନ୍ତନ ତୁ
କଳାରିଯାଙ୍କ	ବିଜ ଉପରେ ତେ ପ୍ରାତି
କଳାରିଯାଙ୍କ କେବଳ କଳାରା	ପକ୍ଷା
ଜେତ ପ୍ରାତି ତୋର	କରସ ହୃଦୟରୁଚ
ଯୁଗି ।	ଏକଷବ କୁଣ୍ଡ
କଳାର ଅର୍ଥର କଳାରା	ହେଲାପତ ନିଯୋଜି ହୁଏ
କଳାରା କାଳିକ ପ୍ରାତି	ପର୍ବତୀ ପାତର
ପରି ତ କଳାର ।	୧. ମୋହନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ପ୍ରେକ୍ଷିତ କାଳାର ପରି ।	ଆଶାର ତ ବୃଦ୍ଧାର ।
ହାତା ପରାରର ଅର୍ଥ ।	ବିଜ୍ଞା ଅବବେଳୀ
କାଳାର ତ କାଳାରା	ସତ୍ତା କାନ୍ଦା
ଫେର କଥା	ଅକ୍ଷୟୋତ୍ସବ ପେନ୍ଦ୍ରିଯୁ
୧୦୦ ହତ ।	ଅନ୍ତିମ ପରାମର୍ଶରେ
କଳାର ପାହାର ।	କେତେ ଉପର ଯେତ୍ର
ପାହାର ପାହାର କଥା ହେ	୨୨ ହକାର ପ୍ରକୃତି
କୁଳା ପରାମର୍ଶର ହୁଏ	ଯେତେବେଳ କେତ୍ରା ନ
ଅର୍ଥାତ କେତେ—ଅର୍ଥାତ	ପରିବ କରି କାହାର
କେତେ ହେ ।	ପରାମର୍ଶରେବେଳୁକୁ ହେତୁ
ହେଲେ ତୁମ୍ହା ।	କି କହେ ।
ଅର୍ଥାତ ପୁଣ ହେତୁମ୍ହା ।	

ଯୋଗପ୍ରକାଶ ତ ପିତାଙ୍କ	ହେଉଥିଲା ତ କଥା	ହେଉଥିଲା ତ କଥା
ନାହିଁ ଦିଲେ		କାହାର ହାତ
କାହାର ହାତ କାହାର	ଦେଖିଲାମାନେ ଆଜି	ନାହାନୀମା
ଦେଖିଲାମାନେ ଆଜି	ତ ପାଞ୍ଚିଲେ	ଦେଖିଲା ତ ଯେବେଳେ
ତ ପାଞ୍ଚିଲେ	କଥା	ନହାନୀମା ଏହା ତ ଯେବେ
କଥା		ତ କଥା
		ନହାନୀମା -ତ କଥା
କଥା		ଆଜି ଆମିଯୋଡ଼ ଏ
		ଆହା ।
ନାହାନୀ ତ ନାହାନୀକଥା		କିମ୍ବା କଥା
କଥାକଥା	କଥା କଥାକଥା	ଏମେଲାମା ଅଧି
କଥାକଥା		ତଥ ଛାତାର
କଥାକଥା		କଥାକଥା
କଥାକଥା		କଥାକଥା

ପ୍ରତିକାଳ

ଏ ଗାଇକୁ ଦେଇଥିଲେ ଆମରେ
କିଞ୍ଚିତ୍ ରେ ଉଚିଲାଇ କାହାରୀରେତିର ଫାଟ
ଦେଲେ ପାଣିଗଲା କନ୍ତୁ ଦେଇ ଉଚିଲାଇ ମ
ଅବେ ଲେଖିଦେଲେ ମଜ୍ଜବୁଦ୍ଧ ଦେଇ ଓ କୁ
ଧରିବ ଲାଗିଛି ।

ବରିଲ ଚମଳୀ ଓ ସାହୁରେ ଉପାଦକ
ତାଳି ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

ଅଭ୍ୟବହର ପତ୍ର ୧

ଦୁଇତିଥିରେ ଦୁଇତିଥିରେ ଦୁଇତିଥିରେ
ଶରୀ ଚରଣଖେତ ରୂପେ ଶରୀ ଦୋଷହାତ୍
ସଥି ।

ପ୍ରଥମ ଅତ୍ୱ ସକାଳେ

ମାତ୍ରପୁଣ୍ଡ	ଟ ୨୦/-
ଅଞ୍ଚଲପୁଣ୍ଡ	ଟ ୫/-
ଦୂର୍ଦ୍ଧ ଏବଂ ପ୍ରମଳ୍ଲ ଟ ୩/-	
ମାତ୍ର କୋଣ୍ଡର ବଜାର ଯେତେ ସବୁ	
ଦେବର ଉର୍ଫର ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୩/- କୁ ଛାନ୍ଦା କେବଳ କାହିଁ ।	

ଦୁଇବୁ ଓ ଦୁଇଥିଥର ସକାହେ ଏଣ୍ଟି ପୁଅନ୍ତର
ଦେବ ହେବା କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଅନ୍ୟକ ଦିନର ପାଇଁ ସମ୍ମାନରେ ହେଲା
ଅନ୍ୟକ ଦିନର ସମ୍ମାନରେ ସୁତ୍ତି କରିବାରୁ
ଥୋଇଲା ।

ତାଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜି ଦେଖିଲୁ କିମ୍ବା ପାଇଁ ପାଇଁ
କାହାର ଦେଖିଲୁ ?

କେବୁ ଏହି ଉତ୍ସବରେ ପାଇଁ ଆମେ ଦିଲାଖାରଙ୍ଗାଳ ହୀନ
ଦିଲାଖାରଙ୍ଗାଳ, ହିମାଜିଲିମଣ୍ଡଳ ଓ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାତର କଟକ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିବା ।

ଶେଷ
କାହାରେ

୩୦ ଡିସେମ୍ବର ୧୯୫୧ ମାତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ୩୧ ପ୍ରଦୀପ ୧୯୫୨ ଜାନୁଆରୀ ୧୫ ପତ୍ରକାରୀ ଏକାକିରଣ

ଅଞ୍ଚଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩
ପ୍ରସ୍ତରିକ୍ସ ଟ ୮

ବାନୁଥର ବାବୁ ଉଦ୍‌ଦିନାରୟୁଗ ବେବେ
ବାଗଲୁପୁର ଜଳ ପୋଗାଇବାକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମୁଖୀ
ନ ଉତ୍ସାହମନ୍ତ୍ରେ ଟ ୨୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ କୁଣ୍ଡାଳମ୍ବନ୍ଦି
ମନ୍ତ୍ରେ ଟ ୧୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନକରି ଥିବାରୁ
୨ ଟଙ୍କା ବାବାତର ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାନ୍ୟତା ନିମନ୍ତ୍ରେ
ସା କରିଥିଲୁଛି ।

—୦୯୫୫୫୦—

କିମ୍ବାର ଗାରଜାକରୁ ବଡ଼ ଅଳନସହିତ
ଅବରଳ ଦେଲୁଁ ଯେ କରୁଣାକୁଳମୟୀ ଶ୍ରୀମତୀ
ମହାଶଶୀ ଭାବୋଦ୍ୟମ୍ଭୁ ବଲିପ୍ରସିଦ୍ଧ ମମା
କରିଥିଲୁଛି । ମହାପ୍ରଦାନକଷେତ୍ରେ ଏହିପରି ମର୍ତ୍ତ୍ଵ
ହୋଇଥାଏ ବିଦ୍ୟାନ୍ୟତା ପାଇବାର ବିମା
ପଞ୍ଚାବର ଭୋଗିବି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂପରେ କେବେ
ଦାଖ କରିବେ ନାହିଁ ।

ସିରରସରିଷ ପଦ୍ମଶାର ବସ୍ତ୍ରଦିବିର
କୁଠା ନିଯମ ଅଗମି ସଲ ୨୦୧୨ ସାଲରେ କୁ
ତାପ ଦେବାର କିମ୍ବାର ଦୟା ଯାଇଥାଏ ।
ଅର୍ଥାତ୍ ହକ୍କ ସାଲର ଅଗସ୍ତ୍ୟମେତରେ ଯେଉଁ
ପଦ୍ମଶାର ବୁଝାଇ ହେବ ତହିଁରେ ଯାହାର
ବିଦ୍ୟାନ୍ୟତା ପାଇବାର କାଳାବ୍ଦୀ ଏବଂ
ପାଇବାରେ କୁଳ ଲଗାଇ ଓ ଗଲାରେ ପୁଣ୍ୟପାଇବାର
ମାନା ହୁଲାଇଦେଲେ । ତହିଁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏହାର ବୁଝାଇରେ ସେବାରୁ
ବାହାର କରି ଦାଣ୍ଡରେ ଛାନ୍ଦେଲେ । କି
ପାଇସ୍ତ୍ର ସେମାନେ ! !

ବ୍ୟାବୋର୍ତ୍ତର ହେଲେ ବାବୁ ମହେଶ୍ୱର
ଗୋଧୂଶକ୍ରର ଗତ ସପ୍ରାତରେ ମୃତ୍ୟୁହେବାରୁ
ବାରକୋର୍ଟର ବିଶ୍ୱାସପତ୍ରମାକେ ଅଦ୍ୟାତରରେ
ଦୃଷ୍ଟି ପରାପରର ତାହାକର ପ୍ରସାଗତା ଏବଂ
ସମାଧିରୁ ବଡ଼ ପ୍ରଶାସନମୂଳରୁପେ ସ୍ମରଣ
କରିଥିଲେ । ମୁହଁ ଗୋଧୂଶ ମହାଶୟକ୍ରର
କୋଲଗା ବାବସାୟରେ ବରେଷ ପ୍ରତିପତ୍ତି
କରି ହୋଇଥିଲୁ ଏକ ହତ୍ୟା ଅରଳମେ ତାହା
କରି ବିଶେଷ ରୂପରେ ଥିଲ । ଏହା ଗୁରୁ
ବାନର ପ୍ରକାଶକ୍ରର କରିଥିଲୁ ଚିନ୍ତା କରୁ
ଅଛି । ପଦ୍ମଶାର ଦେବାର ପାଇଅଛି ଯେ
ଶବ୍ଦ ଗଦା କର ରଖିଲେ ପୋକ ଲଗିବାର
ସମ୍ବାଦକା ଅଛ ଅତ୍ୟନ୍ତରେ ରଖି
କେ ଅଧିକ ପୋକ ଲଗଇ । ଅଖାପଟରେ
ବାରବିଜନାରାଜ ଅଛ ବାରବାନରେ ତିନ୍ଦାଇ
ସୁଖାଲାଇରୁ ଦେହପଟରେ ଶବ୍ଦ କୁଳରେ
ପୋକ ଜରିପାରେ କାହିଁ ଏହି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ କରିବା
କୁଠାର ନାହିଁ ।

କଣେକ୍ଷି ପ୍ରାକ୍ତନପ୍ରକାଶରେ କଲିବାରେ
ଦୂରକର ହନ୍ତୁ ପ୍ରାକ୍ତନରେ ଯାଇବ କରି
ପଦ୍ମଶାରକୁ ଧରିପାରି ତାକେବ୍ୟରେ ଶିବା
ରେ ତାଙ୍କୁ କେତେକ ହିନ୍ଦ ଧରିବେଳେ ଯେ
ଏ ବରେ ପୁଷ୍ପର ତାକୁ ମୁହଁରେ କୁଳ କାଳା
ବୋକ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ପାଖରେ କାଳା ଓ ଏବଂ
ପାଖରେ କୁଳ ଲଗାଇ ଓ ଗଲାରେ ପୁଣ୍ୟପାଇବାର
ମାନା ହୁଲାଇଦେଲେ । ତହିଁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ
ବାହାର କରି ଦାଣ୍ଡରେ ଛାନ୍ଦେଲେ । କି
ପାଇସ୍ତ୍ର ସେମାନେ ! !

ଶବ୍ଦାଦ କମାକର ରଖିଲେ ତହିଁରେ ଯେବେ
ଲଗିଯାଏ । ପୋକ ଲଗିବା ନବାଲଗ କରିବା

କାରଣ ଗବର୍ନ୍ମେଷ କରିଥିଲୁ ଚିନ୍ତା କରୁ
ଅଛି । ପଦ୍ମଶାର ଦେବାର ପାଇଅଛି ଯେ
ଶବ୍ଦ ଗଦା କର ରଖିଲେ ପୋକ ଲଗିବାର
ସମ୍ବାଦକା ଅଛ ଅତ୍ୟନ୍ତରେ ରଖି
କେ ଅଧିକ ପୋକ ଲଗଇ । ଅଖାପଟରେ
ବାରବିଜନାରାଜ ଅଛ ବାରବାନରେ ତିନ୍ଦାଇ
ସୁଖାଲାଇରୁ ଦେହପଟରେ ଶବ୍ଦ କୁଳରେ
ପୋକ ଜରିପାରେ କାହିଁ ଏହି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ କରିବା
କୁଠାର ନାହିଁ ।

ସମ୍ବଲପୁରରେ ଶିବା ଅନନ୍ଦବିହାର
କରିବାର ହେଲୁଁ ଯେ ମହାନାନ୍ଦରେ ରହି
ଅସ୍ଥିବା କାଠକୁଳରେ ସମ୍ବଲପୁରରେ ଯେହି
କରି ଶିବ ନିଯାମାଜ୍ଞଦିଲା ତାହା ପୁରାଶଗତ କରି
ଶୁଭକ ଅଦେଶଅନୁଯାୟୀ ହତ୍ୟାକାର ଅଛ ।
ନାଥରେ ଶିବିଦ୍ୟବିଦା କାଠକୁଳରେ ଶବ୍ଦ
ନେବା ଆଜକିରୁକୁ ପୋକ ଆମ୍ବେମାନେ
ସେହି ସମୟରେ କହିଥିଲୁଁ ବଡ଼ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂପ
ଦେଖି ଯେ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଦାମେମାନେ ଏହି ବନ୍ଦନ-
ବିଦ୍ୟା ଦୁଇବାକୁ ଏବେଦନ କରି କରି
ବେଶେ କରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ଧ୍ୟେରେ
ପଥାଇଲେ ।

ଭରିଯାଇଲକେହିକର ସୁନ୍ଦର ବିଜାହିନୀ
ଲଗେନ୍ଦ୍ରିଯାଧ ଗୋପ ସାହେବ ପ୍ରାମ୍ଭିକ ବରି
ହନ୍ତୁମୁହଁରେ ପିତ୍ତ୍ଵାଦି କରିଥିଲୁଛି । ଏମହାଶୟଦ

ବାରିଶୁର ଦେବା ନମେତ୍ର ବିଲକ୍ଷ ସାଇଥୁଲେ
ଏବ ସେଠାରୁ ଫେର ଅପି ସାହେବ ଶତରେ
ରହୁଥୁଲେ । ଯାହା ଦେଇ ଏହିର ପ୍ରାୟତ୍ତିର
କର ଜାଗରେ ମିଳିଅଛନ୍ତି । ଏଥାରୁ ସାହେବମା
ବୋଲନ୍ତି କି ଏହି ଲେବର ବିଲକ୍ଷ ଯିବା
ଛାଇବ ନ ଥିଲ । ବିନ୍ଦୁ ଆମ୍ବେମାରେ ଏହିରେ
ଅତ୍ୱା କିଛି ଦେଖୁ ନାହିଁ । ଘେବେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ-
ପ୍ରତି ତାବାଜର ଶକା ଦେଲ ହେବେ ବହିରୁ
କଥିବ କରିବା କି ତୁମଙ୍କ ଦେଉଥାଏ ?

ବଲିକରାଇ ମିରୁଳାମବ ସମ୍ମାଦପଦ
ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ ଅଗମି ଭୁର୍ଗାପୂଜା ହୁଣ୍ଡରେ
ଏହଦଳ ହିନ୍ଦୁ ଏକଜାହାଜ ଉତ୍ତାବତ ବଲି-
କରାଇ ବିଲୁର ଦ୍ରମଶ କରିବାରୁ ବାହାରିବେ
ଏହ ଏମନ୍ତ ବିନୋଦସ୍ଥ କରିବେ ସେ ଜାହା-
ଜରେ ଓ ବିଲୁରରେ ସେମାନଙ୍କ ଜାତିର-
ଆର କୌଣସି ବନ୍ଧୁଦାତ ଦେବ ନାହିଁ ।
ଅର୍ଥାତ୍ ଭାତ୍ରିଶାତକ ଓ ହନ୍ଦୁର କଣ୍ଠବା-
ନ୍ଧୁ ଦ୍ରବ୍ୟରୁ ସଙ୍ଗରେ ନେବେ ଏହ ଜବଳ-
ଶୀଘ୍ର କୌଣସି ଘରାର୍ ପ୍ରଦରଶ କରିବେ
ନାହିଁ । ଏମାନଙ୍କ ସଂକଳନ ବାର୍ଷିକତାର ବିବା-
ହେବା ଗୋଟିଏ ବଜା ଛଠିଲେଖମାସା-ମୀମାଳ-
ବିତ ଦେବ ଏହ ହନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ବିଲୁର ଗମ-
ନ୍ତରେ ଅତି ବର୍ଷ ବାଧା ରହିବ ନାହିଁ ।

ବୌରୁ ସମାଦିପତ୍ରରୁ ଅହଗତକେଲୁ
ଯେ ଉଥିରେ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧର ସମ୍ମ ନିକଟରେ
ବୋରୁଥିଲା । ଏଥିରେ ଅନେକ ହିନ୍ଦୁ ଓ
ଜ୍ଵାଳା ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏହି
ବ୍ୟାହୋର, ଅନୁଷ୍ଠାନିକ, ଲମ୍ବୋ, ବାନ୍ଧୁର,
ପ୍ରୟାଗ ଓ ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରକଟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରୁ
ପ୍ରକଳିଷ୍ଟମାନେ ଏ ସମ୍ମକୁ ଅପିଥିଲେ ।
ଅନେକଙ୍କ ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କରେ ସ୍ତର ଦେଲ କେ
ବିଲୁପ୍ତ ଫେରଣ ହିନ୍ଦୁମାନେ ସ୍ଵଜାରିରେ
ଦିଅଗରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପାପ୍ରତିଭ କରିବାକୁ ଦେବ
କି ନା ଭଲ ସତ୍ତିବାରେ ଲେଖା ଯାହିଁ ।
ପାପ୍ରତିଭ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ ବିତ୍ତ
ଦୋଷ ଜାହିଁ ଘରତ ଆଧୁନିକ ସମ୍ବନ୍ଧରୀପରୁ
ଗୋବିଷାଣୀ ପିଇବା ଜାଣାବ ଅଷ୍ଟଙ୍ଗର ଓ
କୁଣ୍ଡିତ ଜଥାତ ସମସ୍ତ ଫଳାଙ୍ଗଳ ଦୂଷିତରେ
ପାପ୍ରତିଭ କରି ବୃଦ୍ଧମାଜିଲୁଙ୍କ ହେବାର ଭିତର
ତତେବେ ବିଲୁପ୍ତଗମନକର ପଳ ବିଲୁପ୍ତି
ତତେବେ ବାର ହୋଇ ରହିବ ।

ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହାରେ କାହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ
ପାଇଁ ଅନେକ ଜୀବାଳ ଥିବାରୁ ସେଠାର
ସେ ଯାଏ ଦେବାନ ଗ୍ରୀ ଦାଶରଥ ପୁରୁଷ
ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଲୁ କି ସେହି କୃଷ୍ଣମାତ୍ରେ
ଏହି ଜୀବାଳମାତ୍ର ଆବାଦକର କୃଷ୍ଣ କରିବାରୁ
ନହା କରିବେ ସେମାତ୍ରେ ଦେବାନ ମହାପୁରୁଷ
ନିବଟରେ ଆବେଦନ କଲେ କର୍ତ୍ତମାନ ସୁନ୍ଦର
ଦିବରେ ଆତା ପାଇପାଇବେ । ବିଲମ୍ ବିଲେ
ଏପରି ଦୂଲଭ ମଳଖରେ ଜୀବାଳ ପାଇପାଇବେ

ବାହଁ । ରେଡ଼ାଖୋଲରେ ଆବାଦିଜିମିର
ଦର ବେତେ ଏହି କଣ୍ଠର ପୁଣିୟ କଳେ
କେବେକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ ଦର ଦେବାକୁ
ଦେବ ଜାହଁର ସଂଷେଷ ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହେଲେ
ଓଡ଼ିଶାର ମୋଗଲବନ ବାଗଭାତରୁ କେହି
ସେଠାରେ ଗୁପ୍ତ ବରତା କାରୁଣ୍ୟପାଦମୟ ।
ସେବରୁ ପ୍ରକାଶ ନ ହେବାରୁ ଅନୁମାଳ ହେଉଛି
ଅଛି ବେବଳ ପ୍ରାମାୟନ୍ତେକଙ୍କ ସବାରେ
ତଳି ବଜ୍ରାଧନ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ।

ବିଲୁଚରୁ ଜୀବଯୋଗେ ସମ୍ମାଦ ଅଧିଷ୍ଠତ୍ତ
ଯେ ଶାରତବର୍ଷର କବାକ ଥିଲାକ ସମ୍ମରଣେ
ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ କମିଟୀ ଗଠିତ ହୋଇ-
ଅଛି ଏବଂ ତର୍ହିର ସହିତେଣାରେ ଲଞ୍ଜା କର୍ତ୍ତା-
ବୃକ୍ଷ, ଲଞ୍ଜା ଉପନ, ଲଞ୍ଜା ରିଏ, ମରବୁରସ୍ତ,
ଡ୍ରାଫ୍ଟରଙ୍କ ଓ ଭାବାଙ୍କ ସହିତିଶୀ, ଭାବିତ
କେଇ ମାନିଙ୍ଗ, ଶାମଲଭ୍ରତ, ସର ଭଲଧିମସ,
ସର ତକଳିଯୁ ବନ୍ଧର ଏବଂ ଦାଦା ଶାର
କେର୍ତ୍ତରେଣ ଭୁଲୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏମାକେ
ତ ସମ୍ବାଦର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବେ କଣ୍ଠାୟାଦ
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ବିଲୁଚର ପ୍ରଥମ ସବାଦପତ୍ରରେ
ଲେଖାଅଛି ଓ କଳ୍ପା ବିମୃଃ ପ୍ରାପ୍ତ ଦେଲେ
ତବାଦରେ ସମ୍ମାନ ବା ଅସମକ ହେବାକ

ପୁରୁଷ ଧାରିବ, ଦିବାହୃତସ୍ଥାନର କିମ୍ବା
ଛଠିଯିବ ଏବ ହନ୍ତିଧବାଦର ସୁଲକ୍ଷଣାବି-
ସମଗ୍ରୀୟ ସମସ୍ତ ବାଧା ଛାତାର କଣ୍ଠିଯିବ
ବମେଇବାସୀ ବିଜ୍ଞାନ ମାଲିବାର ମହାଶୟାଙ୍କ
ପରମର୍ଗମତେ ଏଥର ଛାତାର ଦୋଷାଙ୍ଗ
କିନ୍ତୁ ହନ୍ତିମାଳନ ପରମେ ଏହା ରାଷ୍ଟ୍ର ବିଦ୍ୟାର
ଫଳା କାରଣ ଏପରି ଉତ୍ସମାନ ବିଧିନ୍ତି
ହେଲେ ହନ୍ତିବାଦ ଆର ଏକାବେଳମେ
ଛଠିଯିବ । ଗବହୁମେଖ ଏପରି ଭାବରେ ଧରନ
ଧାରରେ ଦସ୍ତଖତ ଭାବରେ କିମ୍ବା

ଗର ବେଳବାଟା ଗରେଟରେ ବଜ୍ରାୟ ଖବ-
ର୍ମେଷୁଳର କିତିମାତ୍ର ତା ୧୫ ରାତ୍ରିରେ
କ ୨୧୭ ମୂର ବିଜ୍ଞାପନ ବାଦାରୁଥିଲୁ ଏବଂ
ହାତେ ଲେଖାଅପ୍ରତି ବ ଉଚ୍ଛ୍ଵସୋଧୁ ବେଳ-
ବାଟ ବ ସାହା ଦୟିଗରୁ ଏଠାରୁ ଆସନ୍ତି
ଭକ୍ତିମିଶ୍ର ଖୋରଧା ଓ ବାଣପୁରଥାକା ଅନୁ-
ର୍ଗରେ ବାଜାଯୁ ଅର୍ଥବ୍ୟୟରେ ଦେଇଲେ
ତୁମି କିମ୍ବାରୀବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛୁ । ଏଥାରୁ କୋଠ
ଦେଉଥିଲୁ ଯେ କେଉଁ ମୌଜୁମାନଙ୍କରେ
ବ ପରମାଣ ଛମି ଶିଥ୍ୟାଯିବ ସେବରୁ ଅବଧି
ପ୍ରିଯ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏବଂ ସେହିଦେଇରୁ ତୁମି
କୃଧୁ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ବୋଲି ଲେବାଯାଇଅଛନ୍ତି ।
ନହୁବା ଉକ୍ତ ବେଳବାଟ କରିବ ଦେବାରୁ
ଅବଧି କିମ୍ବନ୍ତି ହୋଇ ନାହିଁ । ଏପରି ଆନୁମାଳ
କରିବାର ବିଷ ବାରଣ କାହିଁ । କାନ୍ଦୁଦରେ ଦେଇ
ତର ସେକେଟରୀ ଏହି ବେଳବାଟର ମହୁର
କରିଅନ୍ତରୁ ଏବଂ ଏବର୍ଷର ବଜେଡ଼ରେ ଏକାର୍ଥିକ
ପାଇଁ ବିଷ ଟଙ୍କା ମହୁର ହୋଇଅଛି । କାର୍ଯ୍ୟ
ଶିଥୁ ଦେବ ବୋଲି ଅକେକବିଲେବ ସବୁଦେଇପ୍ରକୃତି
ବିମ୍ବନ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଆଠ କରିଅଛି ଯେ ବଣିବୋଦାରୁରୁ ଦୟା
ପକୁଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥ ନିର୍ମିତ ଏବଂ ମନ୍ଦିରରେ ତୁ
କୁଣ୍ଡଳାନାରୀ ଫେଲାବନ୍ଦରୀ ଅନ୍ତରୀତି ଦେଇବ ।

- 10 -

ତେଣାର ଜୀବନ ମନ୍ଦୋଦରକ ପ୍ରଭୁରଙ୍ଗ
ଏହି ବନ୍ଧୁପତରୁ ଅମେସାନେ ଅବଳ ସହିତ
ଅବଶର ଦେଖିଲୁ ଯେ ଏପଦେଷରେ ଘୁରିଯାଇ
ଛିନ୍ତି ଉଦେଶ୍ୟରେ ମାନନ୍ଦୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଶିଳ୍ପମହିଳା ଅଗମିକାର ଚଳନକ୍ଷିର ପୁରୁଷଙ୍କ
ମାତ୍ର ପ୍ରଥାକ ବରିବାରୁ ପ୍ରତିକିରି ହୋଇ
ଅବସି, ସଥା ।—

ଅଗାମେ ମାତ୍ରକର ପଶୁଷାଖରେ ବାନବାନୀ
ମାନଙ୍କମାନରେ ସେ ପ୍ରଥମ ହେବ ତାହୁ
ଟ ୨୫ ଲା ମଳିର ଏକଗୋଟି ଭୌଧି-
ମେଉଳ ଦ୍ୱାରାଯିବ । ବାନକା ଅଗାବରେ ଶକ୍ତି-
ଦୂରିତଶାମଧରେ ପ୍ରଥମବାନବାନୀ ଏବଂ
ଉଘରେକୁ ଦୃଢ଼ମ୍ଭୁ ଅଗାବରେ ମାତ୍ରକର
ପଶୁଶୋଭାପ୍ରମାନକରମଧରେ ସେ ସମ୍ମାନ
ପ୍ରଥମ ହେବ ତାହାର ଦ୍ୱାରାଯିବ ।

କଟେବ ମେତିକଳସୁଲରେ ଅଥୟୁତ କାନ୍ଦୁ-
ଆହା ପଣ୍ଡାମାଳକୁମରୁଙ୍ଗେ ଆମାମିର୍ବର୍ଷ ସେ ଶତା-

ପ୍ରେସ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ମୁହଁମାତ୍ର ଏକବର୍ଷାବ୍ଦୀରେ ।

ଅମେରିକା ଶାନ୍ତି କରିବାରଙ୍କି ସମ୍ପାଦିତ ଧର୍ମବିଜ୍ଞାନକ ଏକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟ ହେଉଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଉତ୍ତରପ୍ରସ୍ତର ବାଜାରୀଙ୍କୁ
ଅଟେହାତୁ ଓ କଣ୍ଠାର ସମ୍ବାଦ ଅସ୍ତତ୍ତ୍ଵ ।
ବାଜାରୀର ବଳ୍ଯାର କଥା ଏଥୁପକ୍ଷେ ଧାରା
ପାଇବୁ କଣ୍ଠାରଙ୍କୁ । ମୁଖେଚାବାଦ ଓ
ଅକ୍ଷୟ, ପ୍ରତିବେ ଅଟେବ ଶତ ଦେବାର
ବଳ୍ଯାରୁ ରଜାପାତା । ହମଲ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ
ଏହି ବଢ଼ି ଦେବାର ବିମଳାରେ କ୍ଷୁର ଶତ
ଦୋଷରୁ ଏବ ସୀମାପ୍ରଦେଶର ଚରଳବାଟ
ଏହାର ଖୋଲାଗୁଡ଼ି ସେ ଏହାହି ହଜରେ
ଦୟାର ଶତବାରୀ ଲାଗି । ବାରଜିଲିଂରେ
ଯଥ ଦୃଶ୍ୟପାତ୍ରେ ଧରାରୁ ଆଚତା ଶେବାର
ଏହି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ରେଳବାଟ କର ଦେବାର
ସମାଜ ଅଧିକୁ । ସେ ଅଧିକରେ ଭାବ ଦେବ-
ାରୀ ଦୟାର ଦେବାର କରୁ ନେତ୍ରିଆରେ
କମଳା ଅଭ୍ୟ ଦୂର ହୋଇ ଚାହିଁ ଏହି
ଦେବାରଙ୍କ କର ଅଭ୍ୟ କୁଆଦିକୁଜା
ଦିଶମେହେଁ ଦାର୍ଶନି । ଗର୍ଭପାଦର ଦୂରତ୍ବ-
ମାତ୍ର କରୁ ଦେବାରଙ୍କ । ଏ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଅଟେ-
ଆଚତି ଦୂର ଦୟା ଦେବାର ଏହି ଦେବାର
ଦୟାର ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରସ୍ତରକ ଧ୍ୟ ଦୋଷ
ଲାଗି । ଏହି ଦେବାର କରରେ କେତେବେଳ
ଶୁଣି ପରିଶ୍ରମ । ବାରଜିଲିଂରେବ୍ୟାବପ୍ରକାଶରେ
ଏହି ସାହାର ଧାର କରିଥାଏଁ ଏହି
ଅଭ୍ୟରୁ ଦୟା କିମ୍ବାଦେବାର ସମାଜ
ଅଧିକୁ । ଶୀଘ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେଲେ ବଜ୍ର
କରୁ ଦେବ । ଏ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ସହାଯତା ଯାହା
ଦିଶମେହେଁ ହାତା କିମ୍ବାଦ ନଦୀର । ସୁରେ ଉତ୍ସମ୍ଭବ
ଏ ଭଜନ କରୀ ବହିଅଛି ଏବି ମେ-
ତି ଅଧି ପରି ସାର ହାତି ।

ପରିମଳାଙ୍ଗରେ ଦୂରନୀତିବାବୁ ଖରକ-
ପତ୍ର ହୋଇ କୁଳିମାନେ ପ୍ରତିକର୍ଷ ଗମନ
କଲି ଯଥମାନକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ ଗାନ୍ଧିକ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରକାଶ ଦ୍ୱାରା । ସନ ଏଣ୍ଟା ସା-
ରେ ବିଳିଦିଆରୁ ତିନିବାବୁଙ୍କ ଜୁ ଏଷ୍ଟିଶା

କୁଳ ପ୍ରେଇବ ହୋଇଥିଲେ ଛାଇଁ ମୟନ୍ତ୍ରି
ସେଠୀ-ର ଜୁ ୧୮୭୦ ଶ ପଢ଼ିଥିଲେ । ତତ୍ତ୍ଵ
ଚର୍ଚ ଏବଂ ଜାପାନାଜର୍ର ଯେଠାରୁ ଜୁ ଜାପାନ
ଦୂର ଘେରି ଆପିଥିଲେ ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ୮୦
ବର୍ଷାର ଟଙ୍କା ନଗଦ ଏବଂ ଦୟାକାର ଟଙ୍କାର
ଜୁନା ଗୁଣ ଅକଳ୍ପନା ଓ ଅନନ୍ତାଳ୍ୟ ଦ୍ୱାରା
ଅଣେଥିଲେ । ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଉଥିବେ ସେ ଏବଂ
ବ୍ୟକ୍ତି ଦୟାକାରରେ ଜିନିଧିକାରୁ ଅଧିକ
ଆପିଥିଲେ । ଏଥିକଥରେ ସେଠାରେ ଆପିନ୍ଦା
ସୁଦା କିମ୍ବା ଟଙ୍କା ଆପଣା ଘରରୁ ପଠାଇ
ଥିଲେ । ସକଳ ୮୦୦ ସାଲରେ ଏବଂ ଜାହାଜରେ
ଜୁ ୨୫ ଶ କୁଲ ଫେର ଅଧିଥିଲେ ଏବଂ
ସେମାନେ ଏକଳେ ସମୟକାର ଟଙ୍କା ନଗଦ
ଏବଂ ଦୟାକାର ଟଙ୍କାର ଅନନ୍ତାଳ୍ୟର ଥିଲେ
ଥିଲେ । କେତେବର୍ଷ ଉତ୍ତରାୟ ଏମାନେ ଫେର
ଅଧିଥିଲେ ଉପୋର୍ଟରୁ ଜଣାଯାଉ ଲାହୁ । ମାତ୍ର
ସେଠାରେ ଲାହୁ ଖାଇପିଲ ଆସିବା ସମୟରେ
ପୂର୍ବତିନିଶତ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ସରକୁ ଅଣେବାର
ଅବଶ୍ୟ ଗୋଲାଯିବ ସେ ତ୍ରିନିଦାଦରେ ମୂଳ
ଲାଗିବା ଲାଭଜନକ ଅଟଇ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ
ସେଠାରେ ହୃଦୟ ପାଇଅଛି ସେମାନେ ସେଠାକୁ
ଗଲେ ଅବଶ୍ୟ ଦୂରକାର ପଣେ ସେହିଗାର
କିମ୍ବା ଦୟାକା ଫେରିଥିବେ ।

କେବୁରେ କୁମହ ବା କର୍ଣ୍ଣୁଳ କଷ୍ଟସ୍ଵରେ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିବ ପ୍ରତିଧିତ ହୋଇଥାଏ । ଯହିଁରେ
ଲେଖାଅଛି ଓ ତଳାପ୍ରୀ ପ୍ରତିଶ୍ଵା ବର୍ଣ୍ଣନାକ
ପ୍ରାୟ ଦିଲ୍ ଯାଇଥାଏ । ପୂର୍ବେ ଜଳାଶ୍ୟମପଦିଶ୍ଵା
ଭଦ୍ରମାନଙ୍କ ପରିବେ ଗୋଟିଏ କବି ସତର୍କ
ହେଲା । ତମ୍ଭେ ଏପରି ନିଃମ ଥିଲା କି ଯେଉଁ
କଳାଶ୍ୟମର ବନ୍ଦପ୍ରୀର କି ଥିଲା ତହିଁର
ପ୍ରତିଶ୍ଵା ଦେଇ କି ଥିଲା । ତଳାପ୍ରୀ ପ୍ରତିଶ୍ଵା
କରିବା ଲେଖକ ହତ୍ୟକାରେ ଦୀର୍ଘତ ଜଳା-
ଶ୍ୟମ ନିର୍ମଳବାନୀ ପାଇବାର ଲାବନାନେ ପୃଷ୍ଠା
ଲହି କରିବେ ଏହା ପ୍ରତିଶ୍ଵାର ଲମ୍ବାଙ୍ଗଜିତ ।
ଜଳାଶ୍ୟମର କରି କରୁଛି ଦୋଷାତି ବା
ଦେବ ଯହିଁର ପରିପ୍ରେ ବିଲାପା କିମ୍ବା ବନ୍ଦପ୍ରୀକ-
ରକ୍ତ ଦେଖାଯାଏ ଆସେବେ କରିଗଲୁ ତେଜକାଳ
ଦୋଷ ବଢ଼ିଲ ଏବି ଫୁଲ ଫୁଟି ଯୋଗୁକିପ୍ରାର୍ଥ
କଳ ତେବେ କରାଗଲ ଯେ ସେ ତଳାଶ୍ୟମର
ନିର୍ମଳ ଦେଇ ଏହି ଗାହା ପାଇବାର
ଲାବନାନେ ପାଇବାର ଜଳାଶ୍ୟମ ମାଧ୍ୟମ ଦେଇ ।
ଏହିଏବି କିମ୍ବାଙ୍ଗଜିତ ତଳାଶ୍ୟମର ଦେଖା

କରିବା ନିୟମ ହୋଇପାର । ଏଥିରୁ ଜାଣିବା
କ୍ଷମତା ଯେ ସହଜକାଶମୂଁ ଭବ କୁମ୍ଭ ଅଛି
କରଇ ଲାଗୁ ଏବଂ ଚର୍ଚାଫୁଲର ପ୍ରଧାନ ଗ୍ରାମ
ଜଳ ପରିଷାର କରିବା । କବର୍ଯ୍ୟକଳାପୁଣ୍ୟ
ଜଳଶ୍ଵରେ କୁମ୍ଭ ଜୀବିଲେ ବହୁର କରିବା
ପରିଷାର କରିବ । ଯେଉଁ ଜଳାଶ୍ୟରେ କୁମ୍ଭ
ଦେଖିଲେ ସାଧା ବଢ଼ିବ ଲାଗୁ କିମ୍ବା ପରିବା-
ରେ ପରିବାର ରେଗେ ଭାଙ୍ଗିବ ଯେ ସେ
ପଞ୍ଜିଆର ଜଳ ତର ରେତ ହାବି ।

—०४०—

ସତ୍ୟାବ୍ଦୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦିତର ସାଥୀରଣ ସାମ୍ବୁଦ୍ଧ ଅକ୍ଷ୍ୱା ଶତଃ
ଶୋଚମୟ ହୋଇଥିଲା । ତିଥି ବିମେଶଜୀର
ମେବଜ୍ଜୀବାହେବ ଭାବୁର ସମାଜରକା କର
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ବି ଜନମୁଦ୍ରବେଳପୂର୍ବ ହେବା
ବାଲରୁ ଏବା ଏହି ବର୍ଷ ଜନ୍ମ ଅପେକ୍ଷା ମୁଦ୍ର
ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା । ଏବର୍ତ୍ତନ ଅସା
ମୁଦ୍ରବ ଅବସ୍ଥା କେବଳ ଦେଖାଯିଲେବିଲୁ
ଲାଗିଥିଲା କରିଥିଲା ଏମନ୍ତ କିମ୍ବା ସରଜାତି
ତିଥିର କରିଗୁରୁଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଛାଇ କାହିଁ ଏବା ଏଥି
ପାଇଁ ସରକାରୀକାରୀୟ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅବସ୍ଥା କଷ୍ଟପୂର୍ବ
କର ହୋଇଥିଲା । ଓଲାଇଟ୍‌ର ଏଥର ପ୍ରାଣ
ଗୁର୍ବ ଆହୁ କେବେ ଦେଖା ନ ଥିଲା । ଏଥି
ପ୍ରଦିତ ସତ୍ୟାବ୍ଦୀ ପାଲବେ ଓଲାଇଟ୍ ମୁଦ୍ର
୨୭୫୭୪ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଉତ୍ତରରେ ମୁଦ୍ରା
ମୁଦ୍ର ହୋଇଥିଲା । ତିଥିକମେଶ୍ଵର କାହାର
ଲେଖିଥିଲା ବି ପ୍ରତି ଗୁରୁତର୍ପରେ
ଏବେଗ ପ୍ରାୟ ଦେଖାଯାଏ କାହିଁ । କୁରୁ ର-
ଗରେ ୨୦୩୦୯ ମୂଲ୍ୟ ସହିତିଲା । ସବୁ ବର୍ଷ
କୁରିଷେଗର ମୁନ୍ଦ ଅଧିକ ଦେଖାଯାଏ । ତିଥି
କିମ୍ବିତର ଅଶା କରନ୍ତି ବି ପ୍ରାଣୀପୁରୁଷଙ୍କର
ଅଭିନ୍ନ ହାସି ଥିଲେବ କଷକାର ହେବାର
ଅଶା ଅଛି । ଅନୁମାଳିକର ହିୟ ହେଉଥିଲା
ଯେ ତେଣୁ ଜନ୍ମିତ ପରି ମେଘବେଶର
ଅକେତ ପ୍ରକରେ ଗତିର୍ବର୍ଷ ଅନୁଭବୁ ଦହାଇ
ଥିଲା ଏବା ସେହି ହେବାରୁ ମୁଦ୍ରପରିମା ଅଧିକ
ଅଭିନ୍ନ କାରଣ ଓଲାଇଟ୍ ଅନୁଭବୁ ପ୍ରଥାନ
ଅନୁଭବ । ସରକାରୀକରମ୍ଭରମାତ୍ରେ ଅନୁଭବୁ
କଥା ପ୍ରକାଶ କରିଗଲା ବଜା ଅନୁଭବ କୋର
ଆଦା ଗତିର୍ବର୍ଷ ସାମ୍ବୁଦ୍ଧବଜର ଦାରଣ ବୋଲି
ବୀରତ ନେଇ ଲାଗାଯାଇଛି । ଅନୁଭବୁ ପ୍ରକାଶର
ବୋଲିଥିଲେ ଏହେ ମୁଣ୍ଡ ପଣ୍ଡ ଥିଲା ।

ବଲିବକାର ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କ ରୁ ଜାଗାସାଧେ
ଯେ ବଳା ଗର୍ଭମେଣେହି ସେତେଟିରୁ
ଅନ୍ୟତି କଟଳ ସଦେବ ବଳାକାର ଦେବେକ
ମହାଶିଥାଳାଟିରେ ଅବହୋଇ ତା ଚାଞ୍ଚିବର
ବସାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁଗୁ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗତି
ତାହା ଗର୍ଭମେଣଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସିତରେ ଅଛି ।
ବୁଝିବର ଅର୍ଥ ବିଶେଷ ଦୁଃଖପତ୍ରେ
ମାସୁଳ ଅଦ୍ୟାତ୍ମ କରିବା । ଏ କର ମଧ୍ୟପଦେଶ
ଓ କନ୍ଦମେଳକ କେତେକ ପ୍ରକଳ୍ପରେ
ଅଛି । ବଳାକାରେ ମହାଶିଥାଳାଟିର ବ୍ୟୟ
କହାଦି କରିବାର ପ୍ରଥାକ ଉପାୟ କିମ୍ବା
ମହାଶିଥାଳାଟିମଧ୍ୟରେ ବସିବିଶ୍ଵାବା ଲୋକ-
ବିଠାରୁ ସେମାକର ଅବସ୍ଥା ଓ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଆବେ ଟିକେ ବସାଇବା ଅଟଇ । ଏହା ଦେବ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶୁଳ୍କବସ୍ତିକର ଅଛି । ମାତ୍ର ଏହିପରି
ଭାଷ୍ୟରେ ସେତେକାଂ ଆଦ୍ୟ ଦେବାନ୍ତଙ୍କ
ଭାବୀ ଅନ୍ତରେ ମିଶରେଥାଇଛାଇର ପ୍ରସ୍ତେ-
ଳକ ହେଉ ଗାହିଁ ଏହି ପର ଅନ୍ତରେ
ଦେବକରୁପରେ ସେହି ଟିକର ଅଦ୍ୟା ହେବା
ଅନ୍ତରେ ତାହା ଯାଇବ କର ଥିବାରୁ ଅନ୍ତର ଦକ୍ଷି-
ଦୋଷାବୁ ମାହିଁ ଏହି ଅଦ୍ୟାତ୍ମ କରିବା ମଧ୍ୟ
କଣ୍ଠକର ଓ ବ୍ୟପାଳିକ ଅଟଇ । ଅତିଏବ
ଚାରିକରି ପ୍ରସାଦ ଦେଇଅଛି । ତଣେକର
ମହାଶିଥାଳାଟି ମଧ୍ୟ ଏହି କେବିଥିବା
ବିଶେଷ ଦୁଃଖପତ୍ରେ ଦସିବ ଓ ତାହା
ମୋହରେ କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ମହାକଳାରୁ ଆମ-
ାର ସମୟର ଅଦ୍ୟା ହେବ । ସୁତରଂ
ଆୟ ଅରତ ହେବ ଏହି ଅନ୍ତରେ ଅଛେଇବରେ
ଆଦ୍ୟା ହେବ । ପ୍ରକୃତରେ ଚାଞ୍ଚିବର ଅପା-
ରାଜ କର ଥିବାକୁ ଯାଇବ କରିବାରୁ ହେବୁ
ଏ ଅନ୍ୟରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ କ୍ଲେ ଗାର୍ଭ-
ପ୍ରାଣୀ ଭଲ ନ ହେବେ ଏହିରେ ନଥ
ଅରୁଦେବ ଅନ୍ତରେ ଏହି ହୋଇଗାରେ ।
ଗର୍ଭମେଣଙ୍କ ପ୍ରସାଦର ବିପ୍ରାରତ ବିବରଣୀ
ପ୍ରକାଶ ନ ଦେବାର୍ଥୀଙ୍କୁ ତୌରେ ମହାମତି
ଦୟାତାର ଜୟାରେ ।

ତେବେ ଓ କବ୍ୟମାତ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଏ
ପଦଳପୁର ହଠେଦିଗୀ ତେଜ୍ଜ୍ଞମଧ୍ୟରେ ସବା-
ଦେଖା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସୁଲକ୍ଷଣାଙ୍କ ପଢ଼ିବା ।
ଏବହ ମନ୍ଦିର ପ୍ରଦଶକର ଯେଉଁନାହାନ ମନ୍ଦିର
ଦେଖାନ୍ତି ହୁଏ ଅଥବା ନ ଦେଖାବି ତେଜ୍ଜ୍ଞ
କରନ୍ତି ସେମନ୍ତ ନାହାନ କହିଲାନ ମନ୍ଦିର

ପେମାକୁ ସାଧାରଣତାରେ ଚିହ୍ନାଇ ଦେବା
ଇଚ୍ଛିତ । ଏହାର ଅଦୟାଗ୍ରହାକବର ନାମ
ପ୍ରକାଶ କରୁ ହବେଣିଣି ଉପକାର ବିଜ୍ଞା ଅଧ-
ିକାର କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏହା ଜାପିକାଙ୍କର ଏଥି-
ବରୁଷରେ କଥା କହିବା ଅବଧାୟ ଅଟ୍ଟଇ ।
ଏଥକୁ ଆମ୍ବେଗଲେ ଓଡ଼ିଆକୁ ପରିଚୂଅରୁ
ସେବେ ଅଦୟାକୁର ଲାମ ପ୍ରକାର କରିବା
ଇଚ୍ଛିତ ବୋଲି ଗାହାକର ସାର୍ଥୀ ତୁଦୟଙ୍କମ
ହୋଇଥାର କେବଳ ସେ ଗାହା କରୁ ଗାହାନ୍ତି
କାହିଁବ ? ଦେବାଠାରୁ ବାର୍ଷିକରେ ଉପଦେଶ
ଦେବା ଅବଧି ଛାଲୁଖି ଅଟ୍ଟଇ । ବୋଧ
ଦୁଇ ସହଯୋଗିର ଜାତାରେ ଅଦୟାଗ୍ରହକ
ଅତ୍ୱି ଜାହିଁ ଏବଂ ସେବେ ଏକଥା ସାଧ୍ୟ
ଦେବେ ଏହି ଅଳ୍ପମାନ ଅବଶ୍ୟକରିବାରୁ ଦେବ
କି ସେ ଜାବକ ବାହୁବା କିମ୍ବା ମୂଲ୍ୟ ଅବଧାୟ
କରିବାରେ ସେପରିପଟ୍ଟ ହରିଣୀ ଦେଇବ
ନୁହଣ୍ଟି । ଅଥବା ଗ୍ରାହକମୟବୀ ର ଓଡ଼ିୟର
ସେତେ ଅଦିଭ ହରିଣୀର ତେଜର ନୁହଇ ।
ସ୍ଵର୍ଗରେ ଦୋଷ ଏବା ଗ୍ରାହକଙ୍କର ନଦିର
ପରିବାର ଅଥବାରଙ୍କର ମୟ କରି ଦେଇ
ପଢ଼ୁଅଛି । ପ୍ରକୃତରେ ନାମ ପରାମ କରିବା
ଧେନ୍ଦ୍ରାର ଓ ଅଧିଦୟ କରି ମୂଲ୍ୟ ଅବଧାୟ
କରିବା ଉତ୍ସ ଆଜି କିନ୍ତୁ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ଏକାର୍ଥ୍ୟ
ଦେବୋନିତ ବୋଲିଯାର କି ପାତେ ।
ସେହି ଗାହକ ସମାପନ କାହିଁବ ବୌରେ
ଦୁଇ କେଇ ହରିର ମୂଲ୍ୟ କି ଏ କାଳ
ଦେବାରୁ ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରେ ସେ ସେମାନ୍ତରୁହିବ-
ରଣର ଲୋକ ସେଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ କୁନ୍ତେ
ମୂଲ୍ୟ ଅକାଧିର ଯେ ସଂସ୍କରଣ ଉପାୟ ସରିବାର
ବାକି ଦେଇଅଛନ୍ତି ହରିର ଆଶ୍ୟ କି ଲୋକ
ସେତେ ବିଜେତା କାହୁଲିମାନଙ୍କ ପରି କୋର
କୁଳମ କା ଅପରାଧ ପ୍ରୟେକହାର ମୂଲ୍ୟ
ଅବଧାୟ କରେ ଗାହାର ବାର୍ଷିକ କେହି ହଲ
ବୋଲିବ କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କୁଳମ କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମୋହତ୍ତମ ।

ଏହି ମୋହରମ ପଦ୍ମ ଏ କଲେଖରେ
ଦେଖୁବାର ହସ୍ତ କଣାଦରେ କଳାକାର ଦେଖାଇ
ଯିବୁ । ପ୍ରଥମରେ ଏ ପଦ୍ମର ପଦ୍ମ ଗୋକୁ-

ବହୁ ପଟକା ପଟକା ୫୫ । ସ୍ଵପ୍ନରେ
ସମ୍ମାନର ମୂଳଗାନ୍ଧି ୬୦ । ଏହି ଗାନ୍ଧି
କରି ଦେବତା ଶ୍ରୀରାଧାରୀ ହେଲା ନାହିଁ ।
ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତର ପଟକାରାଜରୀଧି ଦେବତାଙ୍କୁ
ସବୀର ପାଠ ଓ ସହାଯତା ଦେଖି ରାଜାକ
ରହି । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମନ୍ତ୍ରମାଧ୍ୟରେ ସମ୍ମାନମାତ୍ର
ଅଞ୍ଚଳୀ ବାକୀ ୮୮୦ ମାତ୍ରେଷ୍ଟରେ
ପାଇଯା ଦେବ ମାତ୍ର ଭାଗରୁ ତାମା ପରି
ସାଥୀରାଜକ ପରିରେ ଦେଖିବାକୁ ପରିଦର୍ଶନ
ପରିଣାମ କୃତ୍ୟ । ଏବହି ଏ ସମ୍ମାନ କରି
କର କୃତି କି ଥିଲ ଏବା ସାହାର ଆମ୍ବାରେ
ମାତ୍ରମାତ୍ର କିନନ୍ତି ହେଲାଗ ଦେଖାକୁ
ବହୁ ସର୍ବରେ ଲୋହମାତ୍ରେଯା ହେଲିଲେ ।
ଥୋମବାବ ଦିଲ ପଳକଟରେ ୫୫ ଅନ୍ୟମନ୍ତ୍ରମାଧ୍ୟ
ମାଜେ ହରବାସ ଉପରିକ ପରି କୁ ମନ୍ତ୍ରମାଧ୍ୟ
ମାଜ ଦିବୁକେବଳୁ ଅମବର ଏବା ପାଇଁ
ଦେଖାଇଥିଲେ ଏବା ଦେଖାଇଥିଲେ
ପାଇଁରାମାନନ୍ଦର କରି ଏବା ପାଇଁରାମାନନ୍ଦ
ଅହବାତିଲୁହୁଯାଏ ହେଲେ । ଏବା ପାଇଁରାମାନନ୍ଦ
ଥିଲେ । କୈ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବା
ବିଦ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣାଯୋଗୁ କରି
ପେତୁରେ କେବଳତ କରି ଅଛି
ମାନବାବ ମାତ୍ର କେବଳ କୁଳ ମନ୍ତ୍ରମାଧ୍ୟ
ମାଜେ ଖାଲ ମନ୍ତ୍ର କେବଳ କୁଳ ମନ୍ତ୍ରମାଧ୍ୟ
ବାଦାରିଲେ ଏବା କେବଳ
ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମନ୍ତ୍ରର ହେଲା
ପାଇଁରାମାନନ୍ଦ କିନ୍ତୁ ମନ୍ତ୍ରମାଧ୍ୟର
ଦିଲ୍ଲି ଦେଲେ । ଏହିରେ କାମା ପାଇଁ ଏବା
ସ୍ଥାର ଯେ ଅବସ୍ଥା ହେଲ କିମ୍ବା କୋଲିକାର
ଅଧିକ ଯାତ୍ରି ଓ ଅଞ୍ଚଳୀବାସମାନ୍ତ ସରକା
ଦୁଇପାଇଁ ସବମାନନ୍ଦର ଅଶ୍ୟ ଏବା ଏବା
ବେଳେକ କାହିଁଦିଲ ହେଲେ । ମେହି ଏତିଲୁ
ଦୁଇକୁ ଅଞ୍ଚଳୀ ଜେଳ କରିଯାଇ ଦେଖି ମାତ୍ର
କେତେ ଜ୍ଞାନି କହିଲ କାହା । ଅଞ୍ଚଳୀବାସ
ମାଜେ ବାହୁଦାମାନନ୍ଦର କୁ ନକେବାକୁ
ପୋକକୁ ଧାରାପ ଦେଇଥିଲେ । ମେହି ଏହି
ଦୁଇପରିଦରେ ମଧ୍ୟ କୁଳ କର୍ଣ୍ଣ ଦୋହିଥୁମା
ମାତ୍ର ଅପରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ପରିଦର୍ଶନ କରି
ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବୁପାଥାନକରେ କରିଲୁ ଏବା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜରୁସ ଦୋହିଥୁମା ଏବା ଏତିରେ
ଯାତାବାଲ ଯାତା ଏବା କୁଳ ମିଳିଏ ଦୋହିଥୁମା
ଦେଇଯାଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମନ୍ତ୍ର ଦୁଇକୁ ଅନ୍ତର
ପରିମଳରେ ଦେଇଲା । କେବଳ ଯାତାବାଲ

ବଳ-ଗାଡ଼, କାମକ, ବୋଟ, ଦେଶୀ ଓ
କିଲାପିଲ୍ଲୋଗା, ନାକାପ୍ରକାରଲୁଗା, ସ୍ନେହକାର
ବଖି, କଲୁ, ଘାସ ଉତ୍ତରାଧି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଅକେକ୍ଷପ୍ରକାର ପ୍ରକ୍ରିୟା କରିଯୁଥିଥିଲା । ଯାହାର
ଫେର୍ତ୍ତ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ, ଲେଖିଲେ
ଅଛୁତଦ୍ଵାରା ୫ ଦିନେର ସାବଧାନରୀ ପରିଚାର
ପଠାଇରୁ । ଅମ୍ବେମାଦବନ୍ଦରଃ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ଦ୍ରୁବ୍ୟ କିମ୍ବା ୫ ସରବରତ ବର୍ତ୍ତ
ମନ୍ୟ ଅଭିନ୍ନ ପୁଲକ । ବେଳେ ଯେଉଁ ଦ୍ରୁବ୍ୟ
ଅନ୍ତର୍ମାଳକୁ କିମ୍ବା କଥି ପଠାଇବାକୁ ଦ୍ରୁବ୍ୟ
କରୁଥିବ କରି ଦର ଉପରେ ଦଣ୍ଡ ପଠାଇବାର
ପରିଶ୍ରମ ଦିନମ୍ବେ ଶତକର ଟ ଟା ହିସାବକେ
କ୍ରମିକ ପାଦମାଳାବାର ଲାଙ୍ଘନିବ ।

ମଧ୍ୟବଳବସିମାନେ ଅମୃତାମୁଁ ପଦଶିଖ
ଦେବାକୁ ଲଜ୍ଜା କଲେ ସେମାକରର ଶିଥାର
ଅବସ୍ଥା କ୍ଷୁଦ୍ରିତ କାରଣ, ବ୍ୟାଧି କୁଳଙ୍କ କ
ହା, ରୋଗ ପୁରୁଷୁର ହୁ, ରୋଗର ଅଚରଣ,
ବିଦ୍ୟୁତମ, ଅନାର, କୋଷୁଗୁଡ଼ି, ଧାରୁପତକ
ପତ୍ରାଦି କିବରଣ ଲେଖି ପଠାଇଲେ ଗାହାର
ନାଥୀଯୋଗୀ ଉପର ପଠାଇବୁ ।

ପ୍ରମନ୍ୟ ପ୍ରାଣ ହେଲେ ତଥିରେ ଦବଳ
ଦୋଷବଳୀରୁ କରିବାକାରି ହେଲୁ ପ୍ରସରିବାକାରି
ହେଲାନ ପରିଚିତ ପ୍ରାଣରୁ ଜାନୁପ୍ରେବଳ
କାହାରେ ବାଯାରୀ ଧାରେ ।

ଅନ୍ଧବ ଅକ୍ଷତର କର କଞ୍ଜିପାଳ ଦେବା
କୁଣ୍ଡେଶ୍ୱର । ମଧ୍ୟବଲଗ୍ବାରିମାନେ ଥରେ
ଶ୍ରୀଷ୍ଠା ଦଳେ ସବୁ ହୁହି ପାଇବେ । ଫେବେ
୨୫ ମାତ୍ର କହିଥାରୁଁ ଓ ଅମୃତକଟ୍ଟକୁ
ଦୂର୍ଧ୍ୱାଦ ଦସ୍ତ କଲେ ବା ଉଚିତ ହେଲେ
ତବାତି ହେବ ପ୍ରତାରିତ ହେବେ ଜାଣି ଅଥବା
ଏବେ ବସି ଅଭିନବିତ ପଦାର୍ଥମାତ୍ର ବିଜ୍ଞାନ
ପରିପରାରେ ଓ ସ୍ଵର୍ଗମୁଖରେ ଓ ଅକାୟୁଷରେ
ପାପ ହେବେ ।

ପୁରୀ ବନ୍ଦିଲ୍ଲ ଓ ପଥାଦ ଚମ୍ପ ଟିକଣାରେ
ଆମ୍ବାଙ୍ଗ ଧାଠିଲାକୁ ହେବ ।

Cuttack Stores } ଶ୍ରୀଅନୁଭବମୋହନ ଚକ୍ରବାଟୀ
ଦେଖିବେ ଏ ଜ୍ଞାନମଧ୍ୟ } ଲାବର, ବାନ୍ଦବପୁର ପଟ୍ଟନାୟକ

ବାଲିକାଗଜ ।

କଳିଲାର୍ଜିତ ଶୟା ଦରରେ ହିନ୍ଦର କଟକ
ଖୋଜୁଥା ଦଗ୍ଧାର ବାବୁ ଲୌଘାଯକର ସମ୍ପଦ
ବସାନକଟେ ବାବୁ ଅର୍ଦ୍ଧବିଷତ କର କଞ୍ଚାନାନ୍ଦ
ଏହାମାତ୍ରରେ ଉତ୍ତମ ହେଉ ଅଛୁ ପା—

୧୭ ପଦେ ଲାଇ	୩୧୮ ଟଙ୍କା	୩୧୫ ଟଙ୍କା
୧୮ ପଦେ ..	୩୨୫	୩୦୮
୧୯ ପଦେ ..	୩୨୧	୩୦୫
୨୦ ପଦେ ଉଚ୍ଚ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ .. କଥା	୩୦୫	୩୦୫

ଶ୍ରୀମୁଢ ବାବୁ ଗୋପନୀୟ ସାଧୁଙ୍କର
ତତ୍ତ୍ଵଦେଖିବାର ପଥ ଜୀବତ୍ତ୍ଵ ଅମ୍ବୁମାଳୀ
ବୋବାକରେ ବନ୍ଦରଜୋଗା ଓ କଲାଙ୍ଗ ଓ
ରେଷମାର୍ଟରେ ଲୁଗା ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠକଣ୍ଠ ଓ କଲା
କଣ୍ଠ ଚମାଖୀ ସତ୍ତବଚର ବନ୍ଦୟ ହେଉ ଅଛି
ଯାହା ସମସ୍ତ ଶ୍ରାଦ୍ଧକର୍ମଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦର
ଅଛି । ତତ୍ତ୍ଵଦେଖିବାର ଅଛି ବେଶେକ ଫେସ୍‌କ
ନିସାତ୍ ବନ୍ଦୟ ସବାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ଯାହା କମ୍ବ ଭଗରେ ଲେଖାଗଲ୍ ଯାହାକର
ସାହା ଅବଶ୍ୟକ ହିଲ୍ ଫେରାନରେ ଅଛେ
ପଣ୍ଡ କଲେ ସୂଳଦ ମଳ୍ଲିରେ ପ୍ରାୟ ବୋରି
ଥାଇବେ । ଏହଜା ଅମ୍ବୁମାଳୀଙ୍କ ବିଶେରଣ୍ଟାକୁ
ବନ୍ଦୟ ସବାରେ ବୋବାକରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖିଅଛି । କେହି ଖରବ ବରବାକୁ ଘର୍ଷିଲେ ତାଙ୍କ
ବନ୍ଦୟ କରିଯିବ । ସହ ତତ୍ତ୍ଵ ହାତୁମାଳ ବିହଦ୍ୱା
ଦେବା ପଥ ଅପଣା ନନ୍ଦିଷ ସବାରେ ବିଜ୍ଞାନ
ବ୍ୟାକ୍ରି ହେବେ ଏବ ସନ୍ଦର୍ଭ ପି ବର ଟଙ୍କେ
ହିନ୍ଦବରେ ହଜାଦେଲେ ପାଇ ପାଇବେ । ନନ୍ଦ
ପାହାର ପତି ଶ୍ରୀମୁଢ଼ ଭାବ ଯାକ ଉପରେ
ଥିବ । ସତି ହେଲେ ହାତକୁ ପୁର ମଳ୍ଲ ତାଙ୍କ
ବେବାକୁ ହେବ ।

१८५

ଭଲବ ପେଣ୍ଟା ହ	ହରିବ ଅଛ ।
ଗାନ୍ଧିର ଆଜି ଦେଲେ	କୋଷେତ୍ରାମଳ ।
ଥିଲେ ।	ଆଜି ଶିଥିର ତ
ଦରେଖିଲୁଣ୍ଡାଳ	କିମ୍ବା ଉଲ୍ଲିଖ ତ ମୀଳ
ଫଳସାନ୍ତ ଦେଇ କଥିବା	ପଢ଼ି ।
ଫେର ବାହାର୍ତ୍ତ ବୋଲି	କରିବ ଉତ୍ସବପୂର୍ବ
ପଢ଼ି ।	ଏହିପରି କୁଳ
କୁଳ ଏହିତ କଥିବା	କୋଲମ୍ବ ପିଲୋତ ମନ୍ଦିର
କଥିବା କାହାକୁ ଘେରୁ	କେବଳଟ ଅପରି
କଲ ଏ କଥିବା ।	ସେ ଯୋଗଳ ମନ୍ଦିରରେ
ଘେରିଦିଲି କାହାକୁ କଥି ।	ବାମୀର ଏ କଥିବା ।
କାହା ପ୍ରକାଶର ଏଠି	କିମ୍ବା ଅକରେଣ୍ଟ
ଜାଗନ୍ନ ଏ ଲାଗାଟା	ଏହିକ କାହାକୁ ।
ଟେପ କିମ୍ବା	ଯତ୍ନେଇକ ପେନ୍ଦିତ
କେତେ ହେ ।	ଏହି ଏ ପେନ୍ଦିତଙ୍କର
କରିବ ଏହିକ ।	କେତେ କରିବ ଏହି
ତାହାର ସାମାଜିକ କଥି କେ	କିମ୍ବା ଉଚାର କଥା
ମୁଖୀ କଥିଲାର କଥା ।	ପେନ୍ଦିତ କେବଳ
କରେନ୍ତ କେବଳ—ଏହିତୁ	ଏହିର କେବଳ କଥା
ସୁଧାରୀ କୁଳୀ ।	କେବେଳାଟିଟିକି କଥା
କଥିଲୁ କୁଳୀ ।	କଥିଲେ ।
କେବେଳ କଥି କଥା ।	

ପେମ୍ବକୁଳ ଓ ଶିଖରର
ଦେଖିବା ମେହାର କଥା
ଜୀବ ଗ୍ରନ୍ଥ
ଦେଖିବା କାହାର କଥା
ଦେଖିବା ଦେଖିବା କଥା
ଓ କୁଣ୍ଡଳ କଥା
କୁଣ୍ଡଳ
ଆଦିକା କଥା
୧୫୩୯ • ପ
୧୫୩୯ • ପ
୧୫୩୯ • ପ
ମୋକା ଓ ମୋକାଦିକ
କଞ୍ଚିତ ଏକ କଥାକଥା
ମୋକା ମୋକାକ କଥା
ମୋକା
କଥାମୋକାକଥା

କରି ଶୁଣି ଦେଇଲାଙ୍କୋଟି
 ତେବେ
 କରିବିହିଁ ଦେଇଲାଙ୍କେ କରି
 ବାହିକାଳ ଥିଲା
 ମନ୍ଦଗାମ
 କରି ପୁଣ୍ୟକାଳିଙ୍କ
 ବନ୍ଦାରପ୍ରା ଆପ୍ନା ହି ଆପାକ
 ଓ ଉଦ୍‌ଧୂ
 ଦେଇବାରାଖି ଶୁଣି କରିବା
 ଅପ ଆକାଶର ଶୁଣା
 ଶାତ୍ରା ।
 ଦେଇ କାହିଁ
 ସରିମୋହି ଅଥରୁ କରିବା
 କରି କୁରୁତ ଅଥର
 ନିଷ୍ଠାର କରିବା କରିବା
 ସରିବାର ଶୁଣି ।

ପିତ୍ରାର

ଏ ଗାଇକୁ କେଉଁମେ ପାହିବେ କିନ୍ତୁ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଲାମ ବୋଠାଇବା ଆଜିକେ
ଦେଲେ ପାଣିଗଲା କିନ୍ତୁ ଦେବ ପାଞ୍ଚର ମହିନେ
ଅରେ ଲେପିଦେଲେ ମଜ୍ଜିବୁଳ ଦେବ ଏହି କୁଳ
ଧରିବ କାହିଁ ।

ବରିବ କମଳା ଓ ସାତରେ ଲାଗିଲାଏ
କାଳ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

ଅଭ୍ୟାସକଳ ଲେଖ ଉପରେ

କୁଳପାତ୍ରରେ କଷିପତି କୁମାରକ
ଶର୍ମୀ ବଲକଣ୍ଡିତ ରୂପେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି
ଶ୍ରୀ—

ପ୍ରଥମଶର ସକାରେ	ତାରିଖ
ଆମିପଣ୍ଡ	୨୦୧୮
ଅଧ୍ୟାମନ୍ତ୍ରୀ	୨୫
ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ୟାମନ୍ତ୍ରୀ	୨୫

ମାତ୍ର ହୋଇପି କଲ୍ପନ ଯେବେଳ ଗୁ
ଦେଲେ ଚହଁର ଖଣ୍ଡା ଟଙ୍କା ରୂ ଜଣା ଦେବ
ବାହି ।

ଦୁଇବୁ ଓ ଉକ୍ତିପୁଅର ସବାହେ ଖର୍ବୀ ପ୍ରଥମ
ଏହି ଦେଶରେ ନିର୍ମିତ ପାଞ୍ଚାଳିକା

ବିଜ୍ଞାପନର ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସକଷେତ୍ରେ ପଠାଇଲା
ଏହା ହେଉଥିଲା ।

କେବୁ ହେବା,
ଏହି କଲକାନ୍ତରୀଯା ପଢ଼ଇ ଫଟିବ କଲାକାରୀଙ୍କୁ ଦେଖି

ନେମଳାଠାରେ ଅଣ୍ଟି ଯୋଇଲେ ଅଛେବ ପରି ହେବ
କୁରାଇଥାଏଇ ଫର୍ମାଇବି ଯେବମାନଙ୍କର ଡାକ୍ତାରୀରେ
ଦୁଇ ବସୁରୁଟ ଢେବିଥାବାର ସମ୍ଭାବ ମିଳିଲା । ଅମରମାନଙ୍କ
କଷେତ୍ର ମେନ୍ଦ୍ରିୟ କି ୩୦୦୯ ବା ଶୁଦ୍ଧ ଉଦ୍ଦରଣ୍ହରେ ।
ଅନ୍ତମାଟ ବା ୫୫ ବର୍ଷର ବସୁର ଗାନ୍ଧିଯାନେନ୍ଦ୍ର
କି ୫୮ ବସୁରବାର ସମ୍ଭାବ ମିଳିଲା ।

ପଦ୍ମପ୍ରେତବଳୀ ।

ଶ୍ରୀ ଧର୍ମକେନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର-ପତ୍ରକାର ପ୍ରତ୍ୟୁଷିତ
ପ୍ରକାଶ ଉଚ୍ଚକା ସମ୍ବନ୍ଧପତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟ ନୂହିଲ ।
ଯାହାକୁ ଛୁଟନିମନ୍ତ୍ରେ ଥାଣେ କବ୍ୟ ଥିବାର
ଜୀବାଯାଏ ଗାହାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଉପଦେଶ ଦେବାର
ସମ୍ମୁଖୀ ବୁଦ୍ଧି ସବୁପାଇଁ ଗାହା କି ବରିବାର
ଚୌରାଶିବେଳେ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶନ

ପରିପ୍ରେକ୍ଷାବଳୀ ମନୋମତ ନିମନ୍ତେ ଆଦେସ୍ଥ
ମାଜେ ଦୟା ହୋଇ ।

ମାନ୍ଦିର, ଶ୍ରୀମତୀ ହିତଲାପିଲା ସମ୍ମାନକ
ମହାପଦ୍ମ ମରୀ ପେଣ

ଜୀମୁଦ୍ରିତ ବରଷେ ପଂକ୍ତିରୁ ଅଧିକାର ରୂପ-
ନମୋହିନୀ ପରିବାରେ ସ୍ଥାନ / ପରାମରଶ କରି
ଚିତ୍ରବାଖିତ କରିବା ଦେବେ ।

ଗତଶ୍ରୁତାବ୍ଦୀ ପ୍ରେରିତପଥରେ ଆମେ ଲେଖି-
ପୁନ୍ଥରୁ ସେ କଟକ ସର୍ବେଳୁ ଯୁଧ ଶିଳକବର
ମୂଳ ଜ୍ଞାନ ଅବାରୁ ଜାହାଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜଣେ
ଉପସ୍ଥିତ ସେଷବ ନିର୍ମଳ ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ ।
ତରୁ ଚର୍ଣ୍ଣମାଳ ଅବରତ ହେଲୁ ସେ ଏହି
ଜ୍ଞାନପରିଚେ ପିଲୁ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ
ପାର କରୁଥିବା କଥେ ପଢ଼ି ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟନ ମିଶ୍ର
ବେଳେ ଯୁଧ ସିଦ୍ଧହବ କିମରେ ଏକଙ୍କିନ୍ତାରୁ
ଦୟାକୁ ଦେବାର ସ୍ଵର୍ଗବୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାନ
କରୁଥିଲା । ଅବଦାନଧ ତରୁ ଚର୍ଣ୍ଣରେ କେବେ
ବାହେଲ ଦେହାର ଜାହାନ । ଆଖି ବର୍ତ୍ତୁ ଦେ-
ଶାନ୍ତି ତିରି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉପରେକୁ ନରମରେ
ଦୟାକୁ କଥ ଦେଲେ ସେମାନର ଅନ୍ତରଭାବରେ
ଦେ ଜାହାନ ଓ ଅଜନ ଜାହ ହେବ; ବାପୁଜୀ
ରେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟମାନରେ ସଦେଶୀୟ
ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଅଛୁଟ ପ୍ରିତିକଳ
କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । ତାହା

କଟକ } ଲାଲନ୍ଦ
ପ୍ରେସ୍‌ରାଜିକାର } ଶର୍ମାମୋହନ ପଣ୍ଡିତ ପୁରୁଷ
ସାମାଜିକ } ସର୍ବେ ପରମାମାତ୍ରାନ୍ତିକ

9782

ତକଳିମାର ପା ୯ ପଇ “ପାପଦରେ”
ପ୍ରକାଶିତ “ଶ୍ରୀହରତ ବ୍ୟାପାର ” ଶାର୍ଣ୍ଣକ
ପ୍ରବନ୍ଧଟ ପାଠ କରି ଅମ୍ବେମାଜେ ଦୂରେ ପାପଦରେ
ଯେ ଜୀବକର ସଙ୍ଗାଦକ ମହାଶୟଦ ଶ୍ରୀହରତ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଜୀବକୁ ଅବଳାଶବନ୍ଦ ଲୁହୁର୍ଯ୍ୟାକର
ତୋଳଗୁ ବନ୍ଧବାରୁ ଦାହାରାଇଛନ୍ତି । ବ୍ୟାପାର
ବିବେଷକୁ ସମର୍ଥଙ୍କ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚିତ୍ରା
ବିବେଷର ତିନା କରିବା କିମ୍ବା ସତ୍ୟ ଗୋପନ
କରିବା ମାତ୍ରବିରଦ୍ଧ ବୋଲି ସେ ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ପ୍ରବନ୍ଧ ଅବେଳାଗାନ୍ତ ପାଠ କରି କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ସେ ସଙ୍ଗାଦକ ମହାଶୟଦ ଲେଖି ଦଶ୍ଵା
ରବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ମାତ୍ରର ଅଭିଭାବଣ
କରିଥିଲୁଛି, ଅଭିଭାବ କାହାକୁ ସମର୍ଥଙ୍କ କରିବା
ନିମନ୍ତେ ସଞ୍ଚିକିତ୍ସାର ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖିବକୁ ଅଯଥ
ଆକଳିମାର କରି ଓ କେତୋତ ଅସତ୍ୟ କଥ
ଲେଖି ସେ ସେହି ନାତିର ହିପାତିର କାନ୍ଦି
କରି ନାହାନ୍ତି ?

ପ୍ରକାଶର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ “ଗୋକୁଳାର ଘର”
ନାର “ଏକମାତ୍ର” ପୁସ୍ତକ ନିୟମିତ ଦେଖି
ଥିଲ ଏବ ପଟକାର ପରହିଲ ଅବଳାଶ ତାଙ୍କ
ବଲିବଚା ଗଲେ ଦେଖି ବି ଗୋକୁଳା
ସରକାରୀକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବା ଉପରେ
ଅବଳାଶ ବାହୁଣ ବାସିରେ ନିୟମିତ ଥିଲା
ବଥାଟା ଅସମ୍ଭବ ହେଲ ? ଆହୁ ମଧ୍ୟ ଅବଳାଶ
ବାହୁ କରିବଚା ଯିବା ସମୟରେ ପାଇବା
ଦର ହାର ଓ ସନ୍ତୁତାଟକୁ ଏଠାରୁ କରିବା
ପାଇଁ ନ ଥିଲେ ସୂଚିଗ୍ରହ ବେ କଲିବାରୀଗାରେ
ଗୋକୁଳାର ତାଙ୍କ ଗୁହରେ ବାର୍ଷିକ ବିରୁଦ୍ଧ
ବନ୍ଦ ହସ୍ତନ୍ତିରୀ କାହିଁବ ?

ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରବନ୍ଧ ଜ୍ଞାନ ଅନୁମତି ଦେବ
ଅଛି ଯେ ବିକାଶ ଶାକ ହୃଦୟର ଏବଂ କଣେ
କିଷେଳ କଥାର କଟକାହନ ପ୍ରଯାବାସରେ
ଆଜି କେହିଲ ଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ
କଥାର ଅଛି କି ଗାନ୍ଧି ସହ ଏବଂ ବନ୍ଦି ବନ୍ଦି
ସମୟରେ ଓ ଗାନ୍ଧି ନବାଜୁ ହୃଦୟର ପରିଚାଳନ
ଦେବାରେ ବାର ତରୁଷକା ବନ୍ଦିରେ ସମ୍ମାନ
ଏକବିଷୟରେ ଏକ ବନ୍ଦିରେ ଅନେକ ମାନ
ଜଣବିଦ୍ୱାରୀ ପାଶାଶ୍ଵା । ବନ୍ଦିରକ ମନୋଧୟର
ଆମେମାନେ ସ୍ମୃତି କରି ଦେବାର୍ଥୀ ତେ
ମେଥାପୀର୍ଯ୍ୟ ଦେବା ବନ୍ଦିରେ ଆନନ୍ଦପାଠୀ
ଅପ୍ରକୃତ ଅଛି । ପାଇବ ଯେଉଁ ଅଖାଧି
ବନ୍ଦି ଦର୍ଶିତ ଅନ୍ତରେ ବନ୍ଦି ପ୍ରକାଶ ଦେବ

କରୁଣା ଲେଖମାଳକ ପ୍ରତି ସୁନ୍ଦର ଶାହ
ମେ ଦୂର୍ବଳ ପ୍ରେସ୍‌ଗ୍ରାଫିକ୍ କରିଥାଇଲା, ଯେହା
ଆପରକତାକୁ ବୈଶଳୀକାରି ଦେଖା ଗଲୁଗଲେ
ଆଜର କାଳ ଲୁହ କରିବା ଦିନରେ ଆହୁ
ମାଜେ ଭାଲୁ ଅନୁଭେଦ କରୁଥିଲା ।

ପାଦକ ଲେଖିତଙ୍କୁ, “ବନର ଯାଦିମୁଣ୍ଡ
ପମ୍ବାଳ ବେଳିମାରେ ସତାରେ (ଶରୀରର
ସନ୍ଧିକଟରେ) ବାପ ବର୍ତ୍ତନ୍ତି । ବାପଙ୍କ
ଷେ ସ୍ଵପ୍ନ ଓ ଭାବର ଅନ୍ତରେ ଏହି ପ୍ରକଟ
ଦୂର ଉନ୍ନତି “ ସମ୍ବାନ୍ଧକର୍ତ୍ତ୍ଵ ” ଯେଠା
ବାବ ଭରନ୍ତି କିମ୍ବା ଯାକଣାଦ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଜୀବି
ସେଠାରେ କେବୁ ବାପ କରୁଥିଲୁଣି, ଏହି
ମାନ୍ଦ ବ୍ୟାକରୁ ଅସମତି । ଯଥମନ୍ଦିର
ନହିଁପଦ୍ମ ଜାଗରୁ ଅବସାରେ ପରିବ କରେ
ଏ ଦୃଷ୍ଟି ଅବସାରେ ଯାଦି ସ୍ଵପ୍ନ ଦେବ
ତାଦା ଧର୍ମବାରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ଅବସାରେ
ହିଁ ପାର ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବାଳକର ଦୁରକ୍ଷିତାବ ଯେ ସହିତରେ
ସଙ୍ଗାଦିଜୀବ ଅପଲବ୍ରତ କଥି କଥାନ୍ତି
ପାଧରଣକର ମନ ପ୍ରକାଶ କଥିବା କୁଳ
ସ୍ଵାର୍ଥାଧକ କଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କା
ହିପେଶର ଅନୁରୂପ କଥା କଥାର ଅ
ଧରି ପଢି ଗୋପନ କରି ମେଲା
କଲେ ଏହା ସତ୍ୟ ଲୁହ ଉଚିତ କାହିଁ
ଫଳରୀ କେବଳ ଉତ୍ସବଧର ନାମ ଦେଇ
ଦେବ । ଆହୁ ମନ୍ଦ ସହିତରେ ଉତ୍ସବ
ହୋଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଉତ୍ସବର ଅନ୍ତରୁ କ
ଉଦେଶ୍ୟର କୌଣସି ପଟକାଳ ସରନ କ
ଗୋପନ କରି ଏହା ଦେଇବାରଥା କରି କାହିଁ
ବା ସହିତ ବାକେ ମେଲାପାଶ କରି କା
ପରିଶାନରେ ତାହା କଥାପରେ ସତ୍ୟ କେ
କଥା ହେବ କାହା । ଯେହିଁ ମାତ୍ର କିମ୍ବା
କୁତ୍ତିମାନ୍ତ ମନେ କରି ଓ କରିବ କରିବ
ଅତିରିକ୍ଷିତ ନିରବ କରି ସମାଜରୁ
ବୁନ୍ଦିତାକର ମାନ୍ଦିଲେ ଠାକୋରୁ ହେ
ବରକୁ ସେମାନଙ୍କପରି ପ୍ରକାଶର ଏମାନର
ଆଜ ଦେବ ।

୬୩

GRECHIA I

କୁଳାଳ ପାତିକାଳ ମନ୍ଦିରଟିରେ ଥାମି
ପାତାଳ ରୁ ଖାଲୁ ହେବାହେବ ତାମ ଦେଇବ
ପାତାଳ ପାତାଳ ଜୀବାଶମ କରିଲୁ ହୋଇଥାଏ